

Curiositas.

victo e hoc vide. Et vide s. corredō
n. & v. a in se. a familiā. s. iiii. Aibi
nō est nisi vnuſ. & p.

Cotra criminis procedi q̄nq̄ p accusa-
toe. de q̄ vide s̄. accusat̄. a accusat⁹.
q̄nq̄ p denūciat̄. v̄l inq̄fito; s̄ qbz
habes. f̄ inq̄fito. q̄. Cn̄ q̄ vero non
agis directe contra crimē. s̄ p modū ex-
ceptōis. de q̄ t̄s f̄ inscriptō. q̄. i. a. ij.
s̄ correctō a pena criminū. t̄s s̄. cor-
rectō. a. f̄ pena. i. Ad materiā criminis
p̄t p̄tinē. p̄t m̄. a. f̄. vidū. z.

Huifma ē Baptism⁹. ii. q. si-
et Toleū sanctū. --
Ruce signat⁹. De indulgēia
cruce signator⁹. vide T-indulgētia. q.
an̄pent. a se. Devoto cruce signator⁹
vide T-votū. v. q. ii. vi. a. viii.

Ovidius est ordinatus vide p.
ordinatus. & xvii.
Viales quoque phibentur or-
dinari. vide p. ordinatus. & xv.

QUICQUIS fuit tunc huiusq[ue] d[omi]ni
vixit circa mordinatum
appetitum cognitis. A. P[ro]t[est]at ec-
cl[esi]a cito[n]itas sup[er] vacuu[m] studiu[m] ad
aliquid p[re]gedu[m]. Vnde idem Tho. h[ab]et q[ui]d
dixit. arti. h[ab]et q[ui]d artifices ornamen-
tu[m] peccati inuicendo sup[er]flua et curiosa.

Querit ḡ vtp̄ vicā curiositatē pos-
fit ēē in cognitōe intellectiuab̄o. Em
Tho. - vbi sup̄. Veritatis cognitio s̄ se
bona ē. sed p̄t ēē mala rōe alicui⁹ oſe
q̄ntis sex modis. sc̄; in q̄ntu; atiq̄s de
cognitōe veritatis sup̄bit. Em id. j.
Cor. viii. Sc̄ētia inflat. Vel in q̄ntū
hō cognitōe veritatis v̄tis ad peccādū
Vel in q̄ntu; p̄ studiū min⁹ vtile reti-
bi⁹ a studio qđ ei ex n̄ccitate incubit.
Vl in q̄ntu; hō studet discere a q̄ nō lic;
sc̄; q̄ futura a demonib⁹ p̄q̄rit. Vl in
q̄ntu; appetit cognoscere veritatē cir-
ca creaturā nisi referēdo ad debitū fi-
nē. s̄ ad cognitōe dei. Vl in q̄ntu; ahq̄s
studet ad cognoscendū veritatē sup̄
facultate; p̄p̄ ih̄ ingenij. Eccl. iii. Altis
ora te ne q̄sieris a fortiora te ne scrū-
tat⁹ fueris. Et in plib⁹ opib⁹ e⁹ne fu-
eris curiosus. Et istis modis vicius

*curiositatē in pte intellectia ē. A Jde
i sū-cō-lu-iij-ti-xxiiij-q-ccclxvij-B*

Vtq; curiositas possit eē cū sensitis
uā cognitōem. p^o-sm Tlo. ii. ii. q-
dixij. q; studiū circa sensibilita cog-
noſcēda duplē p̄t eē viciſiū Vno mō
inq̄tū cogm^o ſenſitīa nō ordinaſ ad
aliq̄d utile ſed poti⁹ auerti⁹. A. ſ. ab
vtili ſideratē ſic Aug⁹. x. aſſeſ. aſſe-
te culpā ſuā q; libet vidit canē currē
tē p^o leporē. q; vt ibidē diat. Hec va-
na a bonis cogitatibz impediūt. vt
in ſu. co. eo. ti. q. cclxxvij. D Altio mō
inq̄tū ſenſitīa ordinaſ ad aliq̄d noxi-
um ſic inspectio mulieris ordinaſ ad
ſcipiſcendū. a inq̄ſio eoz q; ab alijs
fiūt ordinaſ ad tetrahedū. Et ſic ē cu-
riofitak viciū Si q̄s at cognitōe ſen-
ſibilitū intēdit ordinae ad neccitatē fu-
ſtētatis. vel ad ſtudiū intelligēde
veritatē ſic ē virtuosa ſtudioſitas. A.
Item in dicta. q. cclxxvij. vbi etia;
addit. Ex quo pat̄; q; inspectio ſpe-
ſtaculoꝝ vidosa reddit inq̄tū p̄ hoc
homo fit pronus ad vicia ſel laſciuie
vel crudelitatis per ea que ibi repſe-
tanſ. Vn criſto. dicit q; adulteras
a inuerſendas cōſtituūt mentes ta-
les inspectiones. B.

Omnis sacrificium possit acci-
per sibi reb*et* d*omi*nificari. te-
tur s*ed* bellu*m*. q*ui* n*on* a*pro*-
fitu*s* evl*tim*o.

Debitum cōiugale. vtrū alter
cōiugū statim tracto mēmo-
rio teneat ad reditōnem te-
biti se. Et Tho. in. iiiij. disti. xxvjij.
Nō tenet statim sed dāt tēpus duo
rū mensū propt̄ tria. Primo vt pos-
sit deliberare de transitu ad religionē
Secundo vt p̄cepent q̄ sunt necessaria
ria ad nuptiarū solemnitatē. Tercio
ne viſilē habeat marit⁹ datam quā su-
spiravit dilatā Con. Al. hosti. vero di-
cit qđ magis putat debere statui tē-
pus a rbitrio iudicis infra qđ transe-
at vel cōiugi adhæreat Simile instau-
rum. iiiij. f. iiiij. a. v. Item Bernbar.
A sim. e. ex publico. ex. de cū. cū. et

Hostia a Her. loquuntur de volente ins-
teae religionē cui licet videa² statui tē-
min⁹ duorum mensium in dicto c. ex pub-
lico dicunt tamē illud tēpus potius esse
arbitriū. Sup̄ eo vero q̄ nō assit sevel-
le intrae religionē nullū tēpus videt
statutū. Unde h̄mpe. Et in sū. con. li-
ij. tu. ij. q. xxvij. talis tenet si petat
statim redē debitu cū nō habeat ex-
ceptō; legitimā ad repellendū. **V**nde ibi. Puto q̄ legitima sit exceptio vt
tātu tēpus cōceda² q̄tum sit nccariū
ad ip̄parationē ad obſuantia ſue-
taria honestaz ſolēnitatū a ceremo-
narij; qz. j. Chor. xij. dīc. Omnia
honestaz h̄m ordinē fāt in vobis. Et
h̄m b̄ p̄t intelligi dictū Tho. a al. a id
qđ seq̄. **B**rama h̄m Wil. mōrē pec-
cat q̄ aū bñdictōem nuptialē vrore
cognoscit in loc⁹ vbi est ſuetū bñdi-
ctōe; adhiberi. **b** dicit glo. Rā. in ti-
de mūonio. **G** Ita nota q̄ mūonij. vbi
dicit b̄ esse verū q̄n fieret fine dispēsa-
tōe a iusta cā. Et idē dīc si obmittā²
alie ſuetē ſolēnitates cū h̄ug. nota
uerit. **xxvij. q. ii. cū imida²** q̄ fi q̄s co-
gnoscat ſponsā aīq̄ eā traducat pe-
nitētia vni⁹ anni ē ei indicēda h̄m q̄s
dā canon es penitentiales q̄ nō has-
bonf in corpe canonū.

An ratōe infirmitatē v̄l impotētie
excuset cōiunx a redditiōe debiti h̄m.
h̄m Tho. vbi s̄ vrori nō habaz potesta-
tem in corpore vni⁹ ſalua ſtātia ſue
pſone. Unde ſi ultra exigit nō ē petitō
debiti b̄ in iusta exactio. et ppter b̄ nō
tenet. **A.** Con. Pe. et Al. vt in sum-
con. eo. ti. ii. q. xxv. **b**.

Vtrū peccat q̄ ſe facit impotētie ad
reddibū debitu h̄m h̄m Tho. in iij. di-
xxij. Si fact⁹ eſt impotētie ppter reddi-
tōem p̄cedentez; mulier nō habaz ius
vlerior petendi. Si aut̄ fact⁹ eſt impo-
tēties ex alia cā; tūc aut illa cā ſuit li-
ta. ut ieiuniū modeātū a h̄moi. a tūc
nō peccat. a illicita tūc peccata p̄cez
vroris ſi in fornicatiō; labif aliq̄ mō
imputat ſibi. Et iō q̄tū p̄t v; dare o-
perā ut vrori atineat. **I**dē al. **A.** Idē in

sū. cō. eo. ti. q. xxvij. **b**

Vtrū cōiugalis act⁹ fit p̄ctm h̄m;
Rāy. Si cōiugus cā ſuſcipiēde plis
nō habaz culpa b̄ poti⁹ meriti; de q̄ ſ-
mūonij. **j. q. viij. j.** Corz. viij. Si nupse
rit virgo nō peccat Gen. viij. Crescite
a multiplicam̄ tēp̄. Si v̄o ſiugūc cā
reddendi debitu. Adhuc nō eſt p̄ctm
j. Ctor. vij. vrori vir debitu reddat
A. In hiis ergo duob⁹ caſib⁹ nō eſt
p̄ctm q̄s verū ē ſi rectitudō intentōis
poſtea aliquatez nō mutat b̄ eſt q̄s
in executōe ip̄i⁹ act⁹ nulla voluptatē
delectatōe tenet. **S;** ut dīc. Greg⁹.
33. q. iiiij. vir cuj ſſavalde difficile eſt
ut ſtas in igne neſciat ardore. **P**ot̄ at
ſigere ex ſingulari dono dīa nō alt̄
vñ a ibidē dīc. Greg. Ipsa licita ad-
mixtio ſiugis ſine carnis voluptate
fieri nō p̄t. **J**o a ſaci loc⁹ ingressu eſt
abſtinenēdū. **b** Si v̄o cā remedij vt q̄ cō-
tinere non p̄nt; ſic eſt p̄ctm veniale.
Aug. Incōtinētie malū eſt q̄ vir co-
gnoscit vrore etiā vltra nccitatē p̄ce-
andi filios. **h̄a** ibi ē nuptiaz bonū a
iī malū ſit veniale. **p̄t** bonū nuptia-
le. **A.** Aliq̄ dixit b̄ caſu nullū ē ſi pec-
catū ut nōt glo. in c. q̄d q̄d. **ii. q. ii. a**
glo. Rāy. in ti. de mūonio. **h̄** nūqđ
hec tria. ſuper hoc veniale ſed ut dīc
glo. Rāy. ibidē. **b** exp̄ſſe eſt ſtra di-
ctū Aug. xxv. di. **q. criminis.** vbi inter
alia p̄ca venialia dicit. Quoties ex-
cepto filiorū deſiderio vrore ſuā cog-
uerit. Et ibi ſentit glo. dū dīc ſuper
hoc deſiderio. Supple et cā reddidi debi-
tū. q̄i dicit. exceptis hiis duob⁹ caſi
b̄ in vſu mūonij; ſp̄ pecca² ſaltō venia-
b̄. et ita eſt veritas ut nōt in ſū. cō. li-
ij. ti. ii. q. xxvij. **b** Et eſt intelligē-
dū b̄ h̄m Tho. q̄n q̄s ita p̄t volupta-
tē ſiugi miſcez q̄ ſi ſtat mīt̄ limites
mūonij videt; q̄ cū alia b̄ nō faceret
ſā tūc eſt veniale. Sec⁹ ſi exceedit fi-
nes mūonij. ita etiā q̄ ſi nō eet ſua
vrori faceret idē tūc eſt mortale. ſā
adulter eſt in ſuā vrore amatori ardē-
tior. ſib⁹ em̄ febi⁹ eſt q̄ amare vro-
re q̄ adulterā. **xiij. q. iiiij. origo A.** Idē

etiam dicit glo. Ray. in dicto. q. sed nū
qd sup verbo fodi. Et h. est indubita
bile. q. sola intētio ad mōrē est mōrē
le Matb. v. Qui viderit mulierē tē.
Ex q. bñ inuestigāti apparet q. fa-
ctis est religioso int̄ regularit̄ viue-
tos om̄inōdā castitātē suare q. cōiugi
gibz in v̄su māoniū a mortali se custo-
dire. q. religiosus abest ab intētuo
luxurie. a. etra ipsū h. multa a. etiua
remedia Cōiuges v̄o sūt sec⁹ libidis
ignēa ad eā intētua multa h̄nta ig-
nis accēsus solet ardere qd cūq. lig-
nū apponat. a. sic oēs cupidine accē-
si nō solēt respicere q̄litatē p̄sonē. a.
vt̄p̄ licet v̄l nō abō ut nō sit tuta ma-
ter cū filio. a. files. ut in c. i. e. de co-
ha-de. a. muti. Vñ exo. xix. 8r. Vi-
nū a. mutieres apostatae faciūt ec̄ sa-
piētes. a. iō valde discretūa tñoratū o;
ec̄ cōiugē. ut cū accēsus est cupidine
nō trāsgrediat t̄minos māoniū saltē
intētē. h. q. si q̄s vxorē p̄p̄ sanitatē
corpalē w̄ḡ seceret nō excusat a p̄ctō.
q. q̄t sanitatē p̄ id qd ad h. non or-
dimat sic q. p̄ facīm baptisimi tñ cor-
palē sanitatē q̄ret ut ponit Tho. in
iii. di. 3r. in solutōe cuiusdā argumē-
ti. A. Idē in sū. cō. e. ti. ii. q. xxvii. Ad
dit etiā Ray. in dicto. q. sed nūqd. q.
v̄sus māoniū cā saturatē libidis est
p̄ctn mōrē. Et ut dīc ibi glo. ei. Idē
nōuit hug. 3r. q. ii. q̄biis ita. Et h. di-
ctū hug. refert glosa Jo. i. c. qd qd su
p̄ verbo adulterio. ea. cā. a. q. Et dicit
hug. ec̄ dīaz; int̄ coitū cā intōtinētie
a cā libidinis implende q. in primo
casu preuenit hoc agens a voluntas-
to a poti⁹ vult sic p̄ccare q̄ fornicari
In scđo casu p̄uenit volūtate a puo-
cat eā māibz ul̄ cogitatōe l̄ v̄tēdo ea
libidis a intētuis ut pluries posuit cuj
vxore coire Alij tñ dicāt in h. casu eē
tm̄ veniale ut dicit glo. in dō. c. qd.
qd. p̄p̄ i. ap̄l. i. Cor. vii. Propt̄ for-
nicatōem vñusq̄s suū vxorē tñat. a
vnaq̄s suū virū. Sed p̄m̄dictū videt
rōbili⁹: q. coit⁹ int̄ cōiuges solū ē in
duobz casibz h̄citate p̄missus. vic; p̄p̄

filiōz p̄creatōem. a debiti reditōem
cū debita honestate et t̄pis et loci et
modi. In fāo āt est a mortali excus-
sat⁹. vic; cū sit cāvitāte fornicatōis
dicto c. qd qd restat q̄ in aliis ca-
sibz st̄ebz p̄hibitōne fornicatōis q̄
h. culpā mōrē cū sit etra sextū p̄cep-
tū decalogi. exodi. xx. 12ā qñ regula
est p̄hibitōnia oē intelligit p̄hibitū
qđ nō ē sp̄alt̄ cōcessū ut in de. eriui-
de. v̄lo. fig. Hoc eē satis videt p̄bari
Tobi. vi. vbi angel⁹ Raphaēl dixit
ad Thobia filiū tobie Audi me a oñ
dā tibi q̄ s̄t q̄bz p̄ualere p̄t̄ demomū
In eos q̄ cōiugū ita suscipiūt. ut deū
a se et sua mēte excludat. a sue libidi-
ni ita vacat sic equ⁹ a mul⁹ qbz nō ē
intellectus h. sup̄ eos p̄tā tem demo-
mū. hec ibi. Equ⁹ a mul⁹ nō vtūf coi-
tu aliq̄ mō innaturali ul̄ als mōstru-
oso. sed ad ipsū nullo fine rōabili cū
careant rōne. sed libidine dilabū. Et
sic q̄ ad hunc finē ul̄ suscipiūt matri-
moniū ul̄ eo vtūf. danc̄ in p̄tā tem
diaboli eē si nullā alia in honestatē l̄
actualiter l̄ intētionaliter exerceat.
Et ita includit in h. mortale. 12ā p̄p̄
ter veniale nemo da⁹ i. p̄tā tem diaboli
maxicvsc̄ ad mortē. sic datur isti vt
in dicto c. i. Tobi. Null⁹ em̄ ē ita iu-
stus q̄ careat veniali Job. i. Si dixer-
m⁹ q̄ p̄ctn nō h̄em⁹ ip̄ nos seducis-
m⁹. Predictis aut̄ vide⁹ obstaēdictū
Aug. in glo. sup̄ p̄nd. c. i. ad cōm̄ in
the. vbi ait. Cōiugal̄ cōubit⁹ grāns-
di grāna non habaz culpā. Cōcupisero
satiandū. h. tñ cū cōiuge habet culpā
p̄ter thori febem veniale Sed ad hoc
dicendū q̄ ibi satiāde dēt intelligi. l̄
implende. qñ ab ea p̄uē ad efordis-
nariā fornicatōe; vitandā. q̄ mīos-
mū post filior̄ p̄creationē datur etiā
in remediū infirmitatis ad illicitos
cōcubit⁹ cūtandos. xxxii. q. ii. qd qd
Non autē ad implemētū voluptatis
Vñ xxxij. q. iii. c. liberop̄. dīc Théo.
Liberop̄. ut dixim⁹. in māmoniū cō-
cessa sūt. voluptates autē que s̄ me
retricū capiunt amplexib⁹ in vxorē

damnate sunt. Constat autem quod amplexus in meretricibus fuit eae implende voluptate et hoc danae cum uxore Glosti ibi dicit. In uxore danae sunt et pumede propter veniale. Sed huius gloriatorum laetam quod fieri regularit non debet de le iij l non aliter nec fiducia super aliquid auctoritate. Ita non obstat illud apostoli quod allegatur in glo. id dicere. quod quod videlicet propter fornicationem. utrumque utrumque quod sum glo. ibi debet accipi a nolente castitate seruare propter fornicationem non turandam sed vitandam. H.

Vtrum vir teneat reddere debitum uxori non petenti Rego. Tho. ubi supra. Dicendum quod vir non solum tenet reddere quoniam uxori expesse petit sed etiam quoniam per signum huius apparet. Secundum tamen idem iudicium est de petitio viri. quod multos magis solent vacuari de petitio debiti quam viri. Ideo Petrus et Alfonso. Ideo in suis codicibus. iij. ti. q. xl. B.

Vtrum vir beatum uxori autem ne petat Rego. sum Tho. in iij. dis. xxii. Dicendum quod non debet hoc facere nisi propter aliquam rationabilem causam. et tunc etiam non debet cum magna instantia auertiri propter pecula que possent imminentem. A. Con. Al. ut in suis codicibus. iij. q. xl. B.

Vtrum peccet iudicis exigendo. Procedendo debitum in solemnitatibus et ieiuniis Rego. rati. Exactus debet reddere nisi cautele et fine piccio posse differre. Exigere tamen non debet in predictis temporibus. et. Contra. viij. Non licet fraudare iniuriam nisi forte ex seculo ad tempus ut vacatis orationibus. nam propter dies passionis et ieiuniis iumentum non debent. quod etiam a licet abstinentia debet est ut facilius impetrari possit quod postulat. xxvij. q. iij. xpiano. Ideo si de temporibus festiis. xxvij. q. iij. quiescunt quod. A. Ideo etiam de tempore aduentu. Unde Ambro. iij. sumode de aduentu. et. xxvij. q. iij. fratres. dicit fratres non solum debetis ab omnibus mundicia abstineremus sed etiam ab uxoriis propriis studiis et iunctis. Nullus omnino uxori sue iungatur. Ideo videlicet similiter temporibus videlicet ad devotionem seu ad penitentias deputatus. in quibus piter prohibeat solennitas nupti

arum sicut in aduentu. videlicet a septuagesima usque ad octauam pasche. et per tres dies a ascensione usque ad octauam pentecostes. xxvij. q. iij. non optet. et extra dominica ferias. capellam. Et aliqui dicunt hiis temporibus usum munitionis non esse exhibitu. Potest intelligi nisi prout in similitudinibus temporibus presertim cum de tempore aduentu a possessionis quod est ante ascensionem sit particulariter expressum. dicto. causa. fratres. et. xpiano. B. Itaque quod reddit illsi temporibus non peccat. sed quod exigit aliquid infirmitate puta cupiditatem ductus sine contemptu temporis seu ecclesiastice exhortationis remittit tamen peccat. Contra Tho. Alioquin ultimum dictum vide fuisse non rati. sed Petrus cum quo Codo. Tho. et glo. Ray. ut in suis codicibus. q. xlj. ubi eccl. idem dicit. sum Hugo. addens quod quod causa satiationis libidinis petit debitum semper peccat mortaliter. sed plus istis diebus de quibus proxime dictum est. Et ut ex predictis potest patere sum omnes hiis temporibus non excusat usus munitionis a mortali quoniam fieret in contemptu temporis seu ecclesiastice ordinationis. Contemnet autem videlicet quod si potest sine magna difficultate abstineremus exigit seu habent redditum. Nam nil aliud videtur esse contempsum quod non curare a gere quod oportet. Unde Mattheus. vi. dicit. Aut unum sustinet et alterum ostendit. Super quo Augustinus ibi refert Tho. Nullus fere conscientia potest odire deum contemnit aut id est non timet eum dum quis de eius beatitudine securus est. Ideo ad Rom. ii. An iniurias beatitudinis eius et patientie et longanimitatis ostendit. Super quo gloriam magistri sententia. Hic autem contemnit qui non sicut ad penitentiam. Et profidet. in. li. iij. de summo bono. Voluntate quod per ipsius dominum nolle scire. quod est aliud quod velle deum superbiendo ostendit. Et multo plius est nolle facere. cum sit facere finis scientiae. et in faciendo ostendit omnis salutis effectus. Mattheus. viij. Nec quis videtur excusari si hiis temporibus exigat seu redditat habentes causam prolixi. Unde Ambro. super primam ad

Con. et xxvij. q. iiiij. si causa dicitur. Si causa pereandorum fitionum ducatur uxori non multum tempus concessum videtur ad ipsam; ut si quod a dies festis dies concessiois a ipsa ratione accepta a proximis legem cessare vult carnis huius debet tibi deinde ostendere. **B**

Vtrum licet debitum reddere in loco sacro Regum et Tho. et Pe. ubi sed Liceat debitum sit reddendum omnem tempore non tamen si filie est de loco quod locum pollui potest ita ut indegeat reconciliatio non autem tempore. Ita quod debitum reddendum est salua super debita honestate quod in talibus exigitur unde etiam non optinet quod statim in publico reddat debitum A. Ideo in suis locis et ceteris iiii. q. xlj. ubi eccl. visitatur Regum et Alio. quod si alius locum haberi potest non teneat reddere in loco sacro Si non potest alius locus haberi tunc reddat cum dolore cordis a eccl. si exigat cum placitu non credo quod peccet mortaliter Con. Glo. Ray. et additum quod si alius locum habet peccat mortaliter qui in loco sacro debitum reddit Dicitur etiam Tho. et Pe. verius est quod satis videtur ridiculum et absconum quod in loco sumo cultui deputato licet atque casu tale quod agere. Quis enim habet audierit in camera licet auditum magni regis. Quoniam minime deberet audire in palacio et auditum regis celestis. Oratorium enim hoc debet esse quod surut ibi milium aliud geratur nisi quod diuinis laudibus suemiat. xlj. di. oratorium. Et ideo propter reverentiam talis loci nullus negotiorum seculorum est contumaciam quod paruum et honestum in eo geri debet. Unde et Matthi vndeclimo. dicitur quod dominus non sinebat ut quisquam transferret vas per templum Si ergo talia honesta in se fieri in templo non debet. quod tamen ilia in honestata que sume derogant divinae reverentiae in honestatem immovilant locum quia in ecclesia polluta saginum est semine. Sine laudis organa suspenduntur. ex parte collecta ecclesie vel alio. scilicet a deo. qui habet vi. propter rea ut dicitur in cetero. de impi. eccl. et quecumque sumo officio non turbare oculos sine maiestate offendere ab

hiis locis dicitur eē praeceptus cynica. ne ubi petroni estrenia postulanda ibi peccandi occasio vel reprehendatur petra committi. Quatuor etiam sit absconum licet cogitare in tali loco licet debitum ciuitate reddere. p. quod ex eo quod quod alibi loco agri redidisse debet ab ingressu eccliesie abstinerere. q. iiiij. vir. **B**

Vtrum licet debitum reddere vel exigere tpe pugnacis Regum et Pe. Si propter esse ne picllo aborsus reddidi debet. et etiam propter fine picllo mortali exigi. quod unus munitionis non tantum est in officiis sed in remedius. C. et Alio. Ideo in suis locis et ceteris iiii. q. xlj. Et ita quod non imminet picllo non exigere tali tpe est consilium. Et ita intellegatur. c. si ca. ;. q. iiiij. et quod ibi dicatur glo. Sed tamen omissione habet consilium non videtur fine picllo veniali. cum uxore iam genuida debitum peti non possit non videtur incontinetia. quod saltu includit picllo veniale. di. xxv. Q. alio autem. presertim cum illo tpe capitis inhibeat unus munitionis decim. c. si ca. ;. q. iiiij. origo. **B** Sed ut licet post partum ante purificatiōem vide. purificatio propter partum A. Ideo non videtur plene de hoc dicere. sed ibi erit loco tangendum. **B**

Vtrum licet debitum reddere vel exigere tempore menstruorum Regum et Tho. in iiii. distin. ;. fluxus menstruorum potest esse in naturalis quando est inordinatus a quasi continuus. et in talibus casu non est prohibatum petere alio quod oportet vir quasi perpetuo abstineret. Sed quando est naturalis prohibatum est mulieri petere. Si autem vir petat. distinguendum est. quod si petit scienter debet cum auertore preceps et monitis non tam ita efficaciter quod ex hoc possit ei esse occasio incidendi in alias damnabiles corruptelas. Si vero ignoranter petat. tunc mulier petat aliquam occasionem pretendere vel infirmitatem allegare ne vir debitum petat. Si tamen non desistat debet mulier debet reddere petenti. Passione autem suam non semper est tutu. viro indicare. ne ex habet abominationem accipiat. nisi forte uxora

deviri prudētia presumat. A. Ad intellēctū; p̄ dictō sc̄ēdū fīm Rico-
de Lira. sup̄-xv Leuit. q̄ mēstruū est
qdā sanguis flux⁹ quē mulier a tpe
q̄ sit ydonee ad grāndū v̄b ad tps
sterilitatē solēt q̄libz mēle pati. n̄ m-
firmitas b̄ impediet. Et de p̄hibitō
talis tpis h̄c Leuit. xx. vbi 8. Qui
coierit cū muliere in fluxu mēstruo-
a reuelauerit turpitudinē e⁹. ipsaq̄
aperueit fontē sanguis sui int̄ficien⁹
ābo de medio pp̄li sui. Et de b̄ q̄ 8: in
fū. cō. eo. ti. q. xlvi. fīm pe. sic. Circa
hāc materiā dūsi dūsa dicūt. Qui
dā cī dicāt q̄ exigere ē in volūtate cō-
iugis. h̄ redditōrē s̄ nācitatē iuris. Pii
mū int̄d̄ moyses p̄hibē tpe mēstru
o⁹ Leuit. xx. h̄ nō sc̄m Alij dicūt q̄
ā petēt imminet piclm̄ p̄suptū p̄ba
bīl̄ de fornicatōe. aut nō. Si sic. Sbz
reddi. Si nō reddi nō d̄; q̄ p̄ceptum
moralē ē n̄ cēremoiale seu figuāle.
Alij dicūt q̄ aut passio ē naturalē
sc̄z determinato tpe st̄ingēs. a tūc nō
lic̄ exigere p̄ redditō. Et q̄cūq̄ sc̄ēter
exigit p̄ redditō voluntarie peccat mōrē
q̄ tūc sc̄api p̄nt a sc̄api sc̄ueuerūt fe-
t⁹ mēbris dānati leprosia hmōi. Aut
passio ē unnaturalē. tūc saltē l; redditō
q̄ tūc nō p̄nt fet⁹ sc̄api s; in hīs op̄i-
monibz p̄ia securior et a cōiōr. Pe-
glo. v̄o Ray. in t. de mōrōi. q̄ sed nū
qd̄ peccat v̄iores dicit sup̄ v̄lo absti-
nēdū. De tpe mēstruō notat̄ hug.
x-di. ad e⁹ q̄ tā mulier q̄ vir q̄ exigē
debitū sc̄ēt tpe mēstruō pec-mōrē
q̄ p̄ceptū s̄ h̄ cōiōdō tpe illo morale
est. h̄c dicūt eē hodie multi theologi
a videb̄ exp̄sse h̄c ex glo. Ilero. sup̄
Ezech. xviii. a ex glo. sup̄ Leuit. xv.
xviii. a. xx. dīc̄ ed̄ hug. q̄ q̄ reddit ex
act⁹ debitū b̄ tpe nō peccat. p̄t tū ne
gare sine p̄ctō misi videbit exigēti for-
nicatōis piclm̄ imminē. Dīc̄ etiā q̄
mulier tenet reuelare mēstruū viro
suo si exigat ab ea debitū a etiā si nō
exigat. ne forte ad exāctō; ipsi⁹ mu-
lier reddat ei mil sc̄ens de mēstruo.
Hoc puto intelligēdū q̄n̄ nō tīc̄ de

sc̄abalo fīm Tho. vbi 5. Seq̄ in glo.
Alij dicūt q̄ exigē in mēstruo de tpe
sc̄ēt nō ē p̄ctō mōrē inf̄ cōiuges. h̄
tūn̄ veniale. Prima tūn̄ opinio videb̄
variora magis cōsonat aut̄ bz sc̄orū
In tībz ed̄ in foro p̄mali nō ē preci-
pitāda fīna. nec denegāda absolu⁹ si
nolit cōiugat⁹ tpe mēstruō absti-
nēc. h̄ via tutor ē cōfūlēda. a tōr in
aut̄ed̄ ex piclo. gl̄. Saluo mētio iu-
dīo inf̄ oēs p̄dcas op̄imōes illa vi-
deb̄ v̄ior q̄ dicāt q̄n̄ hec passio ē na-
turalē tā petitio q̄ redditō p̄hibetur
q̄ v̄tē pt; p̄ceptū sup̄ bac p̄hibitō
moralē ē fīa oēs moralitas indicat
v̄sū māoniū illo tpe cessādēre q̄n̄ h̄
līj p̄nta solēt morbosī l̄ leprosi ḡnāt
Et cū sit morale obſiet eē hodie sc̄ē a
cetera mōalia fīm oēs theologos. Jō
petitō a redditō p̄hīta videb̄ Leuit.
xx. vbi 8. q̄ ābo cōcūtū tpe mēstru
inf̄iañ. Jōc̄ h̄ p̄hibeb̄ petitio s̄n̄ ad
reddēdū alter nō obliga⁹. a cū nō ob-
liga⁹ reddēdō v̄de⁹ sc̄ētē p̄ctō petēt a
sic i ea⁹ culpa se ligat̄. ad ro. i. De eo
āt q̄ glo. tāgit qd̄ agēdū cōfessori su-
p̄ casu fit dubio. lat⁹ dictū est s̄. cō-
fessor. n̄. q̄ v̄-in additione. D-

Vir cognoscēs v̄xore; suā ali-
ter q̄ mō naturali peccat mōrē. Bz.
fīm. Tho. in. iiiij. dīs. xxix. in expositio-
ne lv̄. V̄sus cōiugis contra naturā;
est duplex. v̄l q̄n̄ debitū vas p̄mit
titur. v̄l debitū modus a natuā sta-
tut⁹ quantū ad sitū. Et in primo qui
dē sp̄ ē p̄ctō mortale. q̄ p̄les seq̄ nō
pt̄ a sic totaliter nature intentio su-
straft̄ h̄ i sc̄dō n̄ sp̄ ē p̄ctō mortale vt
qd̄a dīct̄ h̄ q̄n̄; pt̄ eē signū p̄ctō mor-
talē sc̄upie. i q̄ q̄ntomagis a disposi-
tione naturali recedit tāto est ḡnū⁹
Q̄n̄q̄ etiam p̄t̄ esse sine peccato vt
cum dispositio corporis ahū mōs non
patitur. at eodem modo excusat̄ fīm
Bz. p̄pter egritudinē v̄l propter pe-
riculū suffocandi fetum in vtero aut
aliam cām rōnabilem. A. Et dīc̄ idē
Bz. i lo co s̄ quo inf̄a. q̄ hīs casibz
vir non peccat mortaliter tīc̄ tut⁹

esset q̄ h̄eret eam vt sororē in hmōi
casibus q̄ sic eam cognoscer̄. Et ad
p̄dicti casus maioriē intelligētiā scī-
dum q̄ Al. in. iiii. di. xxiij. .i. in sū-cō-
eo. ti. q. xl viij. apt. Vide dicendū q̄
mihil eoz q̄ facit marit⁹ cū uxore sua
to vase debito fm se est p̄cē; mōrile h̄
pt esse signū mōrīlis cōcupiscentiē qn̄
s. nō sufficit eis modus quē natura
determinat. ut an h̄ meli⁹ intelliga²
q̄s. s. sit mod⁹ natural⁹ a q̄s plus v̄k
min⁹ ab illo mō naturali datur. Nō
q̄ debit⁹ mod⁹ quē natuā docet ē. vt
mulier iaceat in dorso. vir at in cōtre
incubat ei. Et sic facili⁹ cōcipiūt mu-
liēs. mīsi p̄ accidēs impedit. Minor
autē deuiciō ab illo est lateral⁹ cōcu-
bitus. a maiori sedent. a athuc ma-
iori stantū. a horū maxim⁹ q̄ ē retro
more iumentorū. Et iō qdā hunc mo-
dū vltimū dixerūt cē mōrile p̄cē; - qd̄
m̄ n̄ plac. Ex p̄dictis tria nōnda sūt
Primū ē q̄ agēs cū uxore exvas natu-
rale: cōdubitater sp̄ peccat mōrīlē fm
oēs. a ē ḡuissimū mōrile vñ; .i. q. viij
adulterij dic Aug. Vfus q̄ ē 3 natu-
rā exēciblē fit in mētē. h̄ execrabilit⁹
in uxore. Ibi etiā dic q̄ vhus 3 natu-
rā ḡuior ē icestu matno. Sc̄: est qd̄
mihil eoz q̄ facit marit⁹ cū uxore suato
debito vase fm se est p̄cē mōrile. Et
ex h̄ dicto occasiōe capiūt laſiū in
honestā plima q̄ si licet pagēdi. ta-
mē ut pt; ex p̄dictis nō affirmat hoc
Tho. h̄ dic in isto casu non sp̄ ē p̄cē;
mortale ut qdā dicit. q̄ si dicat. Hoc
nō audeo dicere ego. pt tñ h̄ dēm in
certo casu ſatiari de q̄ statim. Ters-
ciū est q̄ modus innatural⁹ licet in va-
ſe. p̄o pt cē signū mortal⁹ qn̄q̄ veni-
alis. Signū veniale est qn̄ s̄ est aliq̄
cauſa excusās h̄ n̄ sufficiēs. vt q̄ for-
te fine p̄iculo nō p̄ot alit̄ agere cū ux-
ore. et h̄ ip̄m agit p̄pt incōtinētiā seu
vitādam exordinātiā fornicatiōe. q̄
casu nō deſt ſaltē veniale. xxv. d. q̄
alb̄ āta tāto graui⁹ q̄nto pl̄ḡ discedi⁹
a mō natuāli licet excusēt a mōrīlē pp̄
ter. Ibi ſtētē cām signū āt mōrīlis vi-

def qñ nulla vñabili sñfistete c:so
bū cā voluptatis agi: Et tāto est ma
ius signū a pñtm qnto est mnñ nāl
Et h̄ vide s̄etire glo-ray-in ti-de mñ
monio. Q: sed nñ qd hec tria sup verbo
fedij vbi ait. Pñqđ peccat mōrē vir
si cognoscat vñore nō sueto mō-dū
tñ hoc faciat in vase naturati h̄o Cre
do sine pñudicio q: si h̄ faciat cā soli
voluptatis āpti: sic q̄rēde peccat mōrē
h̄ter. Si vñ sñfisteret iusta cā sic agē
dia scient semē eñ nō effundit: n̄ pec
cat mōrē. h̄ic tuti⁹ eēt in hiis casibz
ut d̄cm ē cā tonē ut sororē. Bñdes Mō
est 3. 32. q- vii. adulterii q: q̄s ibi si
int̄ de alis 3 naturā aḡscētibz vños
ā eñ ordinarie polluti bz. ā cā libidi
nis saturāde a fine cā h̄ facētibz. B
Vtp vir tenet redē debitu quaz
acusat de adulterio lito pñdē h̄o fm
ray. Aut ē notoriū; illā cē adulterā
ā nō. In pri⁹ casu nec redē nec exigē
d; alt̄ mōrē peccat n̄ forte ipsa velit
abstineā pñtō adulterija pñia; age
re. tūc em̄ ipse pñt cā sibi recōctiae. ;
q- j- c- j. Et ex seqñtibz cauf. eñ de dis
uo. signifi. a eñ de adul. si vir. Ade
isto pñtō dice⁹ q̄xij. h̄o In scđo caū
s- cū nō ē notoriū d; pñtē n̄ddē Sed
fm Tho. i- iii- d- xxxv. vit q̄cito sibi
stat de fornicateō evñore. n̄ tenet de
bitū redē. als n̄ solū incurrit irregu
laritatē bigamie. h̄ ec̄ gnaret sibi pñ
judicū accusādi. Et h̄ finā vñor vide⁹
A pñtā pñm d̄cm intelligi qñ vir spel
lerefa iudice adulterio nōdū pñbato
q: d; obediō exq̄ pñt fine detin̄to salu
tis agē. xj- q- iii- ea- j. Pñf forte velit
adulteriū incōtinēti: seu inf̄ paucos
dies pñbaē. ar- c- solet. de se- exc- li- vi.
B. Vir tñ in h̄ casu vñore dittere sine
iudi⁹ ecce n̄ pñt-imo ec̄ si debitu rd̄dat
spulsus autē ecce. l; irregulatē in
currat n̄ sibi gnaret pñjudicū accusādi
Et de hac mātēs. q̄mñ. vii. q̄ix.
Vir pñpter fornicateō vñoris non
solū nō tenet ei debitu reddere. h̄ etiā
pñt cā dimittere. nisi in septem casibz
q̄s habes. q̄matimomū. viii. q̄ix.

Sed nūquid peccat vir mortaliter exigēdō debitu; ab uxore pmanēt in adulterio. R^o. h^r; q̄ notat hug. p̄xij. q. i. si q̄ s̄ uxore. Si alter iugū sc̄ētēt̄ exigit debitu a t̄liq̄ pmanēt̄ in adulterio sive occulto sive manifesto peccat mōlt̄ q̄ facit utra c̄stitutō; ecce A. ex. de adul. s̄vir. Et p̄dicta notat glo. ray. in ti. de mūmonio. Ite pone q̄ vir sup̄ h̄bo s̄vir. Et addit etiā peccat redēdo si celeb̄tū ē diuocitiū tuz dicio ecce a si publice moraf̄ in adulterio. Si neutr̄ istor̄ fit. n̄ peccat redēdo. q̄ ad h̄ tenet. Si atq̄ incōtinētiā a fragilitate carnis exigit debitu; peccat mōlt̄. q̄ facit utra c̄stitutō; ecce min⁹tū peccat: cu; adulteriū oculū est. Alij dicūt q̄ imposi; c̄tinēdi a copula c̄fli excusat exigitē in h̄ ca su. q̄ s̄ma est benignio. h̄ forte n̄o v̄nior glo. Et idē notati s̄. cō. li. iij. ti. ii. q. xliij. Alij tū n̄o improbabile videt̄ asseverare q̄ si abstinentia a redēdo v̄l exigitē debitu n̄ corrigit adulteriū. h̄ potiū ad Superiora p̄uocat v̄l alē inutile sc̄ādala opaf̄. q̄ h̄cītē possit a reddi a exigi. q̄ ordinatō ecclie fca est n̄o ad introducēdū h̄ ad remouēdū sc̄ādala. et cessante cā cessat effec t̄. ex. de app̄el. cū cessante. Et intelligētia dicto q̄ ex causis cāsumēda di cēdi. ex. de ver. fig. intelligētia. Ite p̄t peti debitu a redēdi si adulteriū donēt̄ egeit p̄māz dicto. c. s̄vir. & adul. Et in ea. si q̄s uxore. p̄xij. q. i. Si q̄ vir abstineat a mūnoio adultere. donec iplea² satisfactio criminis. Ite. q̄ p̄sati factō; p̄mē n̄o merere. v̄ri adultereā. Et glo. sup̄ h̄bo explea² dicit v̄l saltē inchoek̄. Sā si voluerit cā sibi recōciliāre. cē mīta t̄ps p̄mē ab ea p̄t exige debitu. ex. de furē ex lūs ex de eo q̄ co gno. i. san. uxoris sue. c. venies. Et in dicto. ca. si vir. Si q̄ vir n̄ d; sepe redēpe peccatē. S; in. c. quēadmodū ex de iure. Si q̄ vir p̄t dimittē uxori peccati n̄o solū septies. h̄ ec. v̄sq̄ sep tuagies septies. fm̄ euangelicā vita tē. Math. p̄xij. Glo. in dicto. c. si vir.

sup̄ h̄bo sepe dicit. Marit⁹ sp̄ p̄t cī p̄ cere s̄vulta cā recipē p̄p̄māz; fm̄ eu angelicā veritatē. h̄ ecclia n̄o int̄cedit p̄ ea. ex q̄ atiq̄tēs cī pep̄at. ne videat cī dare peccādi līmā; a ad fro. cī h̄cītē in glo. S; certe in c. s̄vir. n̄o s̄r. S int̄cessiōe ecclā. h̄ de receptō evirū Vñ saltē videt̄ posse dici q̄ sp̄ vir p̄t recipē cā p̄p̄māz eo casu possit cē p̄ ea ecclā int̄cedō. In triū n̄ vide. nec au toritas nec rō. II. em. pp̄t h̄. da. līmā peccādi cū p̄supponaf̄ vera p̄mā. Si em̄ in h̄ vidēt̄ dari līmā ad pectādū. nec marito cā recipē licet̄ q̄ prōn⁹ cēt̄ turpitudinis. p̄xij. q. i. si crudelē. Qñ at sepe peccauit. n̄o ita facit̄ est r̄cipiēda h̄ vigilat̄ ne forte n̄o fit vere penitēs. Et ita p̄t intelligi dictū. c. si vir. Rātō at est q̄ sepe peccās seu re adūas p̄sumif̄ vera p̄māz n̄o h̄cītē S. pe. d. iij. irriso. Ite; glo. in dicto. c. si vir sup̄ h̄bo redē. dīc q̄ n̄ marit⁹ denū cīt̄ adulterā ad p̄mām mōlt̄ peccat iij. q. i. si peccauerit. a dō. c. quēad modū glo. Forte idē si uxor n̄o denū cīt̄ adulteriū si p̄t. q̄ uxor n̄o ad im paria iudicat̄ dicto. c. si q̄s uxore. h̄. Nūquid cōiunct̄ p̄p̄ adulteriū a se cōmissum statim p̄dit ius exigitē debitu. Et fm̄ ray. videtur q̄ sic saltē; quo ad iudicium aīe. q̄r peccādo in legem mūmonij reddit̄ se indig. a. Ideo n̄o debet petere nisi purgata cul pa. reddere tū tenet̄ exactus. A. Ite in sum. cō. co. ti. iij. q. l. vbi etiā s̄r. q̄ tīcīt̄ adulteriū ip̄o tūre amittat ius p̄tendi debitu. si tū petit adulteriū fit occultū. deb̄z sibi reddi. quia fm̄ glo. Ray. v̄ter q̄ coniugū duplex ius h̄t̄ in reliquo sc̄; ius exigitē a q̄ sibi exigenēti debitu reddat. Primū amittit formicando. sed n̄o sc̄dm. Sic a prelat̄ tus ius n̄o h̄t̄ impādi aliq̄s illiciū v̄l de quo dubitat an sit illiciū. subditus tamē h̄bz ei obedire in dubio illicito. a hoc ius habz p̄lat̄ in eo. licet̄ n̄o habeat ius imperādi. sed peccat impādo in hoc casu. p̄xij. q. i. qd̄ cul pat̄ur Glo. hoc puto verū nisi cā pro

hibens exactōem cōcerneret vtrāq; pīo. tūc em̄ etiā si fit occultū reddi nō d; ut in c. m̄q̄itōm̄ ex de sen. ex. I. et qn̄ q̄s cogit iudiciale. als securus sc̄ q̄ nō tenet reddere etiā impeditū sit secretū. Et sic p̄t intelligi qd̄ dictu; est s. Fix. ad si. in additōe. B Sica tenet q̄ cognouit sanguineam v̄xoris. h̄ nū q̄ exigere p̄t. ex de eo. q̄ cog. san. ux. trāmissē. Aibi s. q̄ q̄ cognouit suā p̄uignā a v̄xore p̄mor tua. a ducta alia legitiavxore cū pre uigna publice ad peccādū rediit: nō p̄t debitū petere a exact⁹ debz cū ḡni cordis dolore reddere a si p̄mora⁹ se cūda debet sic sū sp̄e contūgij p̄petuo manere. B

RQui str̄xit cū aliq̄ clādestine a po stea cū alia publice nūqd̄ exact⁹ a p̄ma tenet ad redditōe; debitū B. f. m. Wil. Credo q̄ nō tenet si ē in loco v̄bi s̄uetū ē q̄ aī carnalē copulā adh̄beat bñdictio nuptial. A. Ide puto ec̄ si nō fit cōsuetū a reddi nō possit sine scādalo. cū ab om̄i sp̄e mala abstinen dū fit. j. ad Thess. vi. B a fibi imputet illa q̄ clādestine str̄xit a ingessit se pīclo. Credo tñ q̄ si sc̄a relictā tñ seat ad alias p̄tes cū prima in qbus sine scādalo p̄nt adhibei solēnitates debite. v̄l si de solēnitatibz nō ē cōfue tudo possit ei cohabitare a si sic fecerit licetū erit. A. De hoc lati⁹ s. in sū. cō. li. ij. t. ii. q. lxiij. v̄bi p; f. m. aliq̄s q̄ iste nō tenet recedere a sc̄a licet ei nō debeat debitū reddere ut vadat cu; p̄ma a fibi imputet q̄ clādestine cōtraxit. q̄s puto intelligēdū qn̄ a se cūda nō p̄t recedere sine scādalo siue sp̄e mali. ex de vi. a bone de cum ab om̄i. et p̄tactū ē. als bñ tenet recedere pos̄ hoc agere p̄p̄ia autoritatē ut in dicta. q. lxiij. f. m. glo. Ray. Et addit. Nō ē cōtra q̄s solet dici q̄ vir nō debz dimittē v̄xore sine iudicio ec̄ cleſie. Hoc em̄ intelligēdū ē qn̄ inter eos ē impeditū aliud q̄ fit ligatio m̄uonij p̄cōdetia v̄l q̄ fit v̄totū solēne p̄p̄ q̄s impeditū nō p̄t cōmiseri

cū ea fine p̄ctō morti. in q̄ tñ casū siē notauit hug. xxxv. q. vi multoꝝ. et si p̄cepto ec̄cē nō tenet obedire qn̄tū ad reddēdū debitū tñ in cohabita⁹ et n̄tationq̄ exhibitōe tenet ei obediē et fine ordine iuris nō debz h̄ denegare v̄xori cui defacto se copulauit Se c̄ē v̄bi q̄s str̄xit m̄uoniū cū duabz de p̄nti successiue q̄ cū eoipso q̄ str̄xit cū prima toneat ei cohabitare et n̄tatio exhibere qn̄tū ad h̄ nō potu; se obligare secūdū. v̄n̄ tenet rediē ad p̄mā. iudicio tñ ec̄cē si h̄ possit fieri. Si at nō possit q̄ forte veritas p̄bari nō p̄t credo sine p̄iudicio q̄ autē p̄pria hoc p̄t facere. inīmo tenet p̄ser tim si prima nō fuit in culpa. & si ignorauerit ius q̄s ē circa clādestina m̄uonia f. m. hug. Qui ec̄cē dixit cū ali q̄s str̄xit clādestinacū p̄ma a postea manifeste cū sc̄a p̄ debz obediro cōscie q̄ ec̄cē excōicanti. Si tñ p̄tv̄trāq̄ exhibere credo q̄ sedam exhibere te nef q̄ ea q̄ p̄t facere sine p̄ctō tenet ei facere ad p̄ceptū ec̄cē. nec ea debz ei si ē ordine iudicatio denegare. Et co dē mō credo q̄ si aliq̄s p̄ pfessionē legitime facta in monasterio c̄reat defacto a cōtrahat m̄uoniū defacto in facie ec̄cē si postea reuerta⁹ ad cor p̄t reuerti ad religionē autotitate p̄p̄ia a poti⁹ tenet sequi osciam de pfessione facta ab eo in religionē q̄ obedire p̄latō vel ec̄cē precipienti manere cum v̄xore. Item credo in opposito casu sci licet cum quis post matrimonium legitime cōtractū a cōsummatū inuita v̄xore trāfit ad monasteriū a ibi fasiat pfessionē. q̄ in hoc casu nō obstante pfhibitione plati⁹ aut excōicatōne ec̄cē: auctoritate p̄p̄ia potest reuerti ad v̄xore. a ad hoc tenet nisi ab v̄xore cōtinentiā pfidente possit līnam remanendi in religionē impetrare. aut nisi ip̄a fuit fornicata q̄ p̄textu fornicatis possit eam repellere. in quo casu poterit ibi manē ea inuita. Hoc om̄ia glo. B. De hac materia vide plura ⁊ matrimoniū. viij. p̄ totū

De debito reddendo leproso. vide.
¶ leprosus. q. i. n.

Decanus. De officio decani vi
de s. archidiaconus.

Decime. i. cōiter. Decima ē ps
omiu bonor iuste acq̄sitor dō debi
ta. ex eo tua nobis. A. Und p̄tis q̄
ta est sicut vba sonat sc; decima fm
rai. a h̄s. vt i sū. cō. li. j. t. xv. q. i. B

Decimaz qdā sūt psonales. a qdā
sūt p̄diales. psonales sūt q̄ debet ex
negociatōe l̄ artif̄ seu scia. militia.
aut venatōe a hmōi. P̄diales vero
sūt q̄ puenūt ex ip̄s p̄diis vt ex eo.
ad apl̄ce. a. e. pastoralē. ex de pro
chīs. c. vlt. S; de qbusdā dubiū vide
tur vtr̄ sūt p̄diales l̄ psonales vt s̄
agmisa alijs fetibz aiatiū q̄ in pascu
is sūt. Et p̄t dic q̄ sūt mixte cū p̄tis
veniat a p̄diis vñvñiunt aiatio ar.
ex eo. c. om̄issū. a sic sūt p̄diales. p̄
tiz. puenāt a psonis. a custodia
psonaq̄a sic videt psonales. Hec fue
rūt dca h̄st. l; q̄ ad vltim mēby diū
si diūsa dixerūt vt i sū. cō. e. t. q. n. B

Decimis deduci possint expē
se. Bz. P̄diales decē dari dñt m̄di
stincte nō deductis expēs. nec etiāz
ill̄ q̄ sūt p̄ fructibz colligēdis ex eo.
cū homīs. A. Vñ nec semē deducēdū ē
fm go ff. a. h̄st. vt in sū. cō. li. j. t.
xv. q. xxiij. B. De psonatibz do disti
guēdū. q̄ si surgūt ex rebz iā decimaz
tis. deducēt expēse. ab nō ex eo. pa
storale. De h̄cro āt aduocatōnis fm
Wl. nō s̄bēt expēse deduci. A. sic q̄ lo
cat opas suas nō deductit expēsas vt
in dca. q. xxiij. vbi hec oia notāf. B

Dūn dñt decime dari Bz. P̄diales
dñt dari statū qñ fruct⁹ p̄cipiūt a an
q̄ sepe in de cēsus l̄ tributū v̄l hmōi
Et si primo facta fuerit th̄s sepatō.
m̄hilomin⁹ decima integra dāda est
A. q̄ sic rustic⁹ tenet decimare qd̄ si
bi remanet ita dñs h̄s qd̄ saceruo in
decimato accepit. vt i dicta. q. xxiij
B. Ex eo tu a nobis. a. e. cū nō fitis
Psonales āt p̄nt dari in fine āmī ar.
ex. s. pigno. ex l̄tis. A. In isto. c. m̄hil

Si de h̄s i dca. q. xxiij. nō fm rai. q̄
psonales p̄nt dari in fine āmī. vt sic
maior utilitas puenat ecclie. q̄ si p
minutias soluerēt. a. dicti. c. ex l̄tis
Ide dī h̄st. a addit. Vñ si anānū
velit q̄s solue. nō video q̄ posuit refu
tari. q̄ h̄s iū nō ē exp̄ssu. C. Imo.
ut ibi vide posse dici q̄ factō lucro sta
fi q̄s solue tenea. ¶ fm Tho. n. n. q
lxviij. ar. j. qd̄ sūt t̄pis decimā. e. dē
mī. statū soluat. obligat ad p̄tū.
Possit ec̄ solu. tardari in q̄tū cēnat
utilitatē ec̄ v̄t dīc̄ dicti doctōes. B

Vtr̄ optia debeat dari p̄ decimis.
Bz. Agnos. pullos. vitulos a hmōi
nō tenet q̄s daē optios nec deteōes
h̄ mediores l̄ sic t̄sileūt vñga pasto
ris. A. De h̄s s̄. leui. v̄l. Om̄niū dedi
mag bouis a ouis a capre. q̄ h̄s pasto
ris vñga t̄sileūt qd̄ qd̄ dedūt vñc̄t. sci
ficabit dño. B. Indig. ē. ei daē dō q̄
dedigēt h̄s d. xlix. c. vi. xvij. q. vj. oēs
decime. A. Ido; in sū. cō. li. j. t. xv. q.
xxiij. fm Imo. H̄st. a Goff. B

Vtr̄ debeat solui in vinea. v̄l in p̄
dio. an debeat depōri ad ecclā. Bz. Bz
H̄st. P̄t dici q̄ in h̄s dī. fuanī s̄fue
tudo. ex. de sepl. etificati. A. Ido; in sū.
cō. eo. ti. q. xxiij. vbi ec̄ s̄. q̄ expēse p̄
colligēdis fructibz n̄ deducēt. B. H̄st.
h̄ si sup̄ p̄dālū app̄aēat s̄fuetudo pu
to q̄ decē s̄. debeat p̄ori ad ecclā. q̄ qñ
est spēal a cert⁹ creditor regulat̄. d; a
sbito āt reqt̄ vt ei debitiū p̄soluat fm
Tho. n. n. q. xxiij. ar. n. ad. s. B

Vtr̄ dare decimis sit p̄ceptū. Bz. Bz
tho. n. n. q. lxxxvij. Decime in veteri
lege debeat ad sustētātō; m̄strorū
de Malachie iij. Inferte om̄em dec
matōnem in horū meū. vt sit cibus
in domo mea. Vide p̄ceptū de soluti
decimaz p̄tū quidē ēat moāle indu
ctū cōe natuāli. p̄tū aut iudiciale ex
Sina institutiōe robur h̄ns. Ratio
āt nālis dictat. vt h̄s q̄ Sina cultui
m̄strat. ip̄e p̄p̄ls n̄ccaria m̄st̄ret. j.
cop. ip̄e Oes militat suis stipēdīs vñ
q̄. De t̄mīa āt certe p̄t̄ introducta
est ex institutiōne Sina. q̄ tribz leui

tica simis misterijs mancipata posse
fessioes nō habebat. et sic eāt iudicā
aleptinēs ad cōfūtātē int̄ homīes s;
aditōes illi⁹ p̄p̄ obfuađā-sed a suem
ebat cū ceremonialibz quātū ad ali
quā significatōe; A. Sicut a oia anti-
q̄ legis facta fū illud. i. Cor. x. Oia
in figura ostingebāt illis Qui cī decis
mā dat (q̄ ē pfectōis fig⁹). eo q̄ tena
ri⁹ est numer⁹ pfect⁹ q̄ si p̄m 9 times
numeroq; vltra quē numeri nō p̄ces
dūt. sed reuertūt ab uno noue; p̄tibz
refuāt) ptestaf q̄i in qdā signo ad
se p̄tinere impfectionē. Perfectōem
vero q̄ erat futuā p̄ xp̄m esse expectā
dā a deo fū Tho. in dicta. q. lxxvij.
arti. i. vbi ponūt etiā om̄ia q̄ in hoc
q̄. tñcēt H. Est āt differētā int̄ core
monialia a iudicitalia p̄cepta. q̄ ces
remomialia illictū est obfuađētē poē
legis noue. iudicitalia dō etiā non ob
ligāt tpe gracie. tamē possūt obfua
ri sine p̄clōa ad eorū obfuađā atiq̄
obligāt si statuāt auto. uitate eorū q̄
rū est leges cōdere. sicut si nūc atiq̄s
princeps statueret vt q̄ furat⁹ fuerit
ouē. rddat. iiii. oues. vt le⁹ Exo. xxij.
q̄ subdit⁹ tenerēt obfuaře. ita etiā;
determinatio decime p̄tis est instituta
aucte ecclie tpe noue legis vt. s. min⁹
p̄p̄ noue legis mīstris noui testas
mēti nō exhibeat. q̄ p̄p̄ veteris legē
mīstris veteris testamēti. cū tñ p̄p̄us
noue legis ad maiora obligēt fū il
lud Math. v. s̄lī abūdauerit iustis
tia tñ. a etiā mīstrī noui testamēti
maiōns sūt dignitatē q̄ mīstrī ve
teris vt p̄bat ap̄l. i. Cor. iiii. Sic ḡ
ad solutōz decimaz hōies tenēt. p̄tiz
q̄dē ex iure naturali p̄tī ex instituto e
ecclie. q̄ tñ pensatis optunitatibz tpe
a psonaz pos̄ alia; p̄tē determinare.
A. Hoc Tho. in dicto ar. i. vbi etiā di
cit q̄ p̄ceptū de solutōe decimaz in q̄
tū est morale dafa dñio Math. x. ibi
Dign⁹ est enī; op̄ari⁹ abo suo Et ab
ap̄lo. i. Cor. ix. H.

De soluēdis decimis confessores reli
giosi tenēt facere osciam oscitibz. q̄

si sc̄iter obmisēt: suspēsi sūt ab of
ficio p̄dicatōis. donec faciat si omodo
p̄nt. a si interū predicat sūt excoicati.
A. hoc est ver⁹ si ab ecclia vectoribz k̄
eoz loca tenentibz fuerit req̄fiti dicti
confessores ad hāc osciam facētā. als
nō s̄būcūt huic penevit colligitur ex
tex. de. cupiētēs. allegato. a nota in
direc. li. iiii. ii. q̄ celeb̄. a ti. vi.
q̄. xxix. H Illi āt religiosi q̄ dicūt aliq̄
vt a solutōe decimaz retrahāt audiē
tes excoicati sūt ip̄o facto. A. Siue is
dicat in p̄dicatōibz siue alibi vt retē
hāt a solutōe decimaz ecclēs debiz
tar. vt in dicta de. cupiētēs. H. Itē
p̄ceptū grauissimū fit in p̄dicantibz
q̄ in prima dñica q̄dē gehē a q̄rta a
vltia a in festis ascēsōis dñi p̄ethēco
stes natūtatis sci Jobis bap̄tiste. as
suptōis a natūtatis bētē marie audiē
tes informēt si fuerūt req̄fiti q̄ decimaz
soluēt. S; p̄dcā nō extēdūt ad religi
osos q̄ decimaz p̄cipiūt. A. Ipsi em̄ nō
incurrut dictas penas. q̄ soli nō p̄c
piētēs solent in p̄dictis delinq̄re fū
glo. in tex. de q̄ statī sup̄ v̄lo p̄cipiēt
H. Hoc oia in de. cupientes de p̄cis.
Vtq̄ in decimis excusat. s̄fuetudo s
nō soluēdo. Rx. fū Ray. a hosti. De
cime psonales nō Sino iure sic p̄dia
les. p̄cepto hois debēt. M̄a a leui
vl. tñ p̄dialibz fit mētio. Cōsuetu
do āt ius hūanū tollit. v̄l in toto si ē
gn̄alis. v̄l in pte si est p̄ticularis. d
p̄j. s̄fuetudo vñ vide⁹ q̄ s̄fuetudo tria
a culpa liberet n̄ soluētes illas. M̄a;
nētario ille decime soluēde sunt que
debenf ex lege diuina. v̄l loci cōsue
tudine approbata se; p̄diale. ex. eo ī
aliquibz. A. In hoc c. nō fit aliq̄ mē
tio de psonalibz. k̄ p̄dialibz. sed solu
q̄ ille decime sunt necessario soluēde.
q̄ debenf ex lege diuina v̄l loci con
suetudine approbata Cū p̄dās tñ q̄
s̄fuetudo excusat in psonalibz cō. rai
a hos. cō. goff. a glo. ray. vt in sum
cō. li. i. ti. xv. q. xl. H. Sam⁹ cōsiliuz
effet soluēre etiā psonales v̄l sibi re
mitti facere. A. Hoc fuit dictū Ray.

qui ut p[ro]t[er]o in dicta q[uod] xlii. p[ro]p[ter]o predicta
subiuxit. Hoc tamen diffinire non audeo. si
q[uod] consuetudo excusat non soluente decimas
personales. Sanum contumeliam est ut solueret
ut saltu[m] au[tem] ep[iscop]i et ecclesiarum quibus esset per
soluenda erogaeret quibus ut sit vel per quantitas
dianas etinas in usus paup[er]is. et q[uod]
ide faceret de decimis quos retinuit per
teritis temporebus ut peteret saltu[m] a predictis
personis remitti intuitu dei et elemosinae
Gloriosus ait. Non dicit contumeliam quod non est
necessariu[m] hoc fieri. cum consuetudo reueata in
bac p[ro]to excusat. hec ibi. Vide dicens
quod perceptu[m] decimarum hodie intantum est de iure
domino cui consuetudo non derogat in quantum
est morale vice in quantum remittit necessaria
rebus suentibus; ministratiu[m] dominis. et ideo
nulla consuetudine videatur excusari quoniam quod
iuxta facultates suas sive ex predictis sive
ex lucro personae tenet sive venire indi-
genter ministratiu[m] sibi spiritualia. quod ad
h[ab]et obligatio ex lege domini. Mattheus. x. et i.
Cor. ix. et prot[er]o ex his habitibus sicut eti[am] vij
in additione. H

¶ Quid de illis quod ex antiqua consuetudine
nulla decima soluit secundum Thome. ii. ij.
q. lxxxvii. Quod licet ecclesia possit require
re decimas. tamen laudabiliter non requirit eas
in locis ubi sine scandalo requiri non posse-
tur propter dissuetudinem vel aliam causam. nec
tamen illi quoniam non soluit in locis illis sicut in
statu donationis. non forte propter obstitu-
tationem honestes voluntatis non soluendi. A
Hoc intelligenda sicut de decimis iure di-
uino debilitate non in aliis plene excusat
consuetudo ut sicut prior. Et vel potius dicuntur
quoniam nulla decima soluit videatur
quod dominus predictus brevi manu soluerat et
clesie decimas et eis deinceps ecclesia reddi-
uerit. A Hoc ideo est cum finia Thome. s. posi-
ta. Nam a Thome. innuit illos interi[us] ab
solui ex tacita remissione sed ut in suis
co[n]stitutiis. q. xliv. iste Willm. addidit quod si ita
obtentum est a tempore enim non extat memoria
excusare quod milles minus soluit quod decima sit
nec potius autem propter quod sustinuerit homini
consuetudinem vel successores eorum aliquod
prolato exigere. aut de rebz de quibus non
consuetuerint decime solui de novo aliquod

exigere. nec dominus predictus ultra soluit te-
netur aliquod soluere nisi ecclesia ad inopia;
redigatur. vel nisi auctoritate dominus papa fiat sed
ex certa scia reuocante predicta consuetu-
dinem. Vix est tamen quod sola consuetudo non li-
berat debitorum decimarum in predictis casib[us].
H[ab]et consuetudo vel remissio facta ab ecclesia
exp[ress]e vel tacite sive prescripta ex predictis quod per
statutum temporis pacifice sustinuit quod amil p[ro]p[ter]o
decima soluerit. aut minus quam decima. Glo-
R[esponde] Ego puto quod in decimis quoniam non sunt de iure
domino consuetudo excusat esse non tam longa
dum rationabile est praescripta. ex predictis de conser-
vanda. In h[ab]itu suo que sunt de iure domino
nulla consuetudo excusat. ut sicut prior
misit hic dicitur. Et secundum h[ab]itum predictum
intelligi dictum. Immo. quod nunc sequitur. H[ab]itum
Porro immo. ex eo in aliquibus dicitur quod in
eo quod non soluerit decime vel minus plene
nulla consuetudo valit. xvij. q. viij. q. viij. q.
Sed tamen secundum hostem super c[on]statutum. ex
dictum transactum. apositio in predictis personis ecclesiasticis
et layis super aliquid potest. seu quoniam decime
facta de christiano superioris plativalet. A
Cord[em]. Glo[riam]. Ray. ut in suis constitutiis. xij.
q. xliv. Sed in nomine eius venerabilis de conser-
vanda. vel mutanda. et in suis constitutiis. q. xliv.
dicitur quod nec apositio nec padum potest vale-
re in remissione decimarum. quod potius intelligi
quoniam hec fieret super decimis o[bligatio] debitis
et fine rationabile est ut sicut alienatio. vel
quoniam fieret voluntate non libera. sic requiretur
ad remissionem factam. ut nota in suis
constitutiis. v. q. xxv. alio apositio et pa-
tium super decimis b[ea]tum videtur de sensu super-
oris ut clare sicut in dicto. c[on]statutum
de transactum. H

¶ Que sit remuneratio fidelium soluen-
tiu[m] decimas secundum ray. Quadruplex
est prima est abundantia fructuum. Secunda sa-
mitas corporis. De his duabus Augustinus. Si
decima debet. non soluere abundantiam fru-
ctuum; sed eccl[esi]a sanitatem corporis sequitur.
xvij. q. i. decime. Tercia est remissio pec-
catorum. Quarta celeste regnum. De his
duabus Augustinus. ibidem Qui primi compare
aut predicti indulgentiam desiderat pm[er]mis-
sionem reddat decimam. et de nouem p[ro]tibus
elemosinam studeat dare paup[er]ibus

Contra qui nō dat pumf:p opposi-
ta. Malach. iii. Quia m̄ nō reddidis-
stis decimas a p̄misas idcirco fame
a penuria maledidi estis. Itē Aug. 9.
vbi s̄ Cū decimas dādo a terrena a cele-
stia possis p̄meret p̄ avaricia dupli-
cē bñdictō; fraudas A. i. fraudāo ti-
bi s̄strahis vt in sū. cō. eo. ti. q. xl v.
B. Hec est dñi iustissimā cōfuctudo vt
si tu illi decimā nō debēris. tu ad decimā
tuocēris. dabis īmpio militi q̄s
nō vis dare saēdoti. Itē Aug. vbi s̄.
Nō dō p̄mī postulat sed honorē et
q̄ dignat totū dare decimā a nobis
dignat redpe nec sibi. h̄ nobis paul
dubio p̄futurā. Hec oia in p̄dicto. c.
decime. Mā a antiq̄ p̄s copijs oibz
abūdabāt q̄ decimas dō dabāt. Mō at
hec tollit fiscus que nō accepit xps
xvj. q. viij. c. maiores.

Decime. ii. a q̄bz decime dari de-
beat. Rx. Decime dari debent
ab oibz laicxvj. q. viij. decimas
ext. eo. a nobis. Itē clerici tenē dare
decimas. nō de ecclēsias h̄ de suis rebz.
ex. eo. c. ij. a. c. a nobis. de oīc. dist.
v. q̄dē ḡfia. AlHoc notat glo. in di-
cto. c. ij. a ibi in textu p; q̄ etiā clerici
dñt soluē decimas psonales h̄is a q̄
bz recipiūt saēcia Clerici viuētes in cō-
muni sic a religiosi nō tenē soluē de-
camā de laboribz seu nutrimentis suis
aprijs. xvj. q. i. decimas. B. Itē religi-
osi tā exēpti q̄ nō exēpti de fr̄is a pos-
sessionibz acq̄fatis a acqrēdis tenēnt
integre soluē decimas illis q̄bz eedez
possessiones et tre fuerāt decimales.
ex. eo. statuto. Ceterq. li. vi. Itē etiā
leprosi tenē ad decimas. Si tñ sint cōi-
ter viuētes nō tenē de oris a nutrimentis
aiatiū vbi etiā intelligūt fet⁹ ex-
de ecclē. edī. c. ij. A. Ibi mil 82 de fetibz
sed solū 8 oris a nutrimentis aiatiū int̄
q̄ iste interptaf fetus. Et cū eo. Con-
Al. B. Et omia p̄dicta intelligas de
iuē cōmuni Sec⁹at si q̄ aliud haberēt
ex p̄uilegio. A. Hec etiā notantur in
sū. con. li. i. ti. xv. q. xii. B.
¶ Vt̄ iudei tenēat dare decimas Rx.

Psonales nō tenē dare decimas cū n̄
recipiāt ecclēstica sacra nec audiāt di-
uina. imo nec sint de corpore ecclē. ff. 8
cēsi. foz. q̄ si vō q̄s. A. Itē in sū. cō. co-
ti. q. xv. B. Sec⁹at p̄dialibz ex. eo. de t̄
re. Et 8 b̄ casu l̄s. T̄ iude⁹. i. q̄ penl.
¶ Vt̄ clerici tenēat dare decimā v̄k
pecunia pape req̄reti. Rx. fm. Th. ij
ii. q. lxxxvij. Diocēdu q̄ in veteri lege
dabāf p̄mīc saēdotibz. decime at le-
uita q̄ saēdotibz leuita. B. diti erant
dñs mādauit leuita vt ipsi locq. p̄mi-
cian. soluerēt p̄tificia sūmo saēdoti de-
cimā decime. Vñ nūc eade; vōc tenēat
clerici sūmo p̄tificia dare decimā si ex̄
git p̄naturalē at vō dictat. vt illi q̄ h̄;
curā de cōmūnū statu p̄uilegia vñ pos-
sit erēt ea q̄ p̄tinēt ad cōmūnē salutē
A. Itē in sū. con. eo. ii. q. xvij. B.

¶ Cū q̄s v̄bit aceruū aī decimatō; q̄s
tenē ad decimā. Rx. Vt̄ q̄s te-
neat Venditor q̄dē p̄titor dolū que cō-
milit a etiā; q̄ bz p̄icān q̄s succedit
loco rei v̄dite. arti. xij. q. ii. monem⁹
ff. de peti. here. si et re a p̄cū. Emp⁹
tor vero tenēat q̄s res trāfuit ad eu;
cū onere decimariū. ex. eo. pastoalis
xij. q. ii. c. augustino. Et ita ecclē po-
terit petere a q̄ maluerit. si tñ obtinu-
erit ab uno liberat⁹ est alter. Absit ei
q̄ ecclē suū recipiat cū augmēto. Hec
Rap. a tho. vbi s̄. Addit at Rap. q̄
si emptor fuit bone fidei q̄a postea so-
luit decimā v̄ditor tenēat ei. A. Itē in
sū. cō. eo. ti. q. xvij. vbi etiā additibz
rap. q̄ si emptor fuit male fidei. v̄di-
tor nō tenēat ei. nisi exp̄sse dictū fuit
eia cautū. h̄ tñ v̄terq; d; agē p̄mā
de dolo a q̄i de furto. q̄ strectauēt de-
cimā inuito dño. In foro at p̄nali tu-
ni⁹ est si emptor p̄soluat decimā q̄ v̄dī-
tor sibi restituat. n̄ forte m̄ casu. S.
si emptor nō inuenit⁹ decept⁹ in re q̄ be-
nevalet adhuc p̄cū. Sed glo. c. vii.
Videtur quibusdā p̄habiliter q̄ etiā
res adhuc valet p̄cium soluta deca-
ma: tñ in foro p̄mitētialib venditor te-
netur emptori restituēt id q̄s soluit
ecclē. dum tamē in cōtractu auferit
i. ii.

fraus et dolus. nec deceptus fuerit vis
tra dimidium iusti pccm glo. Ray. ve
nu in foro iudiciale. i pmali. si tenet
q's restituere ec ppter decepto; mino
re dūmo nō valde pua ut. Emptor
-fij. B

¶ Quid si alijs violent vel furtive
rapuit aceruū de area rustica an solu
tōe; decimam. nū qd tenebit rustic⁹.
Rx. Cū decime statū collectis fructib⁹
debet dari. xvij. q. i. decime. ex eo. cū
tōies. ergo si nō soluā statū cū appetē
ter solui pnt rustic⁹ est in mora. q' re
picab⁹ spectat ad ipsuā sic tone⁹. sed
tñ si soluerit dabit eccia actōes suas
cōtra raptorē. si s̄ nō erat adhuc in
mora. a violenti sibi ablatu cōt non
tene⁹. h' aget ectia otra ipsuā raptorē
ff. loca. l. si in lege. q. Ite vtilit. Et si
mitte si aliq mō saēdos suis in culpa
ul cā more: nō tenebit rustic⁹. A.
Ite in sū. cō. eo. ti. q. xvij. fm ray. q
enā addit. Et s̄ tenebas p regla q sp
posterior mora noc; ei p quē fit ff. 8
pici. a cōmo-rei ven. l. illud. Et ito
si ectia fuerit in ultima mora: rustic⁹
nō tene⁹ soluē decimā de sblato. h' tm
de residuo. misi i casu. s̄ p. p. fm
elefie fine ei. lma nō audebat rustic⁹
tagere fruct⁹ n̄ impoſueat fruct⁹ q's
al repouſusset in locu ſeay ſuic qdqd
aspōrk cedit in piclē ectie admīnus
vſq ad ſplēmū decē. l. si pl9k tātū
aspōrk est qd tū valet decimā em
nō d; petere lucy cū dāno alioꝝ. xij.
q. ii. statm. pmo fm glo. egi de ſue
tudie ul ſtitutōe aliq nō ticebat ru
stico tollē a repōne fruct⁹ ſuos n̄ de li
cētia ectie. si ectia fuit in mora dādi li
cētia ectia tenebit rustic⁹ ad restitu
tō; toti dāni. Hec ibi S; certe videt
q plat⁹ q fuit in mora ſeu alia nō ec
lefia tenea⁹. n̄ forte tota ectia ſuis i
culpa. q delictū pſōe in dānū n̄ d; re
dūdaē ectē. ex de re. iu. delictū li. vij. B
¶ Quid si alijs lōgo tpe recepit ul
retinuit decias a nūc venies ad ſatis
factō; poſtulat ſibi remitti q aft op
teret eū mēd. care Rx. fm ray. Si ſat

dos videat iſtū ſtritū a p̄cē ſuas vt
vitate d; ei tanq̄ paupi remittē vñ
vnuat. cū s̄ idē ei poſtea daē dēret. xvij
q. i. qm. A Et addit ray. q s̄ p̄t facē
ep̄s ſine ſelū capituli. cū ſic decime
ad eccā; reūtanf. ex de h̄is q. ſi. a p̄
la. ſine ſelū. cū aplica. Et cō. inno
et goff. ut i ſū. cō. e. ti. q. xix. h' gof
addit Imponeſ eē ei ut in totū ſatiſ
faciat ſi ad fortunā deuen erit pingui
orē. ut ex de ſolu. Oduard⁹. ff. de cel
fi. bo. l. iij. B Wil. bo addit q ecſi di
ues fit p̄t graſ ſi dimittē ul in totū ſ
in p̄t. exq vult in poſteꝝ abſtimē et
eccā; reſtituē iuri ſuo A. Et s̄ p̄t ep̄s
in s̄ casu. ſ. dare ul remittē ſuā p̄cē
p̄tos. p̄t vtilitatē ectē prochial fm
eu. Wil. ut in dicta. q. xix. Et ego s̄
putor v̄q ad excusatō; remittētis n̄
q ad liberatō; a9 cui fit remiſſio cū fit
potēs reſtituē nō fit pat⁹ put d; ad
s̄ q remiſſio valeat ut ſ. bellū. j. q. x
i addiōe. j. Si bo fit pat⁹ n̄ p̄t ei ſic re
miſſio i dānū ectē. cū. ut ſ. p; ecſi pau
pi qñ fit ei remiſſio d; intūgi q ſi re
nit ad facultatē reſtituat n̄ forte ſi
eret liberaſ remiſſio ſup decimis nō
ſolutis. p̄t diſſuetudinē ut ſ. decē. j.
q. vij. et. ix. q. ut ibi pt; nō ſolū re
miſſio ſed etiā taciturnitas plati ex
cuſat oēs debite patos. B

D Ecime. iij. Cū i qbz dari deat
decima pſonal Rx. fm boſ. Ju
re cōi dāda est ectē prochial
ſue bapſinatib⁹ q's audit ſimā
recipit ſacīa. x. vi. q. i. q. j. Prediales
bo dāda ē ectē: inſta cōprochial p̄dū
ſitū est ex de proch. e. vi. et ex eo. qm
xvj. q. i. ſi q's laic⁹ vij. q. i. q. j. Et s̄ n̄
atid obtineat de diſſuetudie. ex co. c. j.
et. ii. et. c. omiſſi. et. c. ad aplica. l. n̄
pſeptō ſint. f; boſ. rai. et tho. A Ite i
ſu. cō. e. t. q. iij. Et qd ſi de diſſuetudie
intelligēs ē q ad p̄diales. ſrā pſōa
les ſp danf ibi ectē vbi ecclastica p̄d
p̄nū ſacīa ut i dōc. e. ad aplica ex eo.
B De mixtō bo decimis de qbz dē; ē ſ
Decē. j. q. i. dicēs h; boſ. q ſi appreat
coſuetudo ſuāda est. ſi nō apparet

tunc si animalia pascūf atinuo in pre-
dīs p̄pue prochie cīq dīs est a cui
rā eoz geit indubitate illi prochie
soluēte sūt Si vō pascāf in p̄dīs p̄
prochie alienē vidēf q̄ diuidi debeat
int̄ ecēa; vbi pascūf a p̄pia - ar ff. de
le. iij. q̄ saltū ēf de testa-relatū. q̄ v̄l-
kay. vō didit q̄ si aliq̄s pascat peco-
ra in vna prochia. a h̄z ouile in alia
q̄ de lacte: fetu a lana debz dari decā
ecēvbi sūt pascua-ar-ex-co-missū
Con-Tho-iij-q-lxxvij Sed fm ala-
nū si cōtinue iacent in vna prochia.
a atinue pascūf in alia-decime di-
uidi debent. a id si p̄ medietatē anni
pascūf in vna prochia a p̄ medietatē
tō in alia. Hec Ber. ex-co-ad aplice
Cōfuetudo tū in talibz est tenēda A.
Idē s̄i in sum. cō-co-ti-q.vij. Sed si
cōfuetudo n̄ apparet satis vidēf equa
opinio Hos. iūgēdo cā cū dcō Ber.
a alam̄-cū iste decā p̄t̄ sūt p̄diales
a p̄t̄ psonales vt s̄. Decime. i. q. iij. B.
¶ S; cui soluēt decimas psonales re-
ges a p̄ncipes R̄o. fm Jmo. Episco-
po soluēt. in cui⁹ dyoce habet p̄m-
cipale domiciliū. et si in duabz dyoce-
fibz h̄nt diuidēt int̄ illas A. Idē in sū-
con. li. i. ti. xv. q. iij. B.

¶ Cui debet decima venatōis. piscati-
ois a hmōi R̄o. fm Jmo. Tales decē
psonales sūt q̄ ope homis puenūt
Vñ dante sūt ecēvbi p̄cipūf ecēas-
tica facia. A. Idē i sū. cō-dicta. q. iij
a subiūgit fm eundē. Et intelligore
ra vbi tibere quis piscat nullo p̄cio
dato. nec pte piscatōis. q̄ si inde da-
ref p̄dicū; vel p̄s. tūc bñ videref q̄ de
illo p̄cio vel pte dante essēt decē ecē
baptismali. q̄ nō ex mīsterio hoīs.
sed ex aq̄a tra puenūt. Idē; dico de
venatōea hmōi. Idē vidēf q̄ si aliq̄s
capiat pisces in maīa portet in stag-
nū ibi viuant aliquot diebz q̄ dec-
ma; debeat inde h̄z ecēa in cui⁹ pro-
chia est stagnū. Idē; vidēf de bestiis
reclusis Alij dicūt q̄ sūt decime psōa-
les a q̄ dante sunt ecēe vbi p̄cipūf
ecclastica facia. hoc ibi vidēf posse

dicūt ex p̄dictis p̄t colligi q̄ si dicta
aīatia redusa viuāt p̄ncipaliter ex
terra vel aqua sine labore hoīm p̄tē
at ad p̄dialeſ Si vō viuāt ec̄ cū laboř
hoīm p̄tineant ad mixtas. a de ipſis
fiat q̄s s̄-dictū est de mixtis. B.

¶ Quid si arbore exīsa; in filia q̄s
portet ad locū vbi multopl9 val; Di-
cēdū fm inno. q̄ soluet decimā ecē.
vbi ē filia deductis expēf q̄s fecit in
trāfferođ A. Idē in sū. cō-dicta. q. iij
vbi ec̄ ponit a id q̄s dic̄f in. q. se. B.

¶ Quid si pascua p̄ aīalibz amiuati
v̄bā. R̄o. fm Jmo. Decima p̄cū sol-
uet ecēvbi sūt pascua. ei si dīs sū
di patiā gratis pasci bestias in fido
cū herba quā euellit bestia tūseat cū
onere suo. s̄. decē. dīs bestie tonebit
daro ec̄ decē; valoris herbe. ff. de v̄l-
fuc. s̄. v̄lfructuari A. Ista lex nō ri-
de h̄z in illo ti-vñ puto q̄ v̄l sit alle-
gare. s̄. v̄lfructuari. i. q. i. B.

¶ Quid si q̄s tenet decimas in feudū
nūquid ppter hoc recipiat decimas no-
uatiū. R̄o. fm r̄ay. s̄. sed debēt ecē
prochiali. q̄ hmōi cōfessiōes a priui-
legia artāda sūt nō ampliāda ex-co-
tua. nisi forte sūt religiosi a ex priui-
legio decimas p̄cipiat. q̄ p̄cipient ec̄
nouatiū. ex-co. ex pte. A. Idē in sū.
cō. li. i. ti. xv. q. v. vbi ec̄ ponit q̄s si
in. q. se. fm cūdē rai. a hosti. a ino. B.
¶ si ip̄ religiosi nō ex priuilegio de-
cimas alciū ecē p̄cipiebat sed ex p̄-
scētōe tūc decime nouatiū nō eis sed
ecē soluēt sūt. ex-co. cū cōfigat.

¶ Cū cōdīf a papa aliq̄bz vt noua-
tiū decimas r̄apevaleāt p̄ portōne q̄
veteres eos cōtingūt nō intelligit de
ill̄ nouatiū decimas q̄s tpe hmōi im-
petratōis alij possidebat nec etiā; h̄z
locū nisi solū in locis in qbz ip̄ impē-
tratores veteres habebat a p̄ ea tñ
portōe. q̄ si impētōtores tpe impētē
tōis possidebat decimas veteres in totū
vt v̄ltra medietatē nouatiū. nisi fuer-
int asteriēses vel carthuſiēses. Idē
si p̄ hmōi cōfessiōes ecē p̄ochiales

atros grauaref q̄ nō possent cōmode
sustētaria iura epalii soluē: p̄uideaf
p̄ ordinarios q̄ hec possint. Ide q̄ quis
forte a religiosis exēptis a alijs hant
infeudatōes decias. A. s. a laycis rotē
taꝝ a recognoscēdo laycos ab ipſis re
ligiosis se in feudū detinē ut in c̄sta
tu. de q̄. f. b. nō lic; p̄ talē infeudati
onē sic defacto p̄fūptā hmōi decias. S
māibꝫ laycoꝝ recipē ab h̄ dyocesano
tū assēfū a ille tm̄ decime p̄nt tali de
manibꝫ laycoꝝ a religios acq̄ui q̄ an
latraneſe cōdilū in feudū p̄petuo fu
erūt cōfesse. Et dyocesani faciat iusti
dā prochialibꝫ ecclēsiis d̄ decimis q̄s
religiosi h̄nt mī agaf de rebꝫ exēpte
b̄. oia p̄dcā h̄n̄. ē. eo. statuto ti. vi

Vtr̄ decime illay ven de q̄bz antiq
tus nō cōfuerūt dari debeat illoq̄ eas
h̄nt in feudū. u. l̄ eas recipauēt a ec
clēsie bx̄ fm̄ ray. Vide q̄ milites q̄
alias decias p̄cipiūt possint illas pe
tere eo q̄ eis tra illa ab antiq̄ fuit de
cimak a vna eadēq̄ res nō dēat dupli
ci iure cōseri. ē. eo. cū tua Vel forte
ver̄ est in mōstrio u. l̄ eccā. A Ray. n̄
diat u. l̄ for̄ te s̄ dicit. Id ver̄ est in mō
strio u. l̄ eccā. s̄ in layco forte sec⁹. ut
in sū. cō. eo. ti. q. vii Veritas est cī q̄
e. cū in tua loq̄ tm̄ de mōstrios et
ecclēsiis. b̄. Sec⁹ in layco q̄ nō d; eas
recipē sic nec decimas nouatiū ar. ff.
de cōrat̄. emp. in lege. Vn̄ cōfūlēdū
est q̄ soluē prochiali ecce. Ide bōs.
A. Ide in sū. cō. dīcta. q. vii. b̄

Qui dū decimas nō soluit a nūc
vult soluē: nō d; soluere illis q̄ ex so
la p̄scriptōe hacten⁹ decimas p̄cepit
s̄ ecce prochiali fm̄ Wil. A. Ide in di
cta. q. vii. vbi addit Rai. Sec̄ hec nō
plerosq̄ exōs malefacere q̄ oēs deci
mas nouatiū sue dioceſ a alias q̄scū
q̄ p̄nt a militibꝫ recipare sibi vñſur
pant. q̄ nō lic; de tuō n̄ cū illa noua
tia u. l̄ alia nō sūt mīta t̄minos alic⁹
prochiali u. l̄ mī alia cām rōnabilem
dīcant. ē. eo. cū in tua. et. c. q̄m. Ide
b̄. Hosti. dīces Sic est vñtas q̄ nec de
nouatiibꝫ: n̄ de recipatis a laycis d;

ēps retinē mī suā canonicā. b̄ est q̄
ten⁹ p̄cipiebat de antiq̄s. a de h̄ns p
cipiat. et si mī p̄cipiebat ēps d̄ antiq̄s
ad min⁹ sua q̄rta fraudari nō d; ē
eo. q̄m. Ide etiā hoc notat glo. b̄

Indid si sit cōfuetudo q̄vna prochialia
A. vna ecclā u. l̄ alioq̄ prochialia ut in
sū. cō. eo. ti. q. vii. b̄. recipiat decimā
de blado a alia devino a bra q̄ redēbat
granū muto a reddat vñū a ecouet
so. q̄ ecclā p̄cipiet decimā bx̄ fm̄ hos.
Illa q̄ p̄cipiebat de blado. p̄cipiet de
vino a ecouero. q̄z mutēt q̄litates
tre. nō tū s̄bstatia. ē. eo. cōmissū. q̄. si
cut. A. Ide in dicta. q. vii. b̄

Indiv tr̄ decime p̄scribi p̄nt bx̄ a layc
nō. ē. de p̄scri. cām a de b̄. p̄sc̄p̄. q̄
ij. Sed a clericis si prochialia habeat p̄
scribi p̄nt ē. de p̄scrip̄. d̄ q̄rta Religi
osi q̄ si nō h̄nt prochialia ipsas p̄scri
bere n̄ p̄nt q̄ nec possidē. xvi. q. j. pla
cuit. Hoc puto ver̄ de p̄sōatibꝫ q̄ dā
rōe faciōn̄ q̄ Religiosi mīst̄rū n̄ h̄nt n̄
obtineat prochialia. Dīciales āt līcō
p̄nt h̄ea possidē. xvi. q. j. ca. fi. Sed
si h̄nt. tūc rōe prochialū ipsas q̄n̄ p̄
p̄scribūt. extra eo. cū cōfigat. a. c. cū
in tua. Et nota hic q̄ ēps q̄ dīcat se p̄
scripisse decimas in alieno ep̄atu: opt;
q̄ allegata p̄bet titulū q̄ ius cōc est
s̄ cū. mī. tanti t̄pis allego p̄scriptio
cū 9. r̄ij memoia nō extat ē. de p̄sc̄p̄.
ep̄m. li. vi. A. Ide etiā 8: q̄ ei q̄ rē p̄
scribit ecclāstica; si sibi nō est s̄iūm
ius cōmūe u. l̄ ip̄su p̄scriptio nō h̄tēt
sufficiēt bona fides. als cū bona fide re
quif etiā titulus ut predictū est. b̄

Indi confuetudo p̄cipiēdi decimā fuit
p̄scripta in vno p̄dio alioq̄ p̄rochiae
nō extēdīt p̄pter hoc ad alio p̄dium
q̄d de nouo colis. ē. eo. cū cōfigat. ff.
de p̄ctis. s̄irn⁹. q̄. a. omia.

Indi de clericis q̄ h̄ntes sufficiēt
p̄imomū u. l̄ aliquos reddit⁹ recipi
unt decimas bx̄ fm̄ ray. Si deserūt
ecclā a recipiūt decimas nō ut eas in
malos vñſus sed in piōs cōuertant: nō
peccat. aliter sacrilegiū cōmittūt. xvj
q. j. q̄m. j. q. j. n̄. pastor. A. Ide in sumo

con. li. j. ti. xv. q. ix. vbi etiā addic
fm host. q̄ si cleric⁹ nō facit servitū
eccl̄e d; p̄ notori⁹ formicator sit: lai
cūs nō tenet ei dare decimā. h̄ p̄xio su
pion. a q̄ ille d; in ueritate illi⁹ eccl̄e
decimā auertere subdēs q̄ id q̄d dicit
de decre. tua nobis. ex. co. sc; q̄ nō ob
stat neq̄tia cleric⁹ intelligi de occul
tis. b. Sile sup̄ Cleric⁹. iiiij. q̄ penſ.
¶ Quid si ep̄i v̄ religiosi de cōficiu
dime v̄l de p̄uilegio papiūt oēs deci
mas atlic⁹ prochie. vtr̄ h̄ nō obſtā
te debeat p̄bitio ap̄tes portio affig
nati. h̄. sic extra de decimis statu
to. li. vij. a. s. in. vij. q̄ d̄c; ē. A. Idē in
sū. cō. eo. t. q̄. xj. fm host. b.

Decime. iiiij. dō q̄bz decime debe
runt dari. h̄. fm ray. De om̄i
bz fructibz terrar̄. arberū. or
tor̄. nutrīm̄tis aiatū lacte. lana. fe
no. lignis. p̄iscatibz. venatibz. af
fictis. pensionibz. melendimis c̄ ad
vōtū balneis. fulloneis. lapididis me
tallarijs. Itē de negotijs a artificijs
a ceteris bonis. Ec de tpe. de oſe. di
v. q̄dragesima. xvj. q̄. i. decime tubu
ta et. q̄. vij. q̄cūq̄ recognuerita. e. oēs
decime ex eo. om̄issū. a. e. nūciosa. e
nō ē in ptate. ḡnali de om̄i lucro. lid
to. vt host. dic et tho. A. Idē in sum
cō. li. j. ti. xv. q̄. xix. b.

¶ Quid si in eadē tra eodē āno dūis
sa scia seminā. h̄. De oibz decima
d; dai ex eo. ex pte canonico. A. Idē
in sum. con. eo. ti. q̄. xx. b.

¶ Sed nūqđ de rebz donatis v̄ lega
tis v̄l successiue acq̄sitis. A. i. iure suc
cessōis vt in sū. cō. co. ti. q̄. xxi. b. de
beat dari decime. h̄. fm Wil. Alan⁹
dicit q̄ nō. q̄ ex hijs tñ q̄ naturale
s de opibz suis q̄s acq̄sierit tenet sol
uere. pbabilit̄ tñ vidē notasse hug.
xvj. q̄. i. decime. s. q̄ legatari⁹ a dona
tar̄ tenet dare decima do re. tota a le
gata. licet decimata fuerit a donato
v̄ legatore fili⁹ tñ succedat patri. cū
om̄ia p̄s q̄dammō p̄tineat ad ip̄m
nō tenet ea decimare si decimata fuit
a p̄re sed heres extrane⁹ bñ tenet. A.

Idē in sū. cō. deā. q̄. xxi. Tñ vt ibi p̄
Immo. recitādo dictas opiniōes nō vi
deat multū vnā altei p̄ferri. iō putare
in h̄ stādū fore. suetudi q̄ ē optia le
gū interps. ff. 8 legi. si de int̄p̄ta. e. b.

¶ Si vtr̄ de illicite acq̄sits teneat q̄s
daē decimā h̄. fm host. Prediales de
cime in disticto solui debet a possidēte
p̄dia siue possessore iusto siue iusto
nec solū a catholicō. sed etiā a iudeo
hereticō a scismatico v̄l pagano. ext
eo. de t̄us. Et hoc q̄ dāt vōne p̄dior
etiā si era seminata fūl̄ semine fū
tiuov̄l hm̄i Cō. Rai. a tho. De p̄so
natibz v̄o distinguif vtr̄ teneat q̄s
ad restitutōe; vt in furto. rapina. si
monia. v̄sura. ludo. iniusta exactōe
iniusta fūna. iniusto bello. a hm̄i. q̄
tūc n̄ d; dari decima nec recipi. Si v̄o
nō teneat q̄s ad restitutōe; vt in me
reticio. histricatu a filibz tūc si ex
pctō notorio q̄stus p̄cūt. eccl̄a nō d;
recep̄. ne videat p̄t̄m approbare. A.
Licut eccl̄a nō debeat recip̄. tñ ip̄e te
nē dare vt in sū. cō. li. j. ti. xv. q̄. xxi
fm Immo. a Host. Et addit Host.
Cōfuso q̄ mētrix a histrio in faciat
elemosinā. ex q̄ eccl̄a nō recip̄t vt sic
de eos citi⁹ extrahat a p̄ctō. Et fm
Rai. a Immo. si t̄les ad p̄mā; v̄tāt̄
p̄t eccl̄a etiā decimas p̄teritas recip̄
q̄ fm Grego. nō d; despiciā i eo q̄s fu
it. p̄ctō. q̄ iā incipit ee q̄s nō fuit
d. l. forp̄. Cō. tho. b. Sec⁹ si ocaſiū
ess̄ q̄p̄is plat⁹ h̄ sciēt ar. xxxii. q. v. p̄
ana. vi. q. i. si oia Idē tho. ii. ii. q. lx
xxvij. A. Idē in sū. cō. dicta. q. xxi. b.

Decime. v. q̄ ad lycos. Vtr̄
laydi aliq̄ casu absq̄ p̄ctō pos
sint in feudū decimas h̄. h̄. b.
fm Ray. A tpe lateranēhis ocl̄i⁹ ce
lebrati sub alio p̄p̄ nullo mō possūt
decime lycis. ferri nec val; talis col
latō seu infeudatō ex eo. phibemus
Immo ec deponēdi sūt trāgresores
extra eo. q̄p̄is. q̄ si ius p̄cip̄ēdi fū
sus t̄p̄ales decimā fuit laico o cessū
in feudū ante dictū ocl̄i⁹ a lyc⁹ bñ
v̄tāt̄ a defendat eccl̄am sicut bonus

pasall⁹ pōt excusari ab in pieſin aīe
tenet hōſti. q̄o dicit q̄ a tpe multū
āterior A. ſ-a tpe vibam pape ut in
tex-ſ-allegato b-nō potueit deāe lay
co ſcedi. ſic nec mō pñt ab alio q̄ a
pp ut i ſtitutōe feudoꝝ eꝝ; vñ abba
tē. Et addit q̄ ray. fo:te nō ruderat
mā ſtitutōe. A. Jde i ſu-co-li-j-ti-xv
q̄-xpx-vbi eē p; q̄ ray-p⁹pdcām vi
teſ finalt tenet q̄ nullo tpe potuerūt
deāe dari in feud layco ſi pñilegio ſe
diſ apliſce ob cām rōbile ſceſſio Goſ
et hōſt-dicūt q̄ hodie nō pñt ſcedi de
ame eē q̄ ad fruct⁹ ab alio q̄ a pp ex
iusta cā miſi ad tps nō impetuū ita
-q̄ nō trāſcāt ad hōſtes. Jbi eē dīc
ray. q̄ ec qñ pp ſcedit decimas layco
int⁹ q̄ ad pceptōe; ſtructū: n̄ q̄ ad pp
etate q̄ i dē qdē iuſ ſpūale qd̄ ſuēit
deputatis ſimis obſeqis a nō laycis
Dñs garfias de hispania ſup hōſt dicit
an dēm⁹ ponere caſus indubitabiles
Prim⁹ qñ ſceſſio hūit origine an co
ſiliū latrēne-e. phib⁹ eꝝ de decimis
qd̄ ſuēitūa p mulgatū āno dñi. M
elxxix. ſm cronicā martinianā. ut ec
refert Jo-an. ſeſſo caſus qñ p⁹dcm
ſchū ſuit fec ſceſſio p papā ſeu eius
auſte hōſis ei duob⁹ caſib⁹ ſi de eis co
ſtat nemini in dubiu ſt̄i⁹ qñ layc⁹ a
ei⁹ ſuccesſo eſ ſoſſiſt tenet tale feudu
decimay ſi pēto Terc⁹ caſus ē dubi
tabil qñ n̄ ſt̄at de auſte pape nec de
origine ſceſſiois in titulu feudi. vi;
an ſchū latrēne ſu p⁹tū ē dubiu
an layc⁹ poſſit tenet tale feud ſi pēto
Et hōſt. apte tenet q̄ n̄. ut in ſu-co
eo. ti. de decimis. q̄. at vtq̄ pſcribi. v.
qd̄ ſi layc⁹ a in e. q̄ ſuſis de decimis. p
ples roes q̄ ſi pomit Et Job-an re
petit in e. cū apliſce. de hōſis q̄ ſiūt a p
latis. Jde tenuerūt archi. et iob-mo
in ca. n. fillos. de decimis. li. vi. et p
easde roes a motiuua Jobes an-tenz
hiū ſi iniſi incōſtrū meoria nō eris
tat. et de hōſt fit cōis opinio q̄ ſuſat ſu
p talia aſtq̄tate Et hōſt p tex-c-i. de p
ſep. li. vi. et e. ſup q̄busdā. eꝝ de ſt̄o
fig. Hoc tenz dicit Job-an in oib⁹ di

dis loca maxime in dōcē cū aplice
Possessio ei tā diuturni tpis fūdata
sup tali cōi opinōe h̄; instar cōcessio-
nis aplice ut i dictis iuribz a p̄cipa-
tis auct̄s. - h̄ iuē. q̄ aq̄duct⁹ ff. 8 aq̄
coti. a esti. et 8 aq̄ ph̄i. arce. l. j. q̄. fi. a
l. n. q̄. idē labeo. l. fi. eo. ti. cū s̄ibz h̄
ille. Adūtendū q̄ tūc 8r rei nō extā
mēoria; qn̄ nemo supest q̄ sciuerit fa-
ctā fuisse v̄l q̄ audierit ab eo q̄ sciuit
ut in d̄ cō. q̄. idē labeo. Rotadū ec̄ q̄
p̄dēa iura d̄ possēssioē tā lōga vitē²
loq̄ de rebz p̄sc̄ptibilitibz. Decime vñ a
sc̄laribz p̄scribi nō p̄nt. ut ē. Decime
in. q̄. ix vñ nulla c̄suetudine introdu-
c̄ p̄t q̄ layc̄ cōpetat recipere q̄ dāfrōe
8inor obseq̄oy: cū sit atra ius 8inuz
ut exp̄sse h̄et in c. hāc c̄suetudinē. x.
q̄. j. et. x vi. q̄. j. ca. fi. Itē etiā qn̄ in-
feudatio fit auct̄e pape r̄q̄rif q̄ fiat
ex iusta cā ut dicūt p̄fati doctores vi-
delz q̄ infeudati faciat v̄l fecerūt decē
te recō pensatō; ecē sp̄uālem v̄l tpa-
lem ut supra dixit ray. cū nos iphi de-
rīc̄ possint vti rebz ecclāstic̄ iuris sine
debita recō pensatō nec ec̄ papa. Vñ
Greg. licet es̄ pp̄ loq̄ndo de sea aliis
Omel. xiii. dicit Pensem⁹ cui⁹ dāna-
tōis fit s̄i labore hic p̄ aipe mercedē la-
boris. Ecce ex oblatō fideliū viuim⁹
sed qd̄ p̄ aīabz fideliū laboram⁹. Illa
in n̄m stipendiū sumim⁹: q̄ p̄ redim⁹
dis p̄c̄tis suis fideles obtulerunt nec
tamē atra p̄tā eadē l̄ orōnis studio
v̄lp̄dicatōis ut dignū est insudam⁹
Itē cōcessio pape sp̄ intelligif ea cōdi-
tōne ut p̄ h̄ ecclēsie nō priuēt suis ne-
cessarijs ut in c. statuto. q̄. vbi āt. ex
de decimis. li. vi. Ex p̄dictis ergo p̄t
colligi q̄ si p̄ infeudatō; decimay ec-
desie defraudāt suis n̄carijs nō val;
Si vñ priuāt: tunc si nō fiat ex iusta
cā decēti recō pensatō similit nō va-
let. Si adest iusta cā et pape autoritas
valet. Si dē autoritas pape tūc
si cōstat fuisse factū an cōciliū latra-
nense: valet. alio nō. Itē s̄m Jmo.
et in dicta. q̄. xxv. in sū. cō. li. j. ti. x.
sicut nō licet decimas cōcedere in feuz-

vñ ita nec in emphiteosim. nec in locatōem ad longū tps. Nullū em̄ cōtractū sup̄ eis inire d; ecclesia p̄ quē fiat v̄l feudū v̄l alienatio q̄ sit p̄ dictos cōtract⁹. ej̄ de re. eccl. nō alie-

nulli. Ad firmū āta ad certū tps. cōdi p̄nt. ex. de loca. et cōdu. c. ii. b.

Vtrū laycus tenens ab ecclia decimā in feudū possit ipsū feudū in aliū laycū trāssferre Rx° fm Berñ. Si ab antiquo et hacte teneat: satis videt q̄ de cōsensu ep̄i possit fm similitudinē ali oꝝ feudoꝝ. nec dicāt ep̄s i feudū illas tunc dare. ej̄ de feu. c. ii. Si vero laycus nō in feudum: sed defacto teneret decimas: nec in laycos nec in decimos trāsferre p̄t etiā de cōsensu ep̄i. ej̄ de hiis q̄ fiunt a platis cū aplica. A. Hec nō dat glo. m. c. phibem⁹. ej̄ de decimis ut; in sū. cō. eo. ti. q. xx vi Cū p̄dictis cō. glosa ray. et host. m dicto. c. phibem⁹. tic; dicat alioꝝ opinionē tenētiū q̄ nō possit tale feudū transferri tūcōesse. Hecvidēt sic p̄cise cōcor dari videl; q̄ si currant cōditōes dicte supra p̄xime presert; de iusta cā et debita recōpensatōe valet. als nō ut potest cōstare ex ibi dictis. b.

Vtrū laycus quāhabet decimā sibi in feudū cōcessam possit dimissō iure feudi liberā de cōsensu ep̄i in locū reti giosū simp̄t trāssferre Rx° Hoc videt cōcedere decre. ej̄ de hiis q̄ fiunt a platis. cū aplica. sup̄ quā inno. dicit sic Rotādū hic q̄ reuocatio intelligit fieri ad eccliatā nō solū si ad illā reuocat̄ ad quā de iure spectat sed et si ad quācūq̄ atiā a ita fm q̄sdā p̄t ep̄us decimas que tenent ab una ecclia cōferre alteri. q̄ modicū dānū fit ecclie a q̄ tenebant i feudū et magnū ē tu. cui illi cui cōferū? S; meliꝝ placet q̄ dicta decree. loꝝ de decimis q̄ tenent in feudū ab ep̄is Nec mirū q̄ dicit q̄ admōnēd⁹ est feudatariꝝ q̄ restituat ecclie prochiali. q̄ hoc intelligēd⁹ est si ep̄s a quo tenent in feudū cōsenserit sic ibi dicāt. nec sine cōsensu auferatur ab eo feudū suū. Itē non est mi-

randū si dicit potiꝝ q̄ restituat ecclie prochiali q̄ alteri. q̄a res defacili redit ad naturam suam Credit enim q̄ qn̄ ep̄s illā decimā dederit in feudū fuit accepta ab ecclia prochiali p̄ ali qua vtilitate ep̄at⁹. A. qd̄ licet; ideo potiꝝ debet ad eandē rediē p̄mo si ep̄s nollet cōsentire sup̄ior deberet cū ali qn̄ cogere. ej̄ de iure patro. null⁹. b; eundē. Imo. ut in sū. cō. eo. ti. q. xxv rbi cē ponū? q̄ in b. q. bñ? Bñā si ab alia ecclia q̄ prochiali tñba? A. Itē bñ prochiali n̄ ē inno. ut bñ sonat q̄ id ē ecclie tenebant ab ecclia prochiali. b; dū. S; ab alia ecclia. subaudi sc̄; q̄ ep̄ali ut p̄t colligi ex dictis inno. in dō. c. cū aplica. n̄ sufficeret cōse sus ep̄i. ut illa p̄det feudū suū t̄ m̄gna cā subess̄. ar. ex. de re. eccl. nō alie c. i. A. Itē in dicta. q. xxv. b.

An rustici soluēdo decimas militibz q̄ possident eas excusenf a solutio ne et a p̄ctō Rx° fm ray. Si rustici sciunt v̄l credunt militos autē ecclie hacte petere ul̄ redipe excusant. p̄seri cū ecclia nec a rusticis petat nec militibz cōradicat. Si vero sciunt q̄ illicite decimas recipiunt. nō liberāf. si tñ p̄ me tū soluerēt: excusāf in pte. xxix. q. v ita ne ext. qd̄ metus cā. facis Wil. vō vicit absoluto q̄ rustici liberāf et nō p̄ccat soluēdo. A. Hoc nō dicit absoluto Wil. sed vbi ecclia non petit a rusticis. sed p̄mittit tolli a militibz. ut in sum. con. eo. titu. q. xxix. b. P̄si placevet eis hoc mō eccliatā defrauda re. A. S; aut̄ eis placere qn̄ possunt cōtradicere nō curāt. q̄ error; cui non resistit approbat. lxxix. vi. error. b.

Vtrū ecclia possit ab aliquo iniusto possessoire redimere decimas absq̄ simonia Rx° fm Ray. P̄det dicā q̄ redimere possit dū tamen fiat autoritate ep̄i que multū excusat in talibz. extē de p̄eb. m̄si a ex. de re. p̄mu. quesitū Idem goff. et hostien. Sed et Wil. ad dit q̄ si prochiali ecclia velit redimes re hmōi decimas: n̄ est necessaria au toritas ep̄i. tum q̄ cui libet ticiū est

redimere ius suu. tu qd nō dat tpale
p spūali. h tñ tpale p tpali. sc; pro
fructibz decimas. Nā ius spūale p
piendi decimas remanet sp penes ec
clesiā. a eadē rōne miles licet peccet
tamē nō omittit simoniā. A J̄dem in
su. cō. li. j. t. xv. q. xxviiij. B. Lic; ho
sti. ſriū dicat A. s. q layc⁹ omittit ſi
momā q nō vult decimā male detēta
dimittit ſibi pecunia. vt nota
tur in su. cō. li. j. t. j. q. lxvij. qd pōt
intelligi q ad ſimoniā métalē ſi in
tēdit vendere aliq⁹ ſpūale ſm eundē
Bil. Qui etiā dicat q si alia eccā q
rochialis. ad quā ptiēt decime ve
tit hmōi deamas redimē nctaria est
autēs epi. Et credo q ſufficiat auto
ritas epi ſi ſi ſensu capituli. qn redi
mū deame laycis in ſeudū ppetuo co
ceſſe ſicut ſufficiat in gratuita oceſſioe
vt ex. de h̄is q ſuit a plati cū aplica.
Et hoc caſu tuti⁹ eſſet q omnia pone
rēf in manu epi a poſtea epi aliqd
vari faceret laico ab illa eccā. ar. ex
de pben. mihi in fi. a de re. pmu. ad q
ſtōes. vt in su. cō. dicta. q. xxviiij. B.
¶ Vtq eccā poſſit ab aliq in iusto poſ
ſeffore decimas in pign⁹ recipere. Re.
fm ray. Eccā decimas q ſibi dicūt pt
vtiq in pign⁹ recipere. nec tene⁹ fruct⁹
putare in ſorte. Et eodē mō dicēduz
ſi q poſſeſſiones de fructibz deamatu;
ſuerint empta ab illo poſſeffore. ſi q
illas pt recipere in pign⁹ a non tene⁹
fruct⁹ putare in ſorte. Nā res qcūq
empta de pecunia eccē. ipi eccē acqūſ
a h̄ dico ſi eccē nō de facili pt eas aſt
recupaē. extra de h̄is q ſuit a platis
cū aplica. Porro decimas q altei eccē
debet nō debet eccē in pign⁹ nec aliter
a laycis recipere. extra eodē. intdicim⁹
A J̄de in su. cō. li. j. t. xv. q. xxviiij. B.

DEfunct⁹ De ſuffragiis p defū
cīis vide ſ purgatoriū. a ſ ſu
fragiū. Itē de defunctis vide ſ
mortu⁹. a ſ ſepultura. .

Degradiatio. duplex eſt degra
datio Quedā emi eſt verbalē
ſ depositio ab ordinibz ſeu ſ

dibz ecclasticis eorū q ſuit in ſacris or
dinibz a hec facienda eſt appnno epi af
firmitate ſibi canonico numero epō. A
sc; ad min⁹ pñ. in degradatioe epi. In
pſbiteri vero. vi. in diaconi. iii. a ſon
in ſub diaconi totidē. a ppn⁹ epi eorū
xv. q. viij. felix. a. c. ſe. a in c. degra
datio ſ allegato. B. Si vō deponēd⁹
nō eēt in ſacris ſufficiat ſuia ppn⁹ epi
ſi alioq pñtia. Quedā vō degradatio
eſt actualis. ſue ſolēnis q d; ſic fieri
Cleric⁹ degradād⁹ induit⁹ ſacré vesti
bz h̄is in manibz vas l ahud instru
mētu ſeu ſimētu ad ordinē ſuū ſpe
tās ac ſi deberet in officio ſuo ſolēnis
miſtrād ad epi pñtia adducaſ a tūc
calix. liber ſeu queuia alia res q in or
dinatōe ab epi fuerat ei tradita ſu
gularit auferat incipiēdo ab eo qd ei
rūſio datū fuerat a ſic gradatip cedē
do vſcq ad primā vſtē q tradi in col
latōe tonsure. a poſt radit⁹ v̄l tō deſ
Poteat at vti epi verbis aliqbz ad
terrore oſpoſit illis q in collatōne
ordinū ſplata ſuit hoc mō. v̄l ſiſi. Au
ſeim⁹ tibi vſtē ſaſtōtalē te ordine ſa
ſtōtali ſuam⁹ a ſic de alijs. Et vſuo
diſēdo. auctē dei oipotēt. pñtia filija
ſpūſſi. ac nrā t aufeim⁹ hitu deicalē
a deponim⁹ a deſgda⁹ a ſpotiā a erui
m⁹ te oī ordine bñficiō ſuilegio dei
cali. h̄ oia ex. de pēis deſgdati. li. vi.
¶ Sacerdos v̄l alioq cleric⁹ in ſaſtō ſu
teſi ſuit ſclari curie retinqnd ſeu
deſgda⁹ A. l; ſclari curie nō retinqnd
d⁹ ſu ppetuo deponēd⁹ vt in ter ſ alle
gato. B. poterit fieri p ſolū ſuū epm
ouōns abbatis a alijs platis a reli
gioſis. a ſratis ſue dyoceſis ſicut ex
pedire vſebif ex. de here. qm̄. li. vi.
¶ Qualit cleric⁹ deſgdat⁹ pñt h̄ ſim⁹
hmōi tradi d; pñtia ſclari Re. Ei de
gdatio. pñtia pñtia celebrāda ē: q ſco
diceſ ei vt in ſuū forū ſcipiat deſgdatū
a ſic itelligit tradi h̄ p eo d; eccā inſce
dō. A. efficaſt vt i ter ſ allegato. B
q nō moriaſ ex. de vſto. ſig. nouim⁹
¶ No ois deſgdat⁹ tradiē pñtia ſe
culai h̄ ſolū in tribz casibz. Pinn⁹ in

Delectatio.

cimine heresis eñ de here-ad oboleoñ
-qj. et ij-ni incōtinēti ad pīna; redire
voluerit ex-d here-exōica. qdānai
A. Ibi tamē s; q̄ fuit p̄petuo carceri
mācipādi si rediē notuerit postq̄ fue
rint dēphēsi. B. Scōs casus ē i falsaio
trā dñ pape eñ-de cri-fal-ad falsaio
rū. Terci⁹ casus cū q̄s deponit ppter
calūmā quā intulit suo epō xi-q-j-si
q̄s saēdotū A. Iđe casus nō-in fū-cō
ti-j-ti-v-q-x-bm host. Sed in dō-c
si q̄s ponunt plura alia-d; em̄ ibi si
q̄s saēdotū v̄k reliquoñ deicorū suo
epō fuit inobedies aut ei iſidias pa
uerit. a. stumetia a calūmā ūk uicia
intulerit cōuīci potest mox deposit⁹ cu
rie t̄dak a recipiat q̄s inq̄ gesit B.
Deḡdatus fm Wil. Si fuit in saēs
bñ tonef dicere horas canonicas. q̄
nō tiberat; h̄ obligat⁹ reman; ad ea
q̄ fuit oner. Nō tñ dicat dñs wobiscū
et similia v̄ba q̄ ad dignitatē ordis
ptinēt. A. Iđe in fū-cō-l-i-j-ti-vij-q
vij. ad si. vbi etiā addit fm Wil.
q̄ edidē ē in deḡdato bñficiato q̄dū
tenz bñficiū-l; nō fuit in saēs a q̄ de
gdat⁹ l̄uspēsus n̄ d; officiaē cēcā; B.
Deḡdat⁹ ep̄s n̄ pt̄ r̄stitut⁹. ep̄s. q̄. vj
Electatio Vtq̄ oſensus in dele
ctatōem p̄cī mōrtis fit p̄ctm
mōrle R̄o fm Tho. ii. ii. q. lxx
iiij. A. Ibi nibil vide⁹ h̄ dia. h̄ aliqd
tagiñ. ii. q. diii. ar. iiiij. prima ſede
q. lxxxij. B. Dicēdū q̄ ſic ſic a theolo
gi coiter dicit⁹ a aug⁹. dicit. xij. 8
trinita. q̄ ppter p̄ctā cogitatōis ec ſi
volūtate p̄ficiōis; ſed cū volūtate ob
lectādi tot⁹ h̄o dānabif. C. 8 em̄ ati
q̄s oſeniat in talē delectatōe; mil alis
est q̄ ſic ſeniat q̄ affect⁹ ſu⁹ ſit in
climat⁹ in fornicato; Null⁹ ei delecta
tur mihi in eo q̄s est ſorme appetitui
ei⁹. Et notādū hic q̄ ut diē idē Tho.
Delectatō morosa nō s; fm diurnit
atē t̄pis; ſed ex eo q̄ ſo deliberās cē
eā immorafn̄ cā repellit tenēs a vo
lēs libent ea q̄ ſtati ut attingūt aim
repudi debuerit ut diē Aug⁹. xij. do tri
m. A. Iđe in fū-cō-l-i-j-ti-vij-q̄.

Delegare. LXiX.

telxj. vbi allega⁹ h̄ Tho. dicē in pīa
pto ſcōe. q. lxxij. ar. viij. Et ut ibi
p; p̄dās cō. vi. Et pe. i aliq̄ dat⁹ lo
q̄ndo dicit q̄ nō ſolu est p̄ctm mōrle
q̄n ſo exp̄ſte coſentit h̄ etiā q̄n nō exp̄ſte
dū negligit rep̄imē mot⁹ p̄cti.
a manet tal̄ op̄laciā p̄ſufficiēt de
liberatōe; a animadūſionē piculi. B.
De tactibz et oſculis et hmōi. vnde
Fluxuria. q̄ ſinat.

Delegrare eſtrices ſuas alteri
omittē. Querif ḡ an ep̄s poſſ
fit delegare. a quiq̄ fm Wil.
Distinguēdū ē q̄ qdā ſit q̄ ptinēt
ad ordinē ep̄alē ſic ſecrātō ūl recōfi
tiatio eccāy ordiatiō deicorū a ſilla
et iſta pt̄ ep̄s delegare tñ ep̄is. eñ ſ
offi. or. q̄ ſedē a de ſe-eccle. aq̄ Orie
tiā metropolitan⁹ p̄ ſcofirmatōe; añ
pallij receptō; pt̄ ep̄is omittē ſecra
tō; suffraganei ſui. eñ de elec. suffraga
neis. Sūt alia qdā q̄ ptinēt ad iuris
dictō; ſic ſit audiētia cāy a abſolu⁹
p̄ctōy a hmōi. Et iſta idubitāt̄ pt̄ al
teri delegare. ut in dō-c-aq̄-ita tñ q̄
cēmiales cās deicorū cū agi⁹ ad depo
ſitō; n̄ pt̄ delegat̄ ſi i casu. ſi i capet
abēe ppter ſue neccitatē l̄ alia mag
nā cā; a tē omittēt n̄ diffimilō; cāe
h̄ cogtōe; tñ ar. ff. 8 offi. aij cui mā-ē
iure. l. j. C. 8 peda. iudi. l. ii. n̄ omittēt
diffimilō; tot⁹ cāe altei ep̄o. q̄ ſt̄ ſa
cē fm qdā cū ſit ei inhibitū. Sūt a
atīcē cāe q̄ l; n̄ fint cēmiales; tñ ppter ea
tū excellētia n̄ d; eas ſlogaē ſi in cā
nēaia a multū iuſta ipedit⁹. ut ē cā
māoniā ſiles eñ ſā. a affi. ex lēis
in ſi. A. Et tē eñ ſi; omitti ydoot̄ l̄ le
uibz h̄ trāt̄ a ſt̄ibz pſoibz. ut pt̄ colli
gi ex dō-c-ex lēis fm cūde ray. ut in
fū-cō-l-i-j-ti-vij-q̄. v. vbi nō ſe
h̄ oia q̄ in h̄. q̄ ſponū. B. Nō d; ec de
legare pt̄ ſē dispēſandi cū irregulaſ
bz nec abſoluēdi eos q̄ man⁹ violen
tas ūceſt i deicos in casibz ſibi a iuſ
aſſessis ut de puerl̄ a māeibz ſitibz
a ſic; h̄ delegare nō debeat ſpt̄ tñ cu;
nō ſit ciphabitum. A. dū tñ cōmittat
discretiſa honestis fm glo. Ray. ut

in dicta. q. v. B. Immō de pautiens
tibz dericos cedēt. ex. de offi. or. eis
A. vbi p; q; hoc cedēt nō solū epis.
h; etiā oībz qbz ex officio in certis ea
sibz cōpetit dicta absolutio. B. Alias
vero cās minores etiā spūales vt de
decimis de iude pōnat. a similes p̄t
delegare. nō tñ laycis sed dericis tñ
ex. de iudi. decernim⁹ a c. quāto Pē
cuniarias vero cās p̄t. p̄mo forte in
distincte debz delegare. nec d; ipse in
talibz occupari. ar. xj. q. j. to. qdē

Sed vtrū delegat⁹ possit alteri cām
sibz delegare. B. nō p̄t nisi in tribz ca
sibz. Primi⁹ est si his est corā eo cōsta
ta a sic intelligit ex. de sē. a re. iudi
cū Bertol. ar. L. depura. l. neq; tuto
res Scōs ē qñ vīmūltas cāp alii⁹
ville k; castri v̄l eccē est alii⁹ delega
ta. tūc em̄ p̄t vñā cām delegare. ff. de
iudi. cū p̄tor. Terci⁹ si est delegat⁹ a
ff. v̄l a principe. tūc em̄ p̄t totā cām
indistincte v̄l p̄t oīg alteri delegare
ex. offi. dele. q̄ quis a. c. sup questionū
a ea. pastoral. Ille tñ cui ff. omittit
in q̄s itō em̄ p̄t p̄fusione ecclesi⁹ de p̄la
tis seu alijs mīstis q; in hm̄di casibz
industria a fides p̄sōe cui omittit eli
givide⁹ nō p̄t b; alteri delegare. Itē;
nec ille p̄t delegare cui ff. omittit pre
dicare crucē. exocicare k; absolue alii⁹
quos. dispensare. cū irregularibz v̄l
intūgere penitētias. q; nō omittit si
bi iurisdictō sed certū ministeriū. sal
ua semp auētē legator⁹ sedis aptice.
ex. de offi. dele. qm̄ aptica. A. Itē; in
sū. cō. li. iij. ti. xxxij. q. vi. B. a saluo
si hiat spēale mādatū subdelegādi
vt no. Jo. an. ex. de offi. dele is cui ti
vi. A. Et in dicto c. is cui exp̄sse col
ligit. vbi si q; is cui omittitur a sede
aptica. vt p̄uidet certe p̄sone de bñ
ficio in certa eccā dioceſi v̄l p̄uincia.
p̄t hoc alteri subdelegare Sc̄c si ci co
mittat vt p̄uidet eccē de p̄sone tunc
em̄ non p̄t subdelegare. nisi subdele
gādi habeat spēale mandatū. B.
Sed nūquid ep̄s p̄t delegare hīs
q; sunt de alieno ep̄atu. B. Em̄ Wil.

Denūciatio. Depositiū.

Delegare p̄t ea q̄ p̄tinēt ad iurisdictō
etō em̄ voluntariā sed nō p̄t eos cōpel
tere ad suscipiēdū cīg omittidēt cum
eis ml̄ p̄cipe possit. A. Itē; in sū. cō.
ti. iij. ti. xxxij. q. xl. B. Sz; nō p̄t eis
delegare ea q̄ p̄tinēt ad iurisdictō em̄
st̄tioſā q; nō habet locū nisi in alie
no ep̄atu. A. Ad hoc ex. de consti. vt
aiaz. q̄. j. li. vi. B. De iudice delega
to et cīg officialibz an possit aliqd̄ re
cipere tēf. Frider. j. Cris. a. v.

Denūciatio. Duplex ē denūciatio
vna q̄ fit plato nō tāq̄ iu
dia. sed tanq̄ singulai p̄sone
ēm̄ exigētā correctōis statutis. De hac
vide ū. correctio. iij. A. Et ibi p̄t; q̄ ista
fit etiā plato tāq̄ iudici. nō ad pum̄
endū sed ad em̄dandū denūciatio. B.
Alia est denūciatio q̄ fit plato tāq̄
vt iudici inq̄rat a pum̄at. Et de hac
vide ū. inq̄sito p̄ totū. a ū. crīmē. q̄. fi.

Depositū. quōa qñ depositū ē
di debz. B. Reddi d; ipa res
deposita ad petitō; a voluntate
deponentis qd̄ tñ fallit in. iij. casibz.
Primi⁹ cū q̄s gladiū depositū. deinde
furiosus fact⁹ ipm̄ repetit. xij. q. ii.
ne q̄s Scōs si deponēs fuerit deposit⁹
Sā om̄ia bona sua publicat. ff. co
bona fides. Terci⁹ qñ fur depositū cū
dño in petitōe cūrrit. vt in p̄dē. l.
bō fides a. xij. q. ii. cū deuotissimā. Qē
t̄ q̄ndo fur depositū ap̄s illū cui surri
puit k; ap̄s p̄petariū. vt p̄baſ p̄ eadē
iuā. A. S. dicta. l. bona fides ad fī. a. idē
nōt in sū. cō. li. iij. ti. vi. q. xxij. B.

Deposito. i. lic; p̄ voluntate sua depo
sitū reuōre. ex. co. bō fides. Et vt In
ibi notat cē. cō. pactū appositū. q; p̄t
penitētē. ff. co. l. j. A. Ibi b; clādē tēt in
q̄. pent. B. Cōtra depositū nō est loc⁹
appositō. l. i. totū v̄l deductō. l. p̄ pte
licet compētatio admittat in alijs si
causa est liq̄da. ita q̄ facilem exituz
bīc. credat ex. co. bona fides. A. Et ibi
patet p̄ glo. q̄ etiam in alijs non sit
spēsa speciei ad pecunīā. n̄ qñ spēs
vt equ⁹ v̄l qd̄ file dari n̄ poss̄ a debi
tore. et deueniret ad extimatōe. B.

Vtrū depositari⁹ teneat satis facere deponēti si res apud eū pereat **R**e⁹ Te ne⁹ si om̄it dolum uel latā culpā utputa si depositis apud me seruū vincit; et ego mīa ducl⁹ soluo eū **F**f⁹ eo si ho minē **I**tem qn̄ depositari⁹ res suas h̄ saluas a depositis amisit psumf̄ cōtra ipsi⁹ q̄ suas clauſit in archa a depositis n̄ clauſit. S; et teneat de les uſſia culpa si sit in mora uel si obtut⁹ leit se deposito v̄l si recepit aliquid cuſtodia. **A** **H**oc caſu cū ſtract⁹ cénat amoditatē vtriusq; nō videat q̄ teneat amissi de leui tm̄. a ſentit glo. in dō e. bona fides ſup. vlo. de culpa exp̄ſſe ſe dīc Goff. ut in ſu. cō. eo. ti. q. xxiiij. **B** Aut h̄ grā depositari⁹ ſiat depositū de caſu ec̄ ſorūto teneat. ſi pacū cui pa uel mora p̄cēſſerit **H**ec oia ex. cōtona fides. **A** **P**redicā ec̄ om̄ia notā in dā. q. xxiiij. **F**m **H**ost. **B**

Ecclēſia nō teneat de deposito. n̄ qn̄ depositū fuerit factū p̄lato a ſuentū uel caplo p̄ntib⁹ v̄l recipiētib⁹. aut n̄ inqntū loquutione eſſet. eſſe eo. c. i. **A** **H**oc fuit dictū **H**ost. ut p̄t; in ſu. cō. dicta. q. xxiiij. **B**

Vtrū depositario licet ut re deponi ta **R**e⁹ **D**epositari⁹ v̄tēdo om̄ittit fur tu. **F**f. de ſdi. fur. q̄ furū. a **H** intellige qn̄ eſſt exp̄ſſe p̄hibitū ne vtaſ. a l̄ nō om̄ittit. ſi tñ putauit dñm p̄missū. **A**. etiā ſi min⁹ p̄babile hoc putauit **F**m **b**os. ut in ſu. cō. li. ii. ti. vi. q. xxv p. l. q̄ rem inſta allegata. q̄ ad b̄ bñ ſacit. Si tñ nō habuerit cām putādi p̄fumis ſi eū. **F**f. de fur. l. q̄ vas. q̄ v̄tare vbi **S**i Vtare at dñm acapiz m⁹ cū q̄ nō ſentit. **B** ut. **F**f. de furtis. l. q̄. **I**te; intellige mihi deponat qd̄ cōtineat numero. p̄dere v̄l mēſura et nō obſignef. **H**ic enī exēdūt fines depositi. et trāſferēt dñmūma ſicut p̄ ſi v̄o obſignaf uel claudīt eo ipſo v̄de⁹ p̄hibuiſſe ne deponat v̄ta². n̄ ſtratiū dicere exp̄ſſe. ut. **F**f. eo. l. licet. q̄ rei. et. l. die. q̄ pecunia. a. l. qnt⁹. **A** **H**ec fuerūt dicta **H**ost. cū q̄ cō. gof. et monal. ut in dicta. q. xxv. **B**

Quid si res deteior reddif **R**e⁹ Redita n̄ v̄de⁹. **F**f. eo. l. i. q̄ si res. **A** **H**oc intellige qn̄ deteiora ſcā eſſt culpa de poſtitari⁹ nō als ut ſ. q̄. **iij. B**

Heroes diſpoſitarij teneat de p̄cio rei de poſtis iſrant ab coeđite. p̄mo etiā ſi nō ſit heres: nihi loſin⁹ ab eo id qd̄ cōſecut⁹ e extorq̄t. **F**f. eo. l. i. q̄. vlt. et. l. ii. et. iij. **A** addita. l. iij. vbi **S**i de nō herede q̄ putabat ſe heredē aū v̄ndidit. **B**

Vtrū peccat q̄ rem ſuā ap̄s aliū de poſtitū uel etiā iniuste detentā furtim accipit. **R**e⁹ **F**m **T**ho. ſc̄a ſc̄e. queſ. ixvj. **I**lle qui furū accipit rem ſuam apud aliū de poſtitam: grauat de poſtitū. q̄ ille teneat ad reſtituendum vel ad oſtentendū ſe innoxiū. **V**nde manfestū eſſt q̄ peccat et q̄ teneat ad reſleuandū grauamen de poſtitarij. **A** **H**oc puto verū; mihi ipſe de poſtitarius ſcienter accepisſet in de poſtitum re ali enam. vel ſi domino p̄banti rem ſuā denegasset reſtituere ſicut debet. ut ſ. in principio **H**ūis enī caſibus de poſtitarius furtum cōmittit et teneat reſtituendum. **C**. de fur. l. ancille. **I**dd̄ ſ. caſu item iudicandum de de poſtitario quod de ipſo ſure. **B**. Qui vero furū accipit rem ſuam apud aliū iniuste detentam. peccat quidē. non q̄ grauat eu; qui detinet. nec teneat ad reſtituendum aliiquid. **A**. mihi eſſet cōdemnatus. **N**am potest ppter hoc cōdemnari ad amissionē rei ſue. ut ſup. **H**ellum. i. q̄. **B** ſed peccat contra cōmunem iuſticiam dum ipſe ſibi vſurpat ſue rei iudicium iuris ordine p̄miſſo. et ideo teneat reo ſatisfacere. **A**. ſeſl; in foro iudicati. ut dictū eſſt. **B**. Et dare operā ut ſcandalum p̄ pri morū ſi inde ortū eſſt. ſeſeſ.

Derisio. **V**trū derisio ſit ſpāle. p̄ctm **R**e⁹; **T**ho. ii. ii. q. lxxv q̄ ſi aliq̄ ſc̄iaādo intēdit dep̄imere cōiiciati honore; et detra hendo diminuere famā; et ſuſtādo tollere amiciam: ita irridendo inten dit q̄ ille qui irridetur erubescat. Et

qr hie finis distinctus est ab alijs.
io etiā p̄t̄m derisio mis distinguif a
dictis p̄t̄mis A. Ide in sum-con-ti-in-
ti. xxvij. q. cxliij. B.

Vtr̄ derisio fit p̄t̄m mōileſe. fm
Tho. vbi ſ. q. cū atiqs matū aticui⁹
pſone v̄l defectū in riſū v̄l tūdū po-
nit derisio. a. fi qđe hoc fiat inq̄tu;
matū eſt puū fm ſe. ſic derisio eſt ve-
niale ſ; qñ acipit quāli puū rōne
pſone ſic atique; irridere eſt eū oīno
puipeſere et tā vilē extimare vt de e⁹
malō nō fit curādū. ſed fit q̄fi. p. tūdo
bñdū. A. ſicut ſolet haberi defectus
puerorum ſtultor̄ fm cū 8 Tho. B. Et
ſic derisio eſt p̄t̄m mōilea graui⁹ q̄
atumelia. q̄ ſtumeliosus videt acas-
pe matū alteri⁹ ſerioſe. Iuris or autē
hie illufor in tūdū. a. ita videt eē ma-
ior attempt⁹ a honoratio. Et fm hoc
eſt graue p̄t̄m a tanto graui⁹ q̄nto
maior reverētia debet pſone q̄ illudi-
tur. Vñ grauifimū eſt irridere deū a
ea q̄ dei ſit. Scđ eſt graui⁹ iſtisio pa-
rētū Ter⁹ derisio iuſtor̄ p̄ quā boies
etiā a bene agēdo impediuit. A. Ide
in sum-con-eo-tit. q. cxliij. B.

Eſperatio. Vtrū fit p̄t̄m ſe.
fm Tho. ii. ii. q. xx. Circa deu⁹
vera extimatio intellect⁹ eſt
q̄ ex ipſo puerit hominū ſal⁹ a via
pctōribz daf fm illud Ezeb. xviii.
Nolo morte pctōris. ſed vt ſūtaſ et
v̄tuaſ. Falsa āt opinio eſt q̄ pctōres
penitēti veniā deneget v̄l q̄ pctōres
ad ſe nō ouertat p̄ gratiā iuſtificati⁹.
Et id ſicut mot⁹ ſp̄ci q̄ ſormiter ſe
habaz ad extimatio em verā laudabil⁹
eſt. ita oppoſit⁹ mot⁹ ſc̄i. deſperatois
q̄ ſe ſoſt extiaciōi false de dō eſt vi-
fus a p̄t̄m. Et de hac mā hēt. P̄ de-
ſiupto. dīt mediū De deſpatōe inq̄tu;
eſt vñ dī impedimentis p̄mē. vide. P̄
P̄ma. iii. q. i. A. Ide qđ in hoc e. no-
ta in ſu-con-li-ii-ti. xxvij. q. cxij. B.

Detractio. Detractores fm rai-
ſut q̄ vitā a bonos mores ali-
or corrupere vel minuere mi-
tū. Detractio fm Tho. ii. ii. q. lxxij.

differt a ſtumelia duplē. Primo q̄
dē q̄ntū ad modū pponēdi verba. q̄
ſe; ſtumeliosus manifeſte ſtra aliz
quē loq̄ detracitor occulē. Secō q̄ntū
ad finē intentū hue q̄ntū ad nouumē
tu; illatū q̄ ſ. cōtumeliosus derogat
bonoi. detracitor fame. Et diāl ver-
ba detracitoris occulta nō ſimpliſat. h
p̄ copatōnem ad eū de quo dicū. q̄
eo absentevel ignorātē dicū. etiā ſi
corā multis alijs dicā. A. Cōtume-
tiosus āt in faciē ſtra bōiem loq̄ ec-
ſi ſolus fit p̄ns. fm eundē Tho. vt in
sum-co-li-ii-ti. v. q. cxvij. B.

Quot modis detracitor famā alic⁹
diminuit. B. fm Tho. vbi ſupra.
Detracitor hoc agit dupliſat. Qñq
quidē directe. qñq̄ vero indirec-
te. Di-
recte quadrupliciter. Primo qñ fal-
ſum alteri impoſit. Secundo qñ p̄cēm
ſuis verbis adauget. Tercio qñ oce-
cultū reuelat p̄t̄m verbis cōmunibz
cantilenis. ſignis ſeu etiā in ſcriptis
que appellan⁹ libelli famoſi. de qbus
vide. Libellus famoſus. A. Siue eē
verbis artificioſis fm Rāy. vt in di-
cta. q. cxvij. B. Quarto qñ id quod
eſt bonū dicit mala intentione factū
Indirecte vero dupliſat. ſ. v̄l negā
do bonum alterius vel malicioſe reti-
cento. A. Ide in ſum-con-li-ii-ti. v.
q. cxvij. B.

Vtrū detrac-
tio fit peccatus mōile
B. fm Tho. ii. ii. q. lxxij. Dicendū
q̄ q̄ inter res t̄pales fama videt pre-
dictior. a. p̄ eius defectū homo impes-
dif. a multis bñ agēdis. 10 de trac-
tio ſe loq̄ndō ē p̄t̄m mōile. A. Cō-Rai.
Et ſic detrac- ſp̄es p̄cī mōritis fm
eos dē qñ detrahēs intēdit ad demigrā
bā famā ei⁹ cui detrahit. vt in ſu-co-
eo-ti. q. cxix. vbi etiā haben omnia
que in hoc. ſ. ponuntur. B. Contin-
git tñ qñq̄ q̄ alijs p̄fert verba p̄ q̄
fama alterius diminuit et eſt detra-
ctio formaliter loquendo. vt ſi profe-
rat ppter aliqđ bonū vel necessariuz
cū debitis circumstātis. a. ſic. nō ē pec-
catū vt p̄ in denūdatōe vel accusa⁹

Si autem perferat ex animi levitate vel
propter aliquod non necessarium non est peccatum
mali. nisi forte verbū quod si sit a deo
graue et nobilis ei famam ledat. et per
peccatum in hunc quod pertinet ad honestatem vi-
te quod hoc ex ipso genere vobis habet ratione
peccati mortalis. et teneat aliquid ad restitu-
tum; fame sicut a alterius rei. A pro-
pterea si puerbi. pxiij. Cum detractori
bus ne amiscaris. quoniam repetito surget
perditio eorum a rumore utriusque quod non nescit
Supradicatio quod glo. Hoc spastico scilicet detrac-
toris pidicatio totum penitentiam habuimus
Vnde Augustinus in mensa sua. Quodque amat
dictis absentium rotere vitam. Hanc me-
sam vetitam nescit esse fibi. B.
Si quiter detractor restituere famam.
Praeferendum Tho. ij. ij. q. lxxij. Si aliquid
potest alicui famam auferre est pliatur
Primo modo verum dicendo a iusteputa
cum aliquid crimen alicuius potest suato de-
bito ordine. et tunc non teneat ad restitu-
tum; fame. Secundo modo falsum dicendo a iniu-
steputa cum aliquid imponat crimen al-
teri quod non fecit in audiencia multorum
tunc tenetur famam restituere contendo
se falsum dixisse a iniuste Tertio modo verum
dicendo sed iniusteputa cum aliquid potest
crimen alterius etra ordinem debitum a tunc
tenetur ad restitutum; quantum potest fine mente
dacio tunc. ut potest quod dicat se male dix-
isse vel quod iniuste cum diffamauit vel. Si
non potest famam restituere deinde si aliquid recopere
fare sic et in aliis iniuriis Probat hoc
v. q. i. qdā a. pxiij. q. vi. si res. AC
VI. pe. et Ray. a in summa. con. li. ij. ti. v.
q. ccij. ubi etiam addidit fideliter Ray. quod re-
stitutio fieri hoc modo. videlicet ubi publi-
ce dixit verbum vel cattilenam per se vel per
alium vel etiam bipiecat libellum famosum
neconon et in aliis locis ubi intelligeret
illud etra quem hoc acta sunt infamatum
occasione sui dicti vel facti vel signi. p. b.
Hoc et similes recognoscant errorem suum
et culpam. et per posse remoueat vel saltē
alleuies sic infamiam. ar. ex de purga-
tione int soliditudines. Et p. cipras Idem
Hostie. dicit tunc quod hoc publica recogni-
tio facienda est nisi ex tunc recogni-

tio publica ille infamat amplius infamaret. Et fideliter Ray intellige-
da fuit hoc. si audet fideliter facere. Secundus si
non audet potest potentia vel crudelitate
aduferari. Addit Ray. Teneat et secundum
ponere et iniuria humiliter venia po-
stulare Ideo Hostie. Et fideliter Ray.
optet veniam postulae in propria persona
si audierit aliquid saltē per interpositam personam. B
Vtrum peccat aliquid audiendo detrac-
tori. Praeferendum Tho. ij. ij. q. lxxij. Si aliquid
quod detractor est audiat ab hosti resistentia
vide detractionem refutare. Vnde fit p. ticeps
potest eius. Et si quod inducat cum ad detrac-
torum vel saltē placeat ei detractionem pro-
ter odium eius cui detrahitur non minus
peccat detrahens et quoniam magis si
vel ei potest non placet. sed ex timore fidei
negligentia vel etiam veracundia qua-
dam obmittit repellere detrahentes a
onore quod ei detractionem displiceat. tunc
peccat quodam sed multo minus quod detra-
hens et plerique venialiter. Quando
quod etiam corporis potest mortale esse
ut quod ex officio incumbit ei detractionem
corrigere. vel etiam propter aliquod
piculum inde consequens. vel propter ra-
dicem qua timor humanus quoniam potest
esse potest mortale. De quo vide infra
timor. C. i. Detractione in quo differt
a suspiratione. vide infra. suspiratio
A Idem quod in hoc. Et huiusmodi sunt. co-
li. ij. ti. v. ccij. B

Diaconus. An licet dypenone
corpus domini differre ad infirmos
et cum comunicare fideliter Will-
son. nisi in extrema necessitate ab
sacerdotibus episcopis presbiteri ut di- p. c. i. j.
dyacomissari in necessitate etiam pre-
sente presbitero potest dyaconus iussus
eucaristiam populo dispensare. ut di-
p. c. i. j. dyacomissa se. A Potius est. c.
p. m. Necesse est autem quoniam presbiter est
fessus vel aliquid impotens hoc facere fideliter
eundem Willson. a in summa. con. li. ij. titu-
l. xxij. q. xi. B Et sicut ibidem notauit
Hug. etiam absente presbitero si tanta
sit necessitas quod iussus presbiteri expe-
ctari non possit. non est expectandus

LXXXij. Dignitas.

q̄ si presbiter diacono etiā in necessitate p̄hibeat a exp̄ssa causa vt qr̄ forte v̄surati⁹ v̄l alio impenitē est q̄ petit c̄mūnionē obedieđū est ei aliis nō. A. Ide; in dicta. q. xi. vbi etiā s̄z q̄ laicus in nulla n̄cītate nec sc̄ip̄m nec atiū ex̄c̄icare deb̄. B̄lla a Tho- i. iiij. di. xiij. dicit q̄ diacon⁹ licet pos sit sanguinē in calice dispensat̄. sicut adhuc in q̄busdā ecclēsias diacon⁹ di sp̄ensat m̄stis sanguinē. nō deb̄ tñ corp⁹ xp̄i dispensare. q̄ nō h̄z man⁹ seceratas ad tangēduz. a hoc intelli ge n̄si de mandato p̄sbitere vel epī l̄ p̄sbitero longe posito i casu n̄cītate vt d. xiiij. p̄ntē Quō diacon⁹ habeat prouidere de lotione corporalis a hu iusmodi vide s̄. corpale.

Dignitas. Dignitas ecclāstica f̄m. Imo. a Hostien. est q̄dā p̄minēta in gradu. Et q̄i p̄ eodē sumif dignitas a p̄sonatus vt archidiaconat⁹. a primiceri⁹ a deca nat⁹ a hmōi. A. Hosti. etia; dicit q̄ ista dignitas aliq̄nd w̄ca² custodia a aliq̄n ministeriuz. Et Imo. dicit q̄ p̄ eos sumif p̄sonatus a dignitas vt in sū. cō. li. iñ. ti. xiij. q. xvij. B. Et intelligit esse dignitas v̄l p̄sonatus f̄m institutōe; v̄l cōfuetudinē ecclē- s̄la pos̄t esse q̄ aliq̄s in aliq̄ ecclā ex ceret officiū archidiaconi cognoscē do de causis dericor⁹ a de aliis. nō tñ est reputād⁹ ob hoc esse in dignitate nisi w̄ceſ nomie q̄dignitatē sonat q̄ si w̄ceſ aliq̄ noīe dignitatē l̄ p̄ p̄sona in dignitate oſtituta reputēti c̄t nullū ministeriū dignitatē facēt reputād⁹ est in dignitate. dūmō p̄p̄ tuo ēa obtineat. ex. de sta. mo. c. ii. q̄ fi. A. Hoc fuit dictū Imo. q̄ intelligit ista q̄ ad dispositōe; c. 8 multa c̄p̄ de p̄ben. vt p̄; in dicta. q. xvij. De ma teria āt c. de multa. est tacitū sup̄ bñ ficiū. i. q̄. a tāḡif hic in. q̄ se. B. Nemo p̄t h̄z sit p̄les dignitates ecclāsticas. nec etiā p̄la bñficiū curā aīa h̄ntia. Vide h̄z s̄ bñficiū. i. q̄. nō. Dignitas siue cura ab eo q̄ iā. xx. a.

Discē Disciplina Discordia.

nos opluit ex disp̄latōe epī p̄t h̄z ext. de eta. a q̄li. p̄mittim⁹. li. vi.

Discere debet q̄libet etiā p̄lat⁹ q̄cūq̄ nō solū a maiori sed ecclā a minimo duz. tñ eruditō Vñ di. xxviii. Null⁹ epī p̄pter obprob̄ um senectutis v̄l nobilitatē generē a puulis eruditis a n̄nīmis si qd̄ for te est v̄tilitatis ac salutis inq̄rere ne gligat. Qui em̄ rebellit viuita disce re atq̄ agere bona recusat magis dy aboli mēbrū q̄ xp̄i esse oñdi⁹. a poti us infidelis q̄ fidelis esse dem̄at. vñ a Ang⁹. ait Ego sener a iuuemia epī scop⁹ tot amoy a collega nōdū am̄culo paratus sū do c̄ri. xxiij. q. vi. si habes. Ad mā; do c̄di fac̄. M̄gr̄. a M̄gr̄. ii. a ſciēta. a ſtudiū.

Disciplina correctōis siue pu nitōis qua; p̄lati qñq̄ impo nūt nō deb̄ esse v̄sc̄ ad effusi onē sanguinis ar. c̄f̄ de rap. in archi ep̄atu. a f̄m Wil. intelligi debet de ef fusione enormi. A. Ide; in sū. cō. li. jōti. iiij. q. vij. B. De correctōe p̄latoy vide sup̄ia correctio. i.

Discordia v̄trū; sit p̄tēm mōi le. B̄. B̄; Tho. ii. ii. q. xxvij. Qñ aliq̄s sc̄iēta a ex intētō discordat a bono s̄mo a a bono primi in q̄ debat a sentire. hoc est p̄tēm mōi le ex suo genē p̄pter ūrietatē suā ad caitatē. lice t̄ primi mot⁹ hui⁹ discorde fuit p̄tā venalia p̄f̄ imp̄fectō; act⁹. Sed cū intentio aliq̄p̄ est ad ali q̄d bonū q̄d p̄tinet ad honorē dei l̄ ad v̄tilitatē primi. tñ vñ existimat hoc esse bonū; Ali⁹ aut h̄z ūriā opinōnē nō est p̄tēm A. q̄ talis discordia est p̄ accēs. a q̄ cordia q̄ est caritatis effect⁹; est vñio v̄lūtatu; nō opinō nū f̄m eūdē Tho. vt in sum. cō. li. iñ. ti. xxij. q. cxxvij. vbi etiā notāt̄ q̄ a hic. B. n̄si hmōi discordia vel sit cū errore circa ea que sūt de n̄cītate salutis v̄l si p̄tinada indebitē adhibe at. Ex q̄ etiā pat; q̄ discordia qñq̄ est ex p̄tō vñi⁹ tñ. qñq̄ est cū p̄tō v̄trūsc̄puta cum v̄terq̄ dissidentia

bno alterius et diligit bnu ppterium
Vido hec f. Litigium.

Dispensatio fm Raymū ē ius
relaxatio vñ wcaſ vuln⁹
q̄ vulnerat ius omne. xxiiij
q̄.iij. ipa pietas circa fi. l. Host. q̄ di
at sic. Dispensatio ē rigor iuris p̄ cū
ad quē spectat misericors a canonis
ce facta relaxatio vt colligit. j. q. viij
¶ ffrisi rigor et c. se A. Idem in sū. con-
ti. iij. ti. xix. q. i. ad fi. B.

Sed nūq̄ dispensatio est ius. Rx.
fm Ray. Dispensatio fm q̄ est in di-
spensante est p̄tā sue acty p̄tā a u-
re accessus. Sed fm q̄ est in eo cū q̄ di-
spensatu est. sic est ius priuatū. In
v̄ pmissio qdā alicui facta orea ris-
gorē iuris. sed nō est ius omne. ar-
xxiiij. q. ii. infectores a c. in adolescē-
tia. Con. l. Hostien. A. Idem in sum-
con. eo. ti. q. ii. B.

Vtr̄ dispensato fit nccaria in ocul-
tis Rx. fm Ray. In occultis in qbz p̄t
dispensai dispensa ncceria ē. n̄ p̄t depo-
nē vitā q̄ occulta p̄tā vidicā nō
bnt. H̄ q̄ de eo sup q̄ dispensatu est ac-
cusai q̄s n̄ p̄t. ar. ex de fi. p̄sb. ex tua
Altio qn̄ ec p̄tā p̄tā p̄tā posib⁹ accus-
fari. ar. xxiiij. q. ii. admonē. xv. q. v
p̄sb. A. Idem in sū. co. dicta. q. ii. in fi. B.

Dispensationū atiq̄ est debita. ati-
q̄ pbibita. aliq̄ pmissa. Debita ē cū
multoz scādalu timeſ. di. l. vt. ſtitu-
ereſ. Caue tñ ne recipiat in scādalu
vide f. scandalū. Itē debita est dispens-
atio v̄e tpiſ vel pſone vel pietatis
v̄l nccitatis hueritatis et cetero euē
t̄rei. Et de singul̄ horz ponit. j. q. viij
¶ si rigor. et c. i. s. a. f. ſe vſq; ad. f. ſe
cleſie. A. H̄ec a sequētia in iſto. f. ſu-
erūt dicta Ray. vt p̄t in sū. co. ti. iij.
ti. xix. q. x. Et glo. Ray. exemplifi-
cat euētū rei de laicis p̄motis in epōs
de facto vt dicta. q. viij. c. exigūtſ; vt
p̄t ſtare ex allegatis iurib⁹ oia p̄di-
cta reducūt ad tria videlz ad eaz nccit-
atis hueritatis. j. q. viij. a. si illa. ſeu
pietati vt cū p̄t pietati dispensa cū
cor. p̄veriat vel illiteat vt remaneat.

in suis ordinib⁹ ad q̄s indebito fuerit
aſſipti j. q. viij. B. q̄. Et p̄dicta cau-
ſaf q̄q̄ ex pſona vel tpe ſeu loco ſi
ue accidētib⁹ alijs vt ex dictis iurib⁹
p̄t ſtare. B. Et breuit̄ vbiq̄ ſtēt
iusta cā: dispensatio debita est. l. dñō.
ſcō. ver. deinde. a. v̄ſu. ecce. et. c. ſide-
rādū. Et lic̄ ex cauſis p̄dictis dispē-
ſato debita ſita peccet p̄lat⁹ nō dispē-
ſando. vt est ar. ii. q. v. q̄to. in fi. tñ
ſbidi nō habet ius petēdi. n̄i forte
ſupplicādo. Dispensatio v̄ prohibita ē
vbiq̄ ſtēt fieri ſine maniſta de-
colorato ecce. Itē vbiq̄ ſtēt iusta
cā dispensandi. j. q. viij. tali a. c. a ſi il-
la ex do elec. innotuit. ¶ multa a. q̄ ſi
Dispensatio v̄o pmissa est atiq̄ in ca-
ſuſ. di. l. Si q̄s p̄ſbiter. a multis ca-
ſib⁹ qbz iura pmittūt dispensatō. A.
In dicto c. Si q̄s p̄ſbit ſr. Si q̄s p̄ſ-
bit a diacon⁹ inuenit ſuſit aliqd ſe-
mī ſteris ecce venūdiffe. q̄ ſaſlegū omi-
ſit placuit cū in ordiatae ecclæſtica
nō habeat in iudicio tñ epi dimittēd⁹.
et ſi in ſuo debeat recipi gradu. B.
Quid ſi epi indiſtincte dispensat.
Rx. fm Ray. Si de h̄ ſuerit acuſat⁹.
pumēd⁹ ē pena depōnis. di. li. c. j. i. fi.
a. c. Qui in atiq̄ in fi. S. l. Host. di. c. q̄
h̄ forte locū h̄; ſi ſomoniſ in corrigibi-
lis ſita p̄t h̄ ſuſpēſius. a ſinā ſuſpē-
ſioſ ſtēnēſ ūt in ſua ſtūmacia pſue-
rat. ar. ex de p̄bē. ḡue. ¶ noletoſ Vl p̄-
dicta. c. p̄t itelliſi qn̄ epi dispensat.
in eo q̄s de iure nō p̄t. A. Idem in sū. co.
eo. ti. q. xj. Et ſinā l. Host. benigioſ via-
det a tenēda ſt. de legi. l. benigmo. B.
Dispensa in multe caſib⁹ epis phis-
bit ē. P. r. q̄dē in homiadio d. l. Ma-
ri. Et intellige ſu iusto ſu iniusto a.
quōcūq̄ ſiat vt ſi q̄s vindicā ſāguis
dictat ſebit a cirurgiā eſet a v̄ndi-
cte ſāguis auſſem exhibib⁹. a. in oib⁹
ſib⁹ ſi in mori ſuſit ſbſecuta ſebit mu-
tila mēbu q̄ notat. Imo. a. l. Host. ex
de. pu. in. du. c. j. Cū nullo ei tatiū
p̄t epis dispensa ē i officō. Sec⁹ ſi cleic⁹
poſſit cēi bñficio ext. de de. pu. i. du.
c. j. Aut etiam ſeius ſi mors v̄l mu-
k. j.

titato nō interuenit ut in p̄ allegato
c. De ista matia vide p̄la. Irrequa-
litas. j. Sed in simonia ordinis hue-
būscī scient p̄ simoniā acq̄siti. vide
¶ simonia. vii. in q̄riq̄ vltis. ¶ Ter-
to in illo q̄ cū eēt suspēsus int̄dict⁹
excōicat⁹: dānabilē se ingessit simis
ex de sen. et re. iu. cū etm. et ex de se-
expō. Cu; medicinalis. li. vi. Q̄nto in
clerico q̄ excōicat⁹ i cōsilio accēdit ad
iudiciū p̄cipis st̄pto iudice eccās-
tico. xx. q. v. Si q̄s ep̄us. Q̄nto in
bigamo. ex de bigamis. ¶ Sup. et c.
fi. vide supra bigamia. ¶ viii. Sexto
in clero nō ordinato mīstrāte. de q̄
vide ¶ ordinat⁹. iii. A Vbi p; q̄ ep̄s
nō p̄t dispēsat⁹ q̄ talis ascēdat ad
superiores ordines: sed bñ q̄ vtaf ordi-
ne iā suscep̄to. ¶ Septimo in clero
p̄ saltū p̄moto. vide ¶ ordinat⁹. ii. A
Vbi p; q̄ hoc intelligif q̄ ad illū qui
scient sic est p̄mot⁹ a in ordine sic su-
cepto sine dispēsat⁹ mīstrauit Tūc
em̄ nō p̄t dispēsat⁹ q̄ vlt̄i⁹ ascēdat
mīhi p̄ papā. h̄ in ordine suscepto ad
huc p̄t dispēsat⁹ p̄ ep̄m. ¶ Octauo in
illo q̄ ordinē furtive suscep̄t. vide ¶
ordinat⁹. j. ¶ viii. A Vbi nihil alio di-
cti⁹ quō dicaf furtive ordinat⁹. De
dispēsat⁹ aut̄ die fm̄kay. ut in sū-
co. li. ii. ti. xxii. q. iii. q̄ aut fuit phi-
bit⁹ ab ep̄o seu ab alio p̄lato s̄b inter-
minacē anathematis aut nō. In p̄
casu poterit (adigna satisfactōe pre-
missa) cū eo ut in suscepto mīstret or-
dinibz ep̄s dispēsat⁹. Et si intrauit
religionē ec̄ in suscip̄tē postq̄ ali-
q̄nto tpe in ea fuerit laudabilē cūsa
¶ In scđo casu poterit cū tali ec̄ in se-
culo renianēte p̄g adigna satisfactōe;
ta in susceptis q̄ in suscip̄tē ordinibz
dispēsat⁹. ex de eo. q̄ fur. ordines
suscep̄t. c. j. ¶ Host. at sup eo. c. ait. Ord
qd dicaf hic cū furtive ordinato ec̄
si nō sit excōicat⁹ mīhi aliquā religio-
nē ingrediat̄ ec̄ romana eccā defacti
nō dispēsat. Cōcedit tñ. ¶ Host. in c. ii.
eo. ti. q̄ ep̄s dispēsat in b̄ casu in mi-
noribz ordinibz tñ: ut innuēta ſtrō.

sensu dicti. c. j. ¶ Non oū q̄s fuerit
ordinat⁹ ex tpa k̄ ab alieno ep̄o a an-
dispēsat⁹: ministraverit fm̄ q̄sdaz
ar. ex de sacra. nō ite. c. j. di. li. solici-
tudo. Sed veri⁹ est q̄ diocesan⁹ cū tali
poteit dispēsat⁹. ix. q. ii. lugdunen-
ex de tēpo. or. i. fultatō. A In b̄ c. vii
q̄ tps p̄t dispēsat⁹ cū ordinat⁹ ex te
pa p̄io eis p̄ma imposta cōpetēt in
susceptis ordinibz. Sec⁹ est ḡ in ordi-
bz suscip̄tēdis ut et nota. ¶ Ordo. h̄. ¶
Qua pena. h̄. nisi forte fuſſi ſibi in-
dicta executō a poſtea mīſtrass ut di-
ctū eſt. Decimo ſi q̄s excōicat⁹ ordines
suscep̄t ex de ſe. exp̄. Cu; illo. j. r̄no
Et eodē mō ſi ſuscep̄t ordines exp̄ns
apostata a religiōe ex de apost. c. fi.
A Vbi vii de religioso recipiēt in a-
poſtaſia ordinē ſacū. Sec⁹ ḡ videt de
ordibz minoibz. n̄ in apoſtaſia dimi-
ſiſ habitū. Tūc em̄ eſſ excoicat⁹ ex:
tra ne. de. u. mo. ut pickloſa li. vi. ¶
In p̄dictis ḡ caſibz ad papā p̄tinet
dispēsat⁹ nec dispēsat facit ut eſt in
boniadio voluntario in ſimōia a bys-
gamia. Et vide etiā. ¶ Se. ſe. ſe; de caſibz
papalibz.
¶ Sūt alij caſiſ dispēsatōis ad papā
ptinētes. s̄ in q̄bz raro p̄mo nūq̄ di-
ſpēſat. Prim⁹ q̄n q̄s ſciēt ſe baptiſat
pm̄lit bis. de ſe. di. iii. eos. a. c. Oſ-
bis. Et idē ſi iſgranta poſtea cū ſciue-
rit ratū habueit. A Si ſo nō habueit
ratū p̄t p̄moueri. j. q. iii. Placuit. h̄;
alij q̄s de iure ſim̄ alios de dispēsatōe
q̄s tuti⁹ ē. de ſe. di. iii. q̄ bis h̄; ray-
a i ſu. cō. li. iii. t. xxii. q. vii. a in dō
c. q̄ bis Vbi p; q̄ rebaptiſat⁹ cēſi nuſ-
tā culpā at̄p̄it erga rebaptiſat⁹: tñ
nō p̄t ordinati n̄ magna nēcitas co-
gat. ¶ Sile qui bis ſcient recepit cū
dē ordinē. j. q. vii. Saluberrimū. Idē
ec̄ iſtelligas de reconfirmato. ar. leviij
di. c. j. et 8 ſe. di. v. c. dictū. A Idē in
ſum. cō. dicta. q. vii. ¶ Secūd⁹ eſt cū
q̄s ad ſubuertendū fitē ſe fecerit ab
hereticis ordinati. j. q. vii. cōueniētis-
bus. Tercius eſt ſi quis ordinet ita
q̄ ſimōia int̄ueniat tā expte ordinati

Sp ex pte ordinatiois. ix. q. i. ab excoi
catis. i. q. i. Si qs ep̄s. A. Hoc nō
nō p̄t disp̄sari nisi p̄ papā q̄litūq̄
ordinatio fuerit facta simoniacæ. vt
in extrauagāti Martini. v. q̄ incipit
Damnable. a in alia Eugenij. iii. q̄
incipit Cū detectabile. B. De his ca
sibz sūt versus Sive bis odo dñe sive
baptism⁹ repetatur. Sive vertat fidai
stat⁹ odo pet⁹. Vel si p̄stet vtrum
q̄ simon operetur. Vt disp̄saret sp̄s
irrita prorsus habet

N Sed p̄ter p̄dictos casus q̄ sūt irreg
ularitatū inductui sunt adhuc alii
casus in qbz dyocesani disp̄sare nō
possunt. vt q̄ vni ecclē duo p̄ter p̄sint
xxij. q̄. h̄e. penk. nec q̄ vn⁹ habeat p̄la
bñficia cū cuiā. ext. de p̄ben. de multa
misi in casibz qs h̄es supria. bñficiū. j.
xij. Itē nō p̄nt disp̄sare cū illegi
time natis misi ad minores ordines
a bñficiū sine cura. ex de fi. p̄sbi. is q̄
li. vi. A vbi etiā p; q̄ sile ep̄s nō p̄t
disp̄sare cū talibz erga bñficia dig
nitatis seu psonat⁹. B. Itē nō disp̄
sat cū eo q̄ est suspensus in calio p̄p
in iustā bñficiori collationē extra de
p̄ben. graue in fi. Itē nec in alijs ca
sibz sp̄ealē summo pontifici refuatis
de qbz vide. papa. xij. a se. A. Po
tius vide. xij. ec. sm. q̄. p̄putat⁹. B.
Vtrū ep̄s possit disp̄sare cū eis q̄
patiū defectū i etate Bz. sm. Jo. an.
q̄ alijs possit pmoueri ad ep̄atu; si
nō spleuerit. xx. amū. sol⁹ p̄p disp̄
saé p̄t. ex de elec. cū nobis olim. xij.
S; q̄tū ad alias dignitates si tñ fint
sine cura p̄nt ep̄i disp̄sare cū eis qui
spleuerit. xx. amū. ex de eta. a q̄li.
p̄mittim⁹. li. vi. vide. vicari⁹. xij.
B. Ibi mil de hoc dic̄ videt. B. Q̄tū
vero ad prochiales ecclias non p̄nt.
vt idē Jo. dixit. extra de elec. licet ea
non. li. vi. A. De B lati⁹ dictū est sup
absolutio. j. xij. v. sed s est. in addis
tōe. Sile etiā ep̄s nō p̄t disp̄sare cū
etate ordinū. vt notat glo. in de. ge
neralem. de eta. a q̄li. B.
Vtrū ep̄s possit disp̄sare cū eis q̄

patiū defectū in ordine. A. Hoc est
q̄ rōne ordinis eis deficiens nō p̄nt
eligi ad aliquo officiū. seu dignitatē
ecclasticā sicut ē regularit̄ q̄ abbas
dz ee sacerdos. ex de eta. a q̄li. c. i. B.
Bz. sm. Jo. an. li. vi. In ep̄atibz soz
lus p̄p disp̄satur. ex de off. lega. q̄ trās
latiōez. ade excoi. p̄la. sicut i iure. sed
q̄ ad alia p̄t ep̄s. ex de eta. a q̄li. p̄
trea. A. Ibi 82. Licet ad regimē p̄
rochialis ecce nō debeat alijs misi s̄b
diacon⁹ sit ad min⁹ admitti: disp̄sa
tive tñ in minoribz ordinibz istituti
d̄sueuerit assumi. dñ tñ tales fint q̄
in breui tpe possint in p̄sbiteros or
dīai B. a. c. tuā. A. Ibi 82 q̄. p̄pt instā
tē n̄citatē p̄t in abbate assumi etiā
in minoribz ordinibz istitut⁹ B. De
disp̄satōe ep̄o. vide. T. ep̄s. q̄. v. De
disp̄satōe in legibz ac istitutionibz
vide. T. lex. De disp̄satōe in votis
vide. T. votū. De disp̄satōne in cer
to. vide. T. restitutio. vi.

Diuinatio qđ sita q̄t ei⁹ specia
les. a p̄la de hac mateia. vide
T. sortilegiū. j.

Diuortiu. Sicut ponit Ray. Di
uortiu. multipliciter habet
fieri. Nam aut diuidit matrī
monium in totum. ita q̄ vel uterq;
coniugū cōtrahere potest. vt in ma
leficiatis. vel saltem alter. vt in frigi
dis. Aut dirimit in pte scilicet quo ad
mutuam seruitutem cōiugalis debis
ti seu cohabitatis. ita tamē q̄ neut
eorum cōtrahere potest. sicut in his
qui separantur p̄ter adulteriū omis
sum vel causa religionis post carna
lem copulā. si ante copulā carna
lem alter cōiugum fieret religiosus.
alter strahere posset. vide. T. Impedi
mentū. primo. q̄. ii. A. Idem in sum
con. li. ii. ti. xij. in principio. B.

Quando vir petit diuortium alle
gans frigiditatem suā quomō p̄ce
detur Bz. sm. h̄olli. Vir hoc p̄ponens
debet esse maior annis. xvij quia in
hoc casu reputatur plena pubertas.
Et siquidem mulier locū p̄m confite

dabiz a iudice tps arbitrariū ut vni
us mensis aut tuū aut anni p qd si
m̄ morenſ a poſtea iuabit vir ſe nō
poſſe coſſere mulierē n̄ moueri ad
appetitū coit⁹. Aſſā ſi aliquiſ mo-
ueret licet nō poſſe pſſere nō eſſ na-
turaliter frigid⁹ h̄ p maleſiciū impoſtes
ut in ſu- cō- li- iiii- tit- xvij- q- xvij- vbi
hec om̄ia notāq̄ hic bñf. B Mulier
do iurabit q̄ nunq̄ alioq̄ mō pcepit
ipſiū ad h̄ moueria vterq; diligētia;
adhibuit ad h̄. a vterq; habebit ſep-
tē p̄inq̄ ſeu vicinos bone fame q̄ iu-
rabūt ſe credere q̄ illi iuraueſt vrx. et
ſic diuortiū celebribi. a mulier nu-
bet in dño. ſed viro mandabif ne aliz
quā ducat Et ſi duxerita cognouerit
re9 periuriū h̄ebif a pui9 mñu9 repa-
ndū erit. ita tñ q̄ vxor p̄t cū repellere
pter cōmiffū adulteriū. ar. xxij. q.
i. de bñdicto. a. q. vj. mibil miq̄ lñ. v.
dico mihi vxor qñ fuit aſſeſſa frigidita-
te; fuit aſcia fraudis. q̄ ſi hoc fuſſet
nō poſſe nūc eu; repellere. ar. ſſ. ad. l.
iutiā. de adul. ſivxor. ſi uide. et. ſi.
Q̄ ſi mulier negat frigiditatē viri a
afferit ſe ab eo cognitā; puto ſtādū
verbo mulieris q̄ nō videſ q̄ afferet
miſi vrx eēt. eo q̄ p̄iudicū ſibi facer;
ſc; de habēdo impotentē virū. Itē cū
ra fit a ſi mibil p̄bauerit abſoluēda
eſt. ut. vj. q. vlti. actor. Alioq̄ mul-
ti incurrerēt periuriū ut poſſet ſepai
ab vxore. Alloq̄ viro forte maris-
t⁹ couincat mulierē p aspectū corporis
ut 8z in ſu- cō- in- q- xvij. B Si aut̄ mu-
lier diuortiū petat ppter frigiditatē
viri; et vir hoc fateſ; ſicut ut ſupra. in
primo. ſa celebribi diuortiū. Sed
ſi vir poſtea cū alia ſt̄rētit: ambo cō-
iuges rei periuriū habebūt a pñia in-
iuncta ad priora cōnubia reūtē: ut ex
de frigi. a male. laudabilē. in fi. Q̄ ſi
ſi vir negat ſe frigidū afferit ſe coſſe
uiſſe vxorē: ſtādū eſt verbo viri. q̄ a
caput eſt mulieris. q̄ de deſpon. in
pu. ſtinebat. a. xxij. q. i. ſi q̄ ſi acce-
perit ſi forte mulier p aspectū cor-
pis p̄bet ſe virginē. q̄ de pba. p̄posui

ſti. Que pbatio d; caute ſci p duas
v̄l plures matronas honestas a te h̄
pitas. q̄ ſi. et male. ca. ſi. ſſ. de v̄v-
mipi. l. i. q̄ ſi hec res occulta ē. a q̄ ma-
n̄ et ocul⁹ obſtetricū qñq̄ in hoc fal-
ſiſ. xxvij. q. i. ne atiq̄. Sed ſi mulier
nō allegaret frigiditatē viri: h̄ poti⁹
dicaret cū ſectū ſeu caſtratū fuſſe fi-
ue defectū mēbri patiētē anteq̄ eā co-
gnoscet et ſic diuortiū peteret vir do-
ho negaret: certe nō optet ſtaē dō
viri eo q̄ pbari poſſe p aspectum. A.
Predita etiā notā in dicta. q. xvij.
in ſum. con. li. iiii. ti. xvij. B

¶ Quid ſi p virū v̄l mulierē petat
diuortiū ppter artitudinē mulieris.
B. Vocabunk matrone ſide digne-
atq; pite a iurabūt q̄ diligētē m̄q̄
rent a referent an ſit arta. a an poſſit
fieri mater. et ſi dixerint q̄ nō ſit arta
nō poſteſ ad diuortiū. ſi aut̄ dixerint
q̄ ſit arta et q̄ nō poſſit fieri mat in-
cōtinēti poſteſ diuortiū ſci. et dabif
viro licentia cōtrabendi cū alia. ſed
mulieri continentia indeſeſ. ut eſt de
frigi. a male. ſratnitatis. primo rñ.
Si tamē p diuortiū mulier inueniat
q̄ poſſit hm̄i ſeras reſerare repabif
pumū matrimoniū. q̄ ſetū fuit ec-
ſi vir accepit alia. ar. in p dō. c. ſrat-
nitatis. A. Ibi videt caſus expſſus
qñ prior vir erat ſimili illi q̄ apuit
Si aut̄ a prior viro ppter diſpitatē
non poſteat cognosci ſine graui pici-
lo nō eſt ei redenda. licet p ſuetudi-
ne; ſecūdi reddita ſit apta primo. ut
notat glo. in dicto. c. ſratnitatis ſu-
per verbo ſimili Cō. Goff. ut in ſum.
con. li. iiii. ti. xvij. q. v. licet ibi referā-
tur diuerteſ alie opiniones dicentiuz
mulierem debere reſtitui primo. que
poſſunt intelligi qñ primus erat vel
dubitaf utrum ſit ſitis ſed. Seu ſi
coſtat q̄ ppter diſparitatē poſone a
primo nō poſterat cognosci ut dcm ē
Et de hac mā 8z lati⁹. I. Impedimen-
tum. xv. B
¶ Ord ſi petat diuortiū ppter maleſiciū
ut q̄ vir p̄t coſſe alias a n̄ vxorē. B

Debet primo sacerdoti ne forte hoc contingat ppter aliquod pactum eorum. xxxiiij. qd si p sortarias. a sub recepto sacramento iniugis eis ut sit cohabiteta bona fide opam dent ad debitum carnale. et sic p triennio simili habitabunt. A. si forte iam habita fuerit tunc non videtur necessariu dari triennio. sed aliquod alterius terminus arbitrius ad sicut dū. a alia debita emedia adhibenda dicto. c. si p sortarias. a ex de fti. a male. c. si. b. Quo pacto iterum accedit ad episcopum iurates qd sicut promiserat fecerunt a non potuerunt coniugi a tunc adiuncto sacro apostoli qd ut deinceps. qd celebribus diuortiū a dabitur utriusque lmita trienniū. ex deftia. a male. c. vlt. a iudicio. c. si p sortarias.

Sed qd intelligenda est pdicta cohabitatio trienniū. b. Sufficit qd p maiorē pte anni cohabitēt. a qd bona fide opam dent. ar. ff. de aqua coti. a testi. l. i. duo. et. qd at. Qd si infirmitas vel alio casu impediatur vide tempus restituendū. ff. de ita. actuq; pri. l. i. qd a se. A. Hoc fuit dictum Hosti. vt pte in sū. cō. li. iiiij. ti. xvij. q. xvii. Tū in e. si. ex de fti. a male. Si qd dñm cohabitare p otinuum triennium. Vbi etiā dicat glo. qd sit p triennio debet cohabitare qd ppter frigiditatē petit diuortiū. Sed h̄ excepit si frigiditas prius pbari non possit ut exp̄sse sit eo. titu. c. laudabilem. b.

Quid si alter om̄ugū non vult cohabitare. b. dicas excoicadū p quē statuta cautō; ydoneā exigēdā ut cohabitēt ar. ex ppter lite non otes. qm. qd vlt. vel distingaf p curiā secularē. extē de iudicē. non ab hōie. J̄de fiat si cohabitēta non attēptat. A. J̄8 in sū. cō. et. q. xvij. km. host. a glo. Ray. b.

Quid si ecclia decepta p aliquod falsas probatōes vel hōmōi celebribus diuortiū postea vir factus est sacerdos. deinde optum est qd ecclia fuit decepta. nūqd iste sacerdos restitutus vxori eiū repetēti. b. km. Ray. Si non p̄t induci ad om̄niā. fiat ut sit. f. Matrimonium viij. q. xiij. qd incipit. qd si p latā. A scilicet

qd restitutus. qd etiā monachus restituere sibi a tenebris iste debitum reddere uxori petet. sed non debet exigere. qd qd tū in se est solemnis aut uox. ut a notarium sū. cō. li. iiiij. ti. xix. q. iiiij. b. At si posito pdicto casu mulier qd non repetat vir. nūqd vir poterit uxori repetere. b. km. Wil. Non. qd vir p saepe ordinis susceptionē pīudicauit sibi. A. J̄de in sū. cō. eo. ti. q. v. b.

Pono qd mulier credens diuortiū iuste celebratus ingressa est monasterium. an compertaveritate de iniusto diuortio poterit virū repetere iā in sacris ordinatū vel factū mōchū. b. km. Wil. Nō qd falsa eā non ipedit uxori mōcha tūar. ex de uoto magne. a de cū. cū. expte. A. J̄de in sū. cō. eo. ti. q. v. b.

Pono qd duo frēs duxerit duas sorores seu sanguineas. a int̄ altera uxori forf diuortiū finia ppter sanguinitatē. qd utrū alter debeat ppter hoc separari ab uxori sua. b. Ray. Nō qd res int̄ alios acta alijs non pīudicat extra de fice instru. int̄ dilectos. Sed quātū ad carnis copulā distinguo. qd si alter om̄ugū sit eē impedimentū inter se et uxorem non exigat debitum neq; reddat. Si vero reddat ex causa p̄babili reddat. h̄ non exigat. Si autē credat ex aliqua causa temeraria reddat. a si p̄t dimittat errore conscientiam. a sic exigat. extra de se excō. inq̄fitō. A. Con. p̄dictis Tho. a Pe. vti sū. cō. li. iiiij. ti. xxij. q. iiij. b.

Vtrū vir a uxori in eā diuortiū iudi cādi sint ppter b. th. a pe. Ad partia iudicā. qd licet viro dimittat uxori ob eā. fornicatiōis ita licet uxori virū dimittit. xxxij. q. i. si qd uxorem.

Post latā sententias diuortiū a se parato thoro ppter adulteriū uxoris si vir fornicetur. nūqd mulier potest rit virū repetere. b. km. Ray. mū. Ju dix ex officio suo debet virum cogere redire ad uxorem suam. ar. extra de iure iurā. tua nos. a ex. 8 diuort. ex lūs J̄8 Tho. Et vide hūc casu f. mōnū viij. q. xv. qui incipit. Pono qd latā. h. ij.

De materia diuortij multa h̄i p̄nt ex
impedimentis māoniū vide ſeſſimedi-
mentū. Diuortio factoz apud quē
ſihiſ nutiri debeat. Videas. ſſiliſ
paginab̄o tercio.

Dolor vel doceere. vide ſeſſiſ
gister. et ſupradicere.
Dolus. Quid est dolus aut laſ-
ta culpa a h̄mōi ſeſſim Host. Dolus ē
infidiosa machinatio ut ſi amodata
rūſ ſurripi fecit rē amodatā. ff. de dolo
l. Lata culpa ē n̄ intelligērū ſcī q̄s
oēs intelligūt v̄ ſciūt. ut ſi amoda-
tatiſ dimiſit rē amodatā in platea et
fuerit ablata a ipſe dicat q̄ nō crede-
bat q̄ accipet. Latus culpa eſt deſi-
dia ſiue negligētia ut Insti. q̄ more
ſhiſ ob. q̄. ut ſi amodatariſ reſouſit
rē amodatā in camera ſua. et reſeffit
reſidio oſtio apto. Latiſſia culpa eſt
q̄ alioq̄ mō pōt puiideri. ff. ad. l. acq. l.
ſi putator. a. l. d. h̄i. q̄ arborem. ut ſi
amodatariſ rem q̄dē in archa reſouſit
it; ſed nō firmauit. A. ſcī euz clave ut
in loco de q̄ ſtaſ. B. q̄ ſi ſocif ſur nō
furripuſſet. Caſuſ fortuit⁹ ē q̄ nulla
ten⁹ pōt puiideri. ſicut in cœdiū. ruina-
naufragiū. rapina. ut C. amo. l. j. A
Idē in ſu. con. li. i. j. ti. vi. q. xxii. B
Dolus in alioq̄ ſtractu duplē intue-
mit ſſā q̄nq̄ dat cām ſtractu. puta
dolo te induxi ut vendereſ quod aſſ
nō eras venditur. et tūc nō tenet co-
tractus. ff. de dolo. l. elegāt. xii. q. i.
q̄ſq̄s ep̄us. in ſi. Qnq̄ dolus inadit
in ſtractu. ut q̄ eras venditur. ſi p̄
dolū te induxi ut minori predoven-
res. et tūc tenet q̄dē ſtractu. ſed ſatiffa-
ciendū eſt de dolo. ut. ff. de ac. emp. a
ven. l. Julian⁹. Et nota b̄ q̄ emptor
bone ſidei nō tenet de dolo mediatorē
ſed ipſe mediator. ut in p̄dicta. l. ele-
gāt. a. ff. de pſonetiſ. l. i. a. i. i. niſi in
ſubſidiuſ. q̄ ſcī mediator deficeret l̄
nō poſſ ut in dicta. l. elegant. A. Me-
h̄i facit. l. ſi. ff. de eo p̄ quē fac. eit vbi
vbi q̄ q̄nolofus nō eſt ſoluēdo. n̄ eſt
equū q̄ q̄ſ lucre. ex dolo atieno cum
dāno alteri. Et omnia p̄dicta notaſ

etia in ſu. con. li. i. j. ti. viii. q. viii. ſm
Goff. al. Host. vbi etia ponit q̄ ſta-
tim ſeq̄e. B. Idē nō ſm. ſm. q̄ in mo-
nachatu māomio etia ſi dolus det eā;
ſtractu nihilomin⁹ tenet. Qui dōtu
allegat dolum p̄bare debet. ut habes
Locatio. q̄ vi. in ſi.

Dominicū. Oſido dica. q̄ ſi ſi-
ferre dominicū ita q̄ fact⁹ fit
de iurisdictōne alteri. ſeſſim
Host. Puto q̄ ſm ius canonici q̄
cito ad alia prochianū ſiſit a hōſpi-
tū cōſtituit exp̄icando ſardinulas ſuas
a ſe in ipſa recipit aīo remanēdiſ ſta-
tim fit prochianus illius. extra de p-
rochianus ea. vltimo. a ext̄ de decimis
ad apostolice. A. Idem in ſum. cō. li.
i. ti. vi. q. xiij. B

Dominica dies. Diem domini
cam conſtat inter ſummas a
precipinas festiuitates conti-
neri. Exodi. xx. Memento ut diē ſab-
bati ſanctifices. Dominicam em̄ cō-
lere debemus. ppter honorem et gau-
dium reſurrectōnis dominiſe de cōſe-
dit. i. c. ſabbato. Nulla operatō in
illa sancta die agatur niſi ſotu. p̄m
mis et pſalmis a canticiſ ſpūahibus
dies illa trāfigatur. de cōſe-dit. iij.
icunia. Idē tanta eſt excellētia huī
diei q̄ in nullo alio die potest episco-
pus cōſecrari. vi. lxxv. q̄ die domini
co vbi etiam ſubditur. Q̄ quidquid
inſigne a deo eſt cōſtitutum in terris
in huī diei dignitate geſtum eſt.
In hac mund⁹ ſumpſit exordiū. In
hac p̄ reſurrectōem et moři interitū
et vita accepit principiū. A. H̄ec ſue-
runt dicta Ray. ut patet in ſum. cō-
li. i. ti. xii. q. iii. B

Vtr obſeruatio diei dñice ſuccedit
loco diei ſabbati. ſeſſim Tho. ii. ii. q.
cxii. Nō ſuccedit ex vi preceptiſ ſe-
cōſtitutione ecclie et ſtitutōne po-
puli xp̄iam. Ideo nō eſt arta prohibi-
bitō op̄andi in die dñica ſicut ſuit in
die ſabbati. ſed quebā opa concedū-
tur que die ſabbati prohibebāſ. ſicut
decōſtituſiō ciborum et alia huīſmodi.

de se-di-iii-puenit in si. Et in quibus
dā opibz p̄hibitis facili⁹ disp̄esat in
noua q̄ in veteri lege Quinetiā fīm
Host. i sabbati maxime opari debe
m̄ne videamur iudicare. A Item in
si. cō. li. j. ti. xiij. q. vi. Vide ḡ q̄ dñi
ea nec aliq̄ festū hodie sit ex p̄cep̄
to 8īno a fieri acat terciū p̄ceptū deca
logi. Memēto. lxx. Sed poti⁹ dicēdūz
est q̄ nō vacat. s̄lā tīc; cēt q̄ ad spe
cialem diez sabbati ceremonialē. est
tū morale q̄ntū ad hoc q̄ aliq̄ dies
ebdomade deputat⁹ ad 8īnū cultū fīm
Rico. de Lira. sup. xx. ca. Exo. a ali⁹
os theologos. Vnde auemēs valde
fuit⁹ sicut an̄ xp̄i aduentū cū vaca
bat gratia deputat⁹ fuerat ad festā
dū dies vacatōis quādo de⁹ cessauit
opari. ita et p̄aduentū xp̄i a in tpe
quo dñs opatus est salutē nostram
deputaref dies magnifice opatōis.
Et tīc; scriptura nō declarauerit exp̄se
se quis sit dies tū satis declarauit ta
cite sufficientē demirāndo magnalia
opa que fecit dñica die. In illa enī
inchoauit mūdū Gen. j. Xps resur
rexit a mortuis. de se-di-iii-sabbato.
In eo spūscūs datus est ap̄lis a
breuit̄ qd qd infigne cōstitutū est a dō
in b̄ die dignitate est gestuz. lxxv
dis. c. q̄ in die dñico. Itaq̄ ecclia non
statuit hūc diem vt ex se-sed poti⁹ ex
auctē diuine scripture-ita q̄ auemēs
a deo dicē statut⁹. Iō etiā ecclia in-
clicet extra 8 ferijs: dicit q̄ etiā scriptu
ra noui testamēti p̄cipit diē septimū
Claret āt- q̄ s̄lā nō p̄t intelligi de sab
bato de se-di-iii-puenit. ḡ intelligit
de dñico dicto. c. q̄ die dñico. Et ita
dies dñicus q̄ hodie subrogat⁹ est lo
co sabbati p̄cipit ex lege 8īna. Qui
aut̄ dicere vidēt q̄ nō sit ex lege 8īna
possit intelligi quo ad exp̄ssam de
claratōnē. q̄ nō p̄cepit exp̄se sed ta
cite a sufficiēt ut p̄stensū est. Et si
dñica diuina lege p̄cipit multomar
gis festiuitates maiores dñica quas
enumerat glo. i dicto. c. tīc; de ferijs
videl; Ratiōtate dñi. epiphaniā. p̄p

scha resurrectōnis. ascensionē dñi. a
p̄thecostē P̄ot addia dies venerētā
videl; dies p̄p⁹ passiōis q̄ multop̄p⁹
p̄fuit p̄ nob̄ mori q̄ nasci. a mai⁹ op⁹
n̄ rep̄i⁹ de⁹ fecisse q̄ 8 illa die fecit tā
in semetiō p̄ nob̄ recipiendo passi
onē. Et q̄ etiā sup̄ ope illi⁹ die fūda
tur salus toti⁹ mūdi sine q̄ om̄is alie
festiuitates frustratōne forēt. Item
q̄d dīctū est nō cē hodie ita artā obſ
uantā dñice sīc oīlm sabbati d; itel
ligi w̄x q̄ ad ceremonialia. sīc cāt n̄
āblare ultra vñū mihiare in sabbato
Act. i. l̄ qd fīle. q̄ in se cōfīebāt poti⁹ si
gurā futurop̄ q̄ alid Quo w̄ ad mo
ratia videl; vt intēdaf dñmis obseq̄is
a ad dīi hōrēa nrām salutē p̄tinētibz
artīiūc obligamur q̄ oīlm ex vetei
testamēto cū nouū testamētu maiore
req̄rat iusticiā Mat. v. ibi. Risi abū
dauerit iusticia via. vñ Augu. in
qdā sermone dīat Sup̄ hec om̄ia p̄ te
stamē vt om̄s dies dñicos ad eccliam
veniat̄s vt diligēti⁹ scriptuās q̄ ibi
legūt audiat̄. a ip̄o die scō pausatō;
hēatis. Si cī infēc̄es tūdi in tāta de
uotōe celebrāt sabbatū vt in eo nul
la opa trena eīeāt̄. q̄ntomaḡ xp̄ia
m̄ in die dñico soli dō vacaē l̄ dep̄ca
rip̄ aīe salutē dñta ad eccliaz p̄uēre.
D. De materia dñica a altariū feriāp
u festorum. vide T̄ serie.:-

Domin⁹ tpalis aliq̄ p̄t q̄stē
a tallis q̄s dñi tpales a s̄bdi
tis exigūt vide T̄ Tallia.:-
An i aliq̄bz casibz possit dñs a s̄b
dit̄ exigē vlt̄ suetū. l̄ om̄ne statu
tū. Re. fīm Rai. a Hosti. P̄ot. Et p̄o
quidē p̄ defensiōe terre sue. Ad s̄lā enī
tenē om̄es n̄ solū de rebz. s̄lā cē labora
re corporat̄ vt sic seipso saluēt. xxiij.
q. iii. fortitudo. ext̄ de immu. eccl. p̄
uem̄t. Itē si vult dñs ire ad exercitū
indictū ab ecclia l̄ p̄ncipe 3 hereticos
v̄l paganos nec sufficit ad exp̄elas.
potest a subditis petre moderatū au
xiliū. Itē si in bello ex p̄to sua iusto
fuit capt⁹ ab hostibz nec sufficit se re
dimē absq̄ ḡni dāno. Itē si w̄t̄ire ad
h. iii.

principē p obtinendo p̄uilegio p̄tecti
omis spālis p sea s̄bdit a nō p̄t cō-
mote expensas ad h̄ n̄ccarias facere
et si aliq̄ alia similis cā emergat: pu-
ta q̄ndo maritat filiā s̄rā acq̄rit sibi
affines a amicos. aut q̄n facit filiū
militē aut accipit q̄s erat feudū suū
v̄l nouū feudū acq̄rit. A Hec exem-
pla fuerunt glo-ray. addentis q̄ cū
talia videāf respicere cōmodū s̄bdito
rū. non credo q̄ dānandi sint q̄ taliā
reāpiūt vbi ostitutū v̄l cōsuetū est.
dū tñ nō recipiant v̄ltra q̄ ostitutū
cōsuetū est. Et si aliq̄s cōsuetū est a
arbitriū exigī cōsuetū cū moderamie
exigaf Cō. ec tam eū Ray. q̄ cū glo-
in p̄dictis causis Vl. Con. ec T̄o. in
ginea hostiē-addens q̄s statim seq̄t
de refectōe viariū et pontiū et depau-
patōe ex iusta cā subdōes. Sec⁹ si ege-
ret dñs ex cā iniusta. ut in sū. cō. ti. ij.
ti. v. q. xxv. B. v̄l ad refectōe; pon-
tiū et viariū k̄ q̄ndo sine culpa depau-
patus k̄ obligat⁹: dū tñ sp̄ moderate
a nō ad ḡuamē exigat. x. q. ij. vmo
circa mediū. ex de censi. cū ap̄ls. q̄ p̄
hibem⁹. xxiij. q̄. v. de forma fidelitatis.
q̄ si qđ p̄lati imp̄dāt legato k̄ alios
mayoribz deinde pl⁹ p̄ter hoc a s̄bdit
magis extorq̄ant q̄ imp̄dāt: te-
nenf extorta restituēt tātūdem pau-
pibz erogare. Superior etiā cui fuerit
de hoc q̄rela deposita si in h̄ negligēs
fuerit canonice subiacat vltioni. ex
de immu-eccle. q̄ pleriq̄ Qñ w̄ do-
min⁹ sine iusta cā extorquet ea s̄bdit
nis tenet ad restitutoem h̄ ray. vñ
si velit ludere v̄l v̄ltra vires suas ad
vanitatem exp̄dere v̄l si in bello q̄s ex-
pte sua iniustū erat cogaf se redimē-
tūc si qđ p̄ eu v̄l ei⁹ officiales a s̄bdit
is exactū est: za ad dños ipsos pue-
nit tenet restituēt illos a q̄bz exactū ē.
si sciūk: als in pias cas̄ v̄l in utilita-
tē cōem. Si aut ad eos nō puenit mi-
hilominus dñt officiales suos ad re-
stitutoe; cōpellere a eos pumire Con-
T̄o. in ep̄la q̄dā ad ducissā Lotrin-
gea Brabantie. A J̄de in sū. cō. eo.

ti. q. xxxvi. B

¶ Quid si s̄bditi h̄nt v̄furariū in ali-
q̄ nemore a dñs aufert eis nūqd te-
nef ad restitutoem. aut si aliq̄ abstu-
lit eis aliqđ: nūqd sufficit si satissim⁹
at dño illo⁹ R̄o fm Wil. Tales s̄bdit⁹
si ita sūt serui q̄ nihil habeāt p̄priū
sed peculiū si qđ h̄nt est in p̄tate dñi
ut reuo cof q̄n voluerit et ipsū v̄furariū
h̄nt p̄ peculio dñs p̄t reuo eaē. ¶
etiā de dānis eis illatis ab alio suffi-
cit satissieri dño. Si at tales s̄bditi se
q̄ nihilomin⁹ h̄nt res suas p̄priās:
tūc nec dñs p̄t eis auferre v̄furariū.
nec de dānis eis illatis p̄t dño suffi-
eri. A ec si esset tales s̄bditi q̄ eorū do-
min⁹ posset de cōsuetudine q̄tū a q̄n
vult de bonis eorū cape. q̄ in talibz
restringēda est hm̄i abusio extor-
fio potiusq̄ laxāda fm eūdē Wil. ut i
sū. cō. ti. ij. v. q. xlj. B De tallis
et gabellis et pedagiis q̄s et q̄ dñi si
ue cōitates q̄nq̄ exigunt vide. ¶ De-
dagiu. a. j. Tallia.

D Onato p̄. s. int̄ v̄tios qđ sit
R̄o fm Hos. Est licta rei nul-
lo iūr̄ cogēte mera libelāta
te facta collatio. A J̄de in sū. ti. j. tit.
xv. q. lxxij. B

¶ Quis p̄t donare R̄o fm host. Do-
nare p̄t pat̄familias a dñs rei. Nō
q̄ seru⁹n̄ fitus familiās ff. eo. l. fili⁹
J̄te nō minor. xxv. annis. C. si maior
fac. ra. ha. l. vlti. Et multo min⁹ pu-
pill⁹ q̄ alienare mihi p̄t sine tutorē
autē ff. de acq̄. re. do. l. pupill⁹ J̄te;
nec monach⁹ v̄l cōfus. liij. di. abba-
ti. De clericis aut̄ possint donare h̄t. ¶
q̄ penul. J̄te nō p̄t donare q̄ nō est
cōpos mētis. ut furiosus. nec p̄dig⁹
ff. de cura. fu. l. Julian⁹ S; nec is cui
alienatio p̄ lege mēdicta est ut q̄ cō-
misit ēmē lese maiestati. C. ad. l. iu-
ma. l. vi. v̄l heretic⁹ est. C. de heret. l.
manicheos. A J̄bi solū s̄i de q̄bus dā
heretic⁹ S; co. ti. l. gazaros: s̄i de oibz
Nō tñ fit executō h̄ s̄m nisi fuerit p̄
eccāsticos iūdices h̄tici iūdicas p̄
nūciati ut in c. cū fm de here. li. vi. B

Ite nēc cōmēnat⁹ de publico crīmīne
tie; an fītiām donare poss̄. ff. cōdē h-
p⁹ tractū. et l. donationes. q. vlt. A.
Ide in sū. cō. li. j. ti. xv. q. lxxiiii. Pōt
etīa filiūfamilias aliqñ donare. ut
in dicta. l. fili⁹ ff. de dona. vbi 82 ff.
filiūfamilias donare nō p̄t nec si libe-
rā peculij administratō; habeat mīsi
iusta rōne mot⁹ donet. v̄l mīsi exp̄sse
ei sit cōcessū donare v̄l mīsi ex p̄sona b
colligat⁹ si est fili⁹senatoris v̄l ali
cui⁹ alteri⁹ dignitatis. Tūc em̄ mīsi si
lio sp̄alt donandi facultas adimak
cōcessisse videſ dū ei liberā dat peculij
administratō e;. Pōt etīa donare de
caſtrenſi v̄l q̄i caſtrenſi peculio int̄ vi-
uos. a mortis cā cā de eo etīa teſtam̄
ti factō; habeat Excep̄tis hiis caſibz
filiūfamilias p̄t donare. Et si cui p̄missū
est donare mīsi sp̄aliter etia; mortis
cā fuerit donare p̄missū: nō p̄t morte
cauſa donare. hec ibi. B

Cui possit donari p. leg. phibeat siue sit pns
siue sit absens. not 9ul igt. Itē pī
fa. et filiofa. dico efnco. Nam filiofa.
suo q̄diu est in p̄tate p̄is n̄valet fa
cta donato. h̄ ualeat p̄ emācipato;
Geo. l. fine. Al hoc verū est nisi fuit
reuocato ut in dicta. l. fine. B vide p̄
Faūpent. Itē nec int̄ viij. avxorēva
let. vide p̄. q̄. vi. viij. et. viij. Itēz nec
miles p̄t donare mētricā. C. de donat.
int̄ vi. avx. l. si andillā. A. Idē in sū
cō. li. i. t̄. xv. q̄. lxiiij. B. Immo. ec q̄
libz phibet donare mētricā. lxxxvij. d.
q̄venato ubz. Si tñ donauit: repetē nō
possū. ut ibi no. A q̄ in pari cā turpi
tudis potior ē aditio possidētis. ff. de
adi. ob tur. cā. l. si ob turpē. q̄ porro
fallit in milite q̄ p̄t reuocare dōtōe
quā fec̄ sc̄carie. Et si tal phibitio do
nādi ē erga milites frenos fortis de
ricos. fm hos. ut in dcā. q̄. lxiiij. B de
dādo siue donādo adulatoribz vide s.
Adulatō. q̄. si. de dādo histriōibz vi
Histrio A. Adutēdū ec q̄ nō p̄t dōri
iudicibz siue rectoriibz qbz certū falla
riū ostitutū ē Als pumif dās a recipi

ens-ut-l-fi-C-ad-l-iul-repe-ni esculē
tū vē poculētū mera liberalitatē obla
tū-qd pauc diebz sumi possit-ēf de
receptis-c Statutū Sinfup li-vi. B
L Donatio multa vī

Donatio multis de cauf reuōri p̄t
p̄cipue modis ill qbz liberty fit hu9
vide T. Libertus. En.

Vtq; donato facta sib aditōe fit idē
q; facta sib mō Rō. illa q; fit
sib aditōe puta si tale qd fiat vñ fit n
tenet n exntē cōditōe. illa q; fit sub
mō puta ut tale qd fiat statim tenz. s
nō exntē illo pōt reuōri. C. de dona. sib
mō. l. i. et. ii. A. In hiis legibz s; sibi
de dona est sib mō. S; co. t. l. fi. s; de dō.
sib adi. B. Et idē dicēdū ē de venditōi
bus et hmoi tractibus. vide de b. p
mūomū. v. et vi.

Tan*z* iuges fibimicē dōre possint
p*ro*-q*nō*. Nec valet dona^o q*n* poti⁹
phibita est tā iure canonico q*z* cui⁹
li-*ex* eo-donatio et ff-*eo*-l-*j*. nisi in
certis casib*z* q*s* h*os* in se. **G**H*uius* aut⁹
phibitōis sūt q*tuor* cause. Prima ē
ne*pp*ter amore alter iugū nō obtēs-
pando donatōib*z* facte spoliaref ff-
eo-l-*j*. A*J*b*i* 8*r*. Hoc aut⁹ receptū est
ne mutato amore lemnicē spoliaret
donatōib*z* nō obtēpātes: s*h* p*fusa* er-
ga se facultate agete*s*. **B**S*c*da ne me-
lior in paupertate mideret a detior di-
tio*n* fieret ff-*eo*-l-*jij*. Tertia ne forte
iuges intēti ad acq*re*dū fibi p*dōtō*
nes nō essēt studiosi liberos h*udi* p*k*
educādi ff-*eo*-l-*jij*. Quēta ne amor ho-
nest*z* a debiti exhibito q*dñt* esse int*z*
iuges p*ao* c*aliari* videret ff-*eo*-l-*jij*. Et sic inter eos donatio nō valet
etia*z* si fiat p*interpositam* p*sonā* ff-
eo-l-*s* sponsus. **G**eneraliter. A*b*ic
Gnon vide*h*aberi in hac-l-sed hoc
dictū pbaf b*n* ea-le-in principio. **B**
N*e*crevalet inter eos remissio alicui⁹
debiti aut assignatō cuiuscunq*z* debi-
toris. quia tec*o*mnia donatōes sunt.
AH*ec* probantur in dicta-l-si spons-
sus v*bi* etiā habef*in* principio q*d*o-
natio intr*z* spōsama sponsūvalet. a
nō ec*z* in f*ii*-c*o*-l-*j*-*ti*-x*v*-q*lxx* vi. **B**

Sunt. iiii. tñ casus qbz donatio in
ter iuges valet. Et p^o qd^e si is q do
nauit pmanit in ead^e voluntate usq
ad morte. Nā hmōi donatio morte
donatoris ualescit. ex eo donatio.
Itē valet donatio si alter nō fit inde
paupior h; alter fiat inde dition. ut
si marit⁹ heres ab aliq institutus nō
adeat vt vxori substituto locū faciat.
Itē eodē mō valet si alter nō fiat di
tion. h; alter fiat inde paupior. ut si
vir donauit vxori ad emēdū vngue
ta a hmōi. vt in dicto c. donatio a. ff.
eo. Cū hic stat⁹ A. Meti⁹ vide^r face
re. eo. titu. l. si spōsus. & penl. a. q. fi
a. l. se. B. Sed a donatio int spōsu et
spōsa valet vt in dca. l. Cū hic stat⁹
Quibz mod⁹ donatio facta int viu
avxoriē reuocaf. Re. Primo qd^e res
euocaf exp̄sse p p̄mā. ff. eo. l. Cū hic
stat⁹. q. j. A. Et ibi pt; q. v; attendi
supma sive ultia voluntas. qn pluies
mutat intētōe. B Itē reuocat si res
donata p donatoriē alienef. C. eo. l. si
marit⁹. A. Ibi b nō pbaf. sed in dca
l. Cū hic stat⁹. q. si marit⁹ Vbi p; q
nō solū alienādo vide^r tacite reuocaē
donationē. h; etia; pignori obligādo
mī exp̄sse alid onda². B Itē si pmo
ria² ille q donationē accepit ex eo. dō
tio. Itē si diuortiū fiat. vt in dicta. l.
Cū hic stat⁹. q. diuortiū. A. Et ibi p;
q. hoc rex est qn diuortiū fit ex dis
plicētia. Sec⁹ si fieret cū bona grā. vt
si fieret cā religiomis. Itē sec⁹ si p^o di
uortiū mōniū restauraf. vt ibi. B
Itē cum socer nunciū diuortiū mittit
nurui cui donauet. vt i ea. l. hic sta
t⁹. q. si socer. A. Omnia q hñ in loc
huerūt dicta. Gof. vt pt; in su. co
ti. j. ti. xv. q. lxxvij. Et p^o dicta nō so
lu obtinent int viu avxoriē sed etiā
int socerūa gener⁹ seu murū. a inter
soceros qui copulatos in matrimo
nio in potestate habēt. dca. l. Cū hic
stat⁹. q. oratio. B.
Pat⁹ et fili⁹ q est in eius ptate sibi
donare nō pnt. eo q pat⁹ a fili⁹ quasi
una sit psona. C. de impu. a alijs s

st. l. vlti. Fallit tñ in dote a donatōe
pter nuptias. quā p̄ filio a filie do
nare p̄t. Itē fallit cū filiofamilias eū
ti in castra p̄ donat mobilia. Itē va
let si p̄ remittat filio vſustū quer
h; in rebz illis aduēticijs. Itē valet si
fiat ob alimēta. hec Hosti. A. Itē in
su. co. eo. ti. q. lxxvij. Vbi eē si fm
eūde q qdqd dī de donatiōbz int viu
avxoriē phibit. Itē pene intelligas
de donatiōbz int p̄es a filios. B

Vtq sacerdotes probiales a alijs cle
rid siue plati possint donare Re. Quid
tū est de patrimonialbz siue de suis
prijs aut q p aliquā hereditatē vel
atio mō intuitu psonae acqfierint. do
nare pnt. ex de suc. ab intē. c. j. Sed
a de fructibz bñficioꝝ suoꝝ donaē pos
sūt qdā modica fm eoꝝ statū. sed tñ
tenēt a dñt donare paupibz psonis
a honestis. q quodāmō bona cleris
coꝝ sūt paupū. At psonis intēnēt
donare nō h; vtē. iij. q. dictū est. Et
ad istā materiā facit s̄ clericus. iij.
q. v. A. a fm ea q ibi a hic dicūt vi
de^r intelligēd a q notāt in su. co. ti. j.
titu. xv. q. lxxix. h; ibi videādicta
satora poni fm Hostiē. Ibi etiā si
fm Goff. q i dōtōe rei modice n̄ req
ri² s̄fēsū l̄ cōfiliū clericorū. Et ad b̄ fa
cit ex eo. ceterꝝ. Itē q ep̄s ad cōstruē
dū mōsteriū p̄t cōferre qnqgehiā; bō
noꝝ sue ecce. Ad edificatōr; bō altei
ecce solū centesimā. xij. q. ii. bone rei
Rec req̄tis nou⁹ s̄fēsū. cū semel a iū
re cōfiliū fit. Et si ples dōtōes fecē q ex
cōtāt qnqgehiā; l̄ cōtehiā; h; diuisa cō
b̄ dca fint a diuif. meti⁹ vide^r vt exē
dōs reuocaf a n̄ oēs b̄z eūde Goff. Itē
dca qnqgehiā; l̄ cōtehiā n̄ d; dari qn
cēt i ḡue dānū ecce. ex eo. Ad apliſſe.
Itē et a in rerū dōtōe d; attēdi rōbīl
cōfuetudo loci. ex eo. Ceterꝝ. B.

Vtq plati ecce a dōri possint. Re.
Dicēd q pnt qdā modica xij. q. ii. Ter
tulas cōfiliātā tñ rei dōtē qntita^c a lo
ci cōfuetudo. ex 8 dō. Ceterꝝ. De hē mā
vide s̄. Cleric⁹. iij. q. ii. a. v. Quidū ec
clisis dōri possit vide^r ecclā. j. q. vi.

DOnatio .iiij. sc; causa mortis. Donatō cā mortis est cū q̄s magis vult se habere q̄ cū cui donat magis q̄ cū cui donat q̄ heredem suū. ut ff. de dona cā mortis .i. et in sti. de dona. ¶

In q̄ differt donatō cā mortis a legato. De donatio cā mortis instat legator redacta est. ut id iurē sit in utroq; ut isti. de dona. ¶ Differt tñ in quibusdā. Primo q̄ legatū sp̄ tradi tur ab herede. s; donatio causa mortis q̄nq; ab herede q̄nq; a testatore. Itē si q̄s accusat testam̄tū. ut falsū amittit legatū. sed nō donationē cā mortis. Atīc si ex aliq; causa rescindat testamentū et donatio cā mortis. ff. eo. l. Si aliq; s. l. Si debito. A. Idē in fū. cō. ti. i. ti. xv. q. l. Fm glo. ray. q̄ ec̄ dicit q̄ alie sūt differētie q̄ solēt notari. C. de dona. eau. mori. in fū. in lrā. ¶

Reiu. eaf donatō cā mortis si donatō p̄mitat v̄l si liberat⁹ est de piclo in q̄ erat v̄l si deficiat cōditio s̄b q̄ donatō facta fuerit. ff. si c̄tu peta². l. nō omnis. Itē si donatav̄ prius decedat q̄ donator. ff. eo. si filio. a. l. sc. et si. A. Idē in fū. cō. e. ti. q. lxxv. Fm h̄st. q̄ etiā addit q̄ idē est a si nō adimple af cā sub q̄ donatio facta est a q̄ pre dicta vera sunt nisi sic datū fuerit ut statī trāseat dñnum nec reuocari pos̄ fit. q̄ tali donatō facta intervulos causef. Et exq; facta est nec cōditōe; nec modū nec p̄mā fine cā admittit. Ex cā tñ reuocari p̄t ut ppter su p̄uementē filiorū nativitatē. xvij. q̄ vlti. Quocunq;. ¶

Donatio .iiij. sc; ppter nuptias. Donatio ppter nuptias ē q̄ sp̄ōsus sp̄ōse donat q̄n ab ea dotē accipit. q̄ de dona. int̄ virū a vx. e. nup. A. Et ibi pat̄; q̄ idē est etiā si sp̄ōsus donat q̄n nō accipit dotē. q̄ si ue accipiat dotē siue n̄s illis q̄s donat sic vocat. Vñ a in dicto c. nup in si. S. Illis te nolum⁹ ignorare q̄ vxor S. dare dotē viro. Vir aut vxori dona tōe; facere ppter nuptias. ¶ Hmōi

aūt donatōis p̄riū est q̄ si p̄aīscat marit⁹ de dote v̄l pte dote lucrādav̄ ore premortua; talem pte debz lucra ti mulier de donatōne ppter nuptias premortuo viro. q̄ de dona. inter vi rū et vxorē. donatio. ¶ Sane. C. de pac̄ auen. l. ex morte. A. Vbi ec̄ p; q̄ ec̄ si diūle sūt q̄ntitates maiore l. minore dotis a donatōis ppter nuptias. q̄ ec̄ tūc eq̄htas de nēitate req̄tū in q̄ta a nō in q̄ntitate. et q̄ si pactio cōtraria facta fuerit. nō valet. Et s̄b dīc. Eadē custodiri cēsem⁹ siue pat̄ p filio siue m̄ siue ipse ducitur v̄xorē sui iurē cōstitut⁹ siue q̄libet alio p eo aī nuptias donatōem nupture dederit. Sīc q̄ mō p̄p filia siue m̄ siue ipse siue iurē cōstituta siue q̄libet alio p ea vx orē ducituro dote dederit seu p̄mis̄erit q̄m et alio p ea offerēte dote ipsa cā p̄ se videt offerre. Q. 8. adeover⁹ est ut a ipsa ab alio p se oblata; dote in hūcū siue reposeat. nisi forte is q̄ eā ob tulit statī. ut pte obligatōis seu p̄mis̄iōis stipulat⁹ ut pact⁹ fit ut fibi dos p̄dicta reddat. hec ibi. Hodie at debz eq̄htas eē nō solū in q̄ta. sed ec̄ in q̄ntitate. ut in Autē. de eq̄ti. vo. ¶ C. Col. vij. Itē in dōc. c. donatio S. Sane. S. luto m̄nōmō siē dos ad mutiere; ita donatio ppter nuptias redit ad virū. nisi de cōfictudine sec̄ obtineat. ¶ Donatio ppter nuptias alienari nō p̄t ut. ¶ Dos. ¶

Dos est q̄ daf viro a mulie p̄nere q̄s de m̄nōmō sustinet. Vñ tādiu durat q̄diu a m̄nōmō; sed eo soluto soluit. q̄ si co eē nō p̄t ff. de iure dote. l. iii. Et est dos q̄i p̄riū pat̄imōmō muher. ff. de mino. l. deniq;. ¶ Sed v̄trūq; in fine S. q̄diu stat m̄nōmō dñiū; dotaliū est penes virū. vñ a cōtravoluntatō vi ri nō p̄t inde etiā elemosinā facere ut. ¶ Elemosina. ¶ ¶

Quot s̄ sp̄es dote. Rx⁹ due. Mā alia p̄fecticia. alia aduēticia. P̄fecticia dos est q̄ a p̄sp̄ filiā v̄l ab auo p ne pte lab alio nōie eorū seu de bōis eorū

vatur ff. de iure do. pfectio. Aduen
tia vero est qua; ipsa mulier dat p
se vel alia pro vel auo. siue sit frater
siue sit alia quis Itē dos alia extiata
alia inextimata. Si extimata daf. tā
lucū q̄dāmnu p̄tinet ad maritū h̄c
ad vi emp̄to. A. Extimato ē indu
at emptionē vt in l. plerū q̄dāmnu
S. Si vero inextimata. damnu a lucū
p̄tinet ad mulierē. ff. de iure do. plerū
q̄dāmnu p̄tinet ad maritū p̄pter
onera m̄t̄monij vñ fet̄ dotaliū peco
rū ad maritū p̄tinet. q̄dāmnu cō
putāt̄ sic tñ vt suppleat̄ te mortua ca
pita ex iā nāl̄ fetibz vt i dā l. plerū
q̄dāmnu. A. IJ8 i sū. cō. li. iij. ti. xxv q. ii. S.
Pactū patrī factū a filia dū nups
tui traderef q̄dāmnu dote atēta nullū ad bo
na patrī īgressū h̄cē improbat̄ lex
ciuil. Si tñ iuramēto non vi nec dolo
p̄stito firmatū fuerit: seruai dobz ex
de pac. c. q̄tis. li. vi.

Dosa donatio p̄pt̄ nuptias aliena
ti nō p̄t etiā cōsentiente uxore ff. de
fun. do. l. lex iulia. A. Ibi mil alis 8:
nisi q̄ alienatio prohibita marito phi
bēf a sposo. S; hoc bñ 8: in. c. Cū cō
tingat̄ allegato. H̄ec valet alie
natio nisi uxor iurauerit nō suemire
ex de iure. iur. ca. cū contingat et de iur
iur. c. lic. li. vi. A. Hoc est rex qñ si
ne vivel dolo sponte p̄stitū fuerit ius
ramētu vt in dictis. c. S.

In q̄bz casibz maritū lucraf dote.
R̄ndēf. Lucraf ex pacto vt si pacifica
tur de tota dote l. e9 p̄to p̄v xorē mor
te lucra da vt. L. de pac. conuen. l. ex
morte in primā in Auten. ibi posita
Itē lucraf ex lege. vt si p̄pter adulte
riū mulieris fiat diuortiū mulier do
te amittit. ext. de dona. int̄ vi. avro.
plerū q̄dāmnu. A. Vbi etiā p; q̄ idem ē qñ
p̄pter fornicat̄e; ipsa p̄ se sine alio
iudicio recesserit. Et q̄ in hijs casibz
amissio h̄; locū nisi postea recō alias
ta fuerit viro. In dicto etiā c. plerū q̄dāmnu
p; q̄ idem q̄dāmnu in dote. est ec in dotalicio
q̄dāmnu; glo. ibi est i dāmnu mulier lucra
mf ex pacto de donatō p̄pt̄ nuptias

vel q̄dāmnu dotalicio intelligūt paferna
les. D. Itē mortuavxore intestata ē
deficiētibz liberis a p̄m̄q̄s vir succes
dit uxoria lucraf dote. a ecōuerso ut
C. vñ vira uxor. l. j. In alijs āt ca
sibz dos ad mulierē. a dona. p̄pt̄ nup
tias redit ad virū n̄ sec̄ obtineat de cō
fuetudine approbata. e9 de dona. int̄
virū a uxorē. ca. donatio. q̄dāmnu. fane. A.
Hec omnia notāt̄ in sū. cō. li. iij. tit.
xxv. q. v. f. m. R̄ay. a glo. e9 q̄ etiā;
exp̄mit f. m. ius civile: multas alias
cas ex q̄bz maritū p̄t impune repudi
are uxorē a dote lucrat̄. vt in Autē
vt liceat ma. a aui. q̄dāmnu. v. col. viii.
Et s̄dit Nota tñ q̄ qdāmnu dicat lex
ista. vir nō p̄t dmitt̄ uxorē. nisi p̄pt̄
fornicationem. S.

Dono q̄p̄t̄ adulteriu; uxoris fec
sepatōe thori mulier dote amissit. nē
āt p̄bata o sanguinitate sepan' oino
nūqd̄ poterit mulier dote repetē. R̄o.
R̄o. R̄a liceat mō app̄at q̄p̄nō fuerit
māoniū mulier m̄hilomin⁹ pumien
da est p̄pt̄ intētōe; cū ope subsecuto
e9 de biga. nup. a. c. vlt. a e9 vt p̄b
ceteris delinq̄ndi materia auferat̄ a
ne exco gitef falsa pbatio ſ māoniū
hee H̄ost. lau. Gof. Ber. a Jo. A. Jō
in sū. cō. eo. ti. q. v. liceat vt ibi patz
Tancē. dixerit atrium. S.

Cut̄ restituēda fit dos. R̄o. Si dos
fuerit a p̄ie pfecta tūc si in māoniū fi
lia p̄m̄oria. debz dos reddi p̄t. C. sol
ma. l. dos. a p̄ie. A. H̄oc w̄ est qñ fi
lia erat tpe morte. S; p̄tāte p̄t̄. Sec̄
fi erat emācipata. vt notat ibi glo.
S. nisi si mulier reliq̄t̄ liberos. q̄
tūc l. de iure deberef p̄t̄. tñ de cōfuetu
dine reman; penes liberos. vt nō k̄ in
dicta. l. dos. A. l. in glo. Quidā ec̄ in
telligūt S; ec̄ de iure. ar. l. p̄dote; ff.
sol. ma. Alij 3dicit. Sed p̄ia opimo
p̄ualevt̄ notatui in sum. cō. eo. ti. q
vij. vbi etiā notāt̄ omnia que in hoc
ſhabēt̄. S. Si vero vir premori
atur tūc talis dos patria filie reddi
da est. A. Verū est qñ filia ē in p̄tāte
patus. aſt videtur danda solu; filie

ut videb colligi. ex. l. iiij. allegata. et
ex glo. in dicta. l. dos. nisi patr fuit te
pedatōnis stipulat⁹ cā sibi reddi ut
s̄i infra. Qān vō filia est s̄b p̄tate pa
tris tunc sit q̄s dictū est supra. et q̄s
seq̄. B. Ita tñ q̄ nec pater alt q̄ ex
volūtate filie cā p̄te p̄t ff. sol. ma.
l. ii. A Vbi etiā p̄t; q̄ fili nec filia p̄t
petere sine p̄re Et s̄i filia patri sen
tire q̄n scit et nō contradic v̄l q̄n effe
cta fuerit demens. B q̄ si pater nō vi
uat: vxori reddenda est. ut ibi. Si vō
dos fuerit a q̄cūq alio p̄fecta tunc si
pmoriaf vxor ad heredes ei⁹ p̄tinebē
dos Si pmoria² vir dos ad vxorē n̄di
bit Intellige hoc nisi ille q̄ debet sue
rit stipulat⁹ dotem sibi reddi. C. de rei
vx. ac. l. vnicia. et ff. solu. ma. l. q̄tis
ens. Q̄. All hoc vx⁹ est q̄n stipulat⁹
facta est tpe q̄ dos data v̄l pmissa fu
it Sec⁹ si postea cū ius iā q̄stū sit m̄li
eu. dicta. l. p̄t. dote. ff. solu. ma. B

¶ Qān restituenda sit dos Rx⁹ Si dos
existit in rebz sc̄; mobilitbz restituēda
est statū soluto m̄uonio. si vō in im
mobilitbz debz restitui infra annū. C.
de rei vx. ac. l. vnicia. Q̄cū autem. A.
Iude in sū. con. eo. tit. q. viii. fm ray.
¶ An q̄ marit⁹ in casu restituēdo do
tis cōpellaf redē in totū Rx⁹ Marit⁹
in restituēda dote nō abenāf nisi in q̄n
tū facere p̄t sc̄; habita vōne ne egeat si
nō dolo versat⁹ est. C. de rei vx. ac. l.
vnicia. A. Q̄cū at cūcta. l. in abenati
one. ff. de re. iure. B. Et debz cautōem
exprimē q̄ si ad meliorē fortunā p̄
uenerit sotuer residuum. Hoc etiā p̄ui
legiū trāfit ad filios eiusdē m̄uonij
ut ff. solu. ma. l. maritū. A. Melior
dit ff. e. ti. l. etiā Jn. l. enī maritū: mil
alib s̄i nisi q̄ s̄b p̄uilegiū n̄ trāfit ad
heredē. B. Sed hoc heredi eñeo nō est
piestandū: q̄ tale bñficiū p̄sonale ē
et cū p̄sona extinguit⁹. All hoc s̄i ff.
sotu. ma. q̄ sequi⁹ immediate post
dictā. l. maritū. Et om̄ia que bñf in
hoc. Q̄. notā etiā in sū. con. eo. ti. q. ix
fm ray. Aduertēdū etiā q̄ si marit⁹
tus pacisceret q̄ posset cōueniri vltē

¶ facere possit est cōtra bonos mores
a n̄ v̄; p̄ctū. ff. sol. ma. l. alia. Q̄. j. B
¶ Vtq̄ marit⁹ v̄l ei⁹ heredes in restis
tuenda dote possint detrahere expenſas
Rx⁹ Expensas necessariaſ utputa
q̄ domū refecit a hm̄i retinere p̄t.
ut C. de impē. in re. dota. fac. l. j. Expē
ſas vō volūtariaſ v̄l volūptuoſas p̄
dit etiā si volūtate mulieris facte fuit
ff. sol. ma. l. in volūtariis. A. Ita. l.
est poti⁹ ff. de impē. a re. dota. fac.
Et q̄s h̄c in B. Q̄ fuit dictū Ray. ut;
in sum. con. in dicta. q. ix. B
¶ Quid si mait⁹ tene⁹ dote a habz
alia debita Rx⁹ Mulier p̄ dote habet
obligata om̄ia bonarii intātum q̄
prefect om̄ibus creditoribz nō habē
tibus exp̄ſsam ypo teza; Et hoc nisi
alius puor sit in simili iure. ut q̄ pe
tit dotem p̄cedentem. ut C. qui po. m
gig. ha. l. fi. vide P̄. restitutio. j. Q̄. v
Sed in donatione p̄pter nuptias non
prefect mulier creditoribus nisi po
sterioribz. All hoc idē colligi⁹ in dicta
l. fi. in si. Et idem q̄s in hoc. Q̄. S̄i. nō
in sum. con. li. iiiij. ti. xxv. q. xi. B
¶ Etiā cōstante m̄uonio mulier p̄t
recupare dote. ut q̄n vir vergit ad in
opīa. C. de iure do. l. vbi. A. Ibi ed. 82
q̄ nō debz mulier hoc casu dote alie
nare: sed cōseruare p̄ sustentatōe sui
et mariti et filior. B
¶ Pro delicto viri non debet vxor do
tem amittere. extra de pig. ex liter.
etiam si cōmisit crimen lese maiesta
tis. C. ad. l. iul. ma. quisquis.
¶ Possessione pignorata genero p̄
dote fructus non debet computari in
sortem. si gener sustinet onera ma
trimoniij. extra dev̄suris. salubriter.
vide hoc. ¶ Vlura. j. Q̄. xvij. qui incipit
Pone quidā gener.
¶ Qui habet cognoscere de m̄uonio
mo habet cognoscere a de dote tanq̄
de accessorio. extra de dona. inter vi
et vxo. e. j. ii. et. in. ff. de iure do. l. ii. et
iiij. A. In hñis legibus mil de hoc dici
tur: sed ad hoc bene facit. l. ii. ff. de iu
risdi. om. iudi. B

Dubia. Utq; dubia sint in me-
tiorē pte interpretāda R^o. f^m
Tho. scda secunde. q. lx. q; sic
vt dicit glo. sup illud R^o. xiii. Qui
nō manducat. mādūcātē nō iudicet
Rā ex hoc q; alijs habz malā opini-
onē de aliq; absq; sufficienti cā iniuri-
aſ a ſtēpm̄ ipm nullāt debet aliū
stēnere vel noſumentū q; dūcīq; iſfer-
re abſq; cauſa cogēt. Et ideo vbi nō
apparet 8 malicia alicui⁹ maniſta
iudicia debem⁹ eū bonū habere inter-
ptando id q; dubiū est in meliorē p-
tō. Et meti⁹ eſt q; alijs ſeqnter fal-
ſaf hñs bonā opinione de aliq; mas-
lo hōmine q; rati⁹ fallaf hñs mas-
la; opinione de aliq; hōno. q; ex h̄ fit
iniuria alicui⁹ nō āt ex p^o. ex. de re. tu-
estote. A. Itē in ſū. cō. li. iii. ti. xiiii
q. cxxxv. B. In dubiis via tutior ē
eligena. ex de hōni ad audientiā
Vellum est singlatis pugna
p probatōe veritatis. ita vi-
de, vt q; vicerit p basse intelli-
gaf. et si n̄ vicerit deſcasſe in pbatōe
putef. Et 8; duellū q; duoy bellū.
Dicſ etiā monomachia id est singu-
laris pugna. A. Itē etiā in ſū. cō. li.
ii. ti. iii. q. i. f^m Ray. Host. a Goff.
Et addit Ray. Dicitur etiā vulgo in
quibusdā pribus iudiciū eo q; ibi iu-
diciū dei exspectatur. B.

Duellū facere nō eſt licitū. ii. q. v.
monomachia. Rā eſt atra pceptū
illud. sō ſeptabim̄ do. deū tu. Deut.
vi. a Mathei. iii. Cōtra q; nullo mō
faciendū eſt. a. ii. q. ii. q. ii. Itē ex p^o
ſephib; lege ſclari. C. de gladiatori
bz. l. vnicā. li. xi. Con. in hō Goff. et
Hostiē. a Tho. ii. ii. q. xxv. A. pmo.
xxv. ar. viii. Et hoc ſuit p̄cipale die
tu Ray. vt p; in ſū. cō. li. ii. ti. iii. q. ii.
Et addit Ray. Nec obſtat q; crīmē
leſe maiestatis crīmē pduelliōis ap-
pellaf. q; illud nō iō 8; q; in crīmē
ſit admittēdū duellū; put q; dā male
intelleverūt. h̄ q; pduelles dicūt hō-
ſtes Vult ḡ dicē crīmē pduelliōis.
crīmē hōſtile. ff. de v. ſig. l. q; nos. B.

Vtq; in duello ſueto grīat alis
quē excusat. R^o. f^m Ray. a Hosti.
Nulla cōſuetudo vel veri⁹ corruptela
pōt aliquē excusare. q; diuturnitas
tpis nō diminuit p̄t̄. ſed auget
extra de ſimo. nō ſatis. a c. cū in ecclie
Peccat ḡ oēs mōlt ſed differenter.
Grauiſ enī peccat q; fuſcipit etiā pp̄t
quēāq; metū. Attenuat̄ āt p̄t̄ ei⁹
multu;. pp̄ter periculū rex vel pſone.
xxvii. q. v. ita ne extra q; metus cā
factis. Ille āt q; ſponte fuſcipita q; of-
fert a iudeſ q; defert v̄l auſtem p̄stat
Itē ille q; ex officio dat ſitū. auxiliū
um vel fauore. Itē ſaſtoes q; dant
bñdictōe; ſicut alicui eſt cōſuetudo
oēs dico longe peccat grauius. Et ſi
otigerit ibi homicidū oēs fierēt irre-
gulares. xvij. q. iii. oēs. Si ergo clī
eo offerat duellū. nullo mō fuſcipiat
nec p ſe. nec p ahū loco ſui. q; de iudeſ
debz deponi. ex. eo. c. j. a. ii. A. Pōt tñ
epifcop⁹ cū illo dispensare. dūmō ex
duello mors vel mutilatio ſecuta nō
ſuerit dicto. c. j. B. Sz; eū eps deſen-
dēt ecclia 8 cōiuiſdicōe. ex. de fo. cō-
pe. c. j. a. ii. a. xj. q. j. c. j. a. ii. A. Cō-
enā p̄dictis gof. vt in ſū. eo. ti. q. ii.
Rūq; ſuit irregulares clerici q; of-
ferunt reliqas adiutādū pugnatū
duello R^o. f^m Wil. Ray. videt ſenti-
re q; ſic. q; vidēt coadiuware ad h̄ q;
duellū ſiat. ſicut illi q; dāt bñdictōe;
Mibi tñ videt dicēdū q; ſi tles cleci ſo-
li offereſt ſliqas ad iurādū. ita q; eis
nō offerētibz m̄hiloſin⁹ fieret duel-
lū nō ſuit coopatores necevidēt eē irre-
gulares. alit ſic. A. Veritas eſt q; nō
p̄t negai qn aliq; mō ſint coopatores
Et cū bellū ſit iniustuz merito incur-
runt irregulatitēt vt p̄t colligi ſupra
bellū. ii. q. ii. Nā idem Wil. dicit q; n̄
eſt ſecurū dicere atrariū. vt patet in-
ſum. con. li. ii. ti. iii. q. iii. B.

Ord de epiſ a abbatiſ a clieſ q; a
ſclari dño cogūt a ſbi ſuelliū. a res
ecclasticas p̄dere. Itē; qd de epiſ et
prelateſ habētibz iurisdictōes tpales
a in eoz curijs induciſ a iudicāture

duella. Be^o f^m Wil. In omnibus hominibus
caelibus si plati seu clericis offert seu sus-
cipit duella aut per se aut etiam per alii
os de eorum mandato aut per ea iudicat
aut aliquam auctem spalem prestant
peccant mortaliter. Et si sequitur mors:
fiant irregulares. Si autem talia fiunt per
economos et propositos scelae et admi-
nistratores prelatorum sine spale man-
dato: prelati quidem peccant mortali-
taria tolerando: non tamen credo quod incur-
rant irregularitate. ex quo hoc spale
autem non prestatur. licet precipiat
batus suis quod iustitiam facant in tas-
ti vel in tali causa quod in tali gratia manda-
to non intelligit aliquid mandari de du-
ello. Et in hominibus caelibus si rex volunt per
sonam ecclesiasticam copellere ad duellum
aut auferre ei bona sua: debent episcopi se
in iurice virilem adiuuare. Clerici autem de-
bet potius omnia mala tolerare quam talia
malo consentire. Et omnia predicta in-
tellige eodem modo de iudicio ferri ca-
tentis aquae bulientis. in quibus omnibus
temptatur propter quod prohibita sunt
expressio: ij. q. v. mensem. et c. consuli-
sti. a ex parte pura. vulnus ultimo. A.
Item in su. con. eo. ti. q. v. Et additum
ab eode: Wil. Credo etiam quod in publicis
predicationibus potest intimari secula libi-
tus a plebeis. dum tamen matura modus
destra quasi per modum compassionis di-
ea eis quod que faciunt non sunt in sta-
tu salvandorum. et presertim in his locis
ubi sup hoc credunt iuris ignorancia
laborare. quod in opere abbatibus a certe-
ris ecclesiasticis promisum non est tole-
bilis: quodque sit de scelaebus. H

Pena pugnacij in duello f^m ray.
est depositio si erat clericus. Et si mors
inde vel mutilatio subsequuta fuerit: non
potest episcopus cum talibus dispensare in officio: sed
in beneficio Hosti. sed sic dicit quod non potest
Et possit dicere quod non potest dispensare in
assequendo nouum beneficium: sed in retinendo
habitum ad sustentationem. A. Sed cer-
te in. c. ij. ext. de cle. pug. in du. dicit
quod potest cum talibus super habendo be-
neficio dispensari. a ita dicit Raym.

Recitat Hosti. Dicit enim quod clero-
talibus ad beneficium habebes curia; anima-
rum non dispenses in inferiori papam. ut per
in sibi. co. eo. ti. q. vi. ubi etiam dicit quod be-
neficium super quo fuerit dispensesatu; tales
habere non potest. ut titulus f^m Gof.
Sed in aliis vero habebut tamen ut stipendi-
dum sicut laicus a extra ecclesia. xxxij
dist. si quod. Et hoc videtur verius. quod be-
neficium datur propter officium. xvi. q. i. ge-
nerale. Vnde cum non possint utriusque officio non
vide quod possint in titulum habere be-
neficium. Hoc si nec mors ne mutilatio
subsecuta est si sanctos vel clericos
in duello oblati vel sponte suscep-
timisset per digitum: sed non tantum quod
sine scandalo posset celebrare quantum
cum fuerit grauis excessus potest episcopus
cum tali post partem primam dispensare.
ext. eo. ca. i. et. ii. A. Hoc verum f^m
evidetur. si alii necessitas vel utilitas
exposcat. ut in deca. q. vi. Hoc pugna-
tibus in tornacantur vide. Tornacantur

Ebrietas. Utrum sit periculum
mortale Be^o f^m; Tho. ii. ii. q.
d. Immoderatus usus vi-
ni potest contingere tripliciter. Primo
mo modo ita quod virtus nescia-
at potum esse immoderatum a mebriare
potentem. Et sic ebrietas potest esse sine pec-
cato. a sic de Simeone crebit. Secundo modo quod
aliquis patiat potum esse immoderatum non
tamen existimet posse mebriare. Et sic potest
esse cum pericolo veniali. Tertio hoc casu eb-
rietas sit frequens seu assidua. tunc enim est
mortale f^m August. xxv. di. q. al. at
verebrietas est. Et ut nota in summa
co. li. iii. t. iii. q. ii. assiduitas ut dicit
Augustinus. facit ebrietatem esse periculum mortale
non propter solam iteratam; actum. quod multi-
plicato actu veniali non auget in ini-
mitum. sed non potest esse quod homo assidue me-
briat quoniam sciens a volentes ebrietatem incur-
rit dum multoties expedit fortitudinem
in a sua abilitatem ad ebrietatem. Vnde
melior vero f^m Alex. de ales super. ii. se-
di. xxix. q. vi. quod cum hoc sufficiat tamen
potest liberatio istonef regimentero
males ne procedat regnum patrum suorum.